

Lögbirtingablað

Heimilisfang: Ránarbraut 1, 870 Vík. Sími 488 4300. Myndsending 488 4301.
Netfang: logbirtingabladid@syslumenn.is • Veffang: www.logbirtingablad.is.
ISSN 1670-0236 (vefútgáfa) – ISSN 1670-0228 (prentuð útgáfa)
Árg. kostar kr. 55.000, eintakið kr. 550.

Gefið út samkvæmt lögum nr. 15 10. mars 2005

Nr. 48 105. ár

Þriðjudaginn 14. ágúst 2012

Útgáfud.: 30. apríl 2012

Firmaskrá - Kópavogur

Nafn: **Kobra-plaströr sf.**

Kt.: 650297-2299.

Dagsetning samþykkt: 25. apríl 2012

Heimilisfang: Smiðjuvegur 4, Kópavogur.

Félagið afmáð úr firmaskrá Kópavogs.

Kópavogi, 25. apríl 2012.

(2012008741

Útgáfud.: 30. apríl 2012

Firmaskrá - Reykjavík

Nafn: **Brimafl slf.**

Dagsetning samþykkt: 1. apríl 2012

Heimilisfang: Logafold 192, Reykjavík.

Eigendur: Gylfi Bjarnason, kt. 100555-2479, Logafold 192, Reykjavík.

Tilgangur: Fiskveiðar, sala fiskafurða og skyldur rekstur.

Skattaðild: Sjálfstæð.

Firmarítun: Stjórnarmaður.

Prókúruumboð: Gylfi Bjarnason og Sigrún Halldórsdóttir, kt. 130957-4719.

Í stjórn félagsins eru: Gylfi Bjarnason, stjórnarmaður og Halldór Daði Gylfason, kt. 301278-3499, varamaður.

Reykjavík, 20. apríl 2012.

(2012008841

Útgáfud.: 30. apríl 2012

Firmaskrá - Reykjavík

Nafn: **Dagrún fiskiðja sf.**

Dagsetning samþykkt: 25. apríl 2012

Heimilisfang: Völuteig 1, Mosfellsbæ.

Eigendur: Jónas Georgsson, kt. 291142-4009, Völuteig 1, Mosfellsbæ og Halldór G. Jónasson.

Tilgangur: Smábátaútgerð, fiskverkun og rekstur fasteigna.

Skattaðild: Sjálfstæð.

Firmarítun: Allir félagsmenn.

Prókúruumboð: Jónas Georgsson.

Reykjavík, 25. apríl 2012.

(2012008842

Útgáfud.: 30. apríl 2012

Firmaskrá - Seyðisfjörður

Nafn: **Bjólfsbær sf.**

Kt.: 540874-0189.

Dagsetning samþykkt:

Heimilisfang: Norðurgötu 5, Seyðisfirði.

Eigendur: Karólína Þorsteinsdóttir, kt. 270128-2119, Múlavegi 30, Seyðisfirði og Garðar Eymundsson, kt. 290629-3079, Múlavegi 30, Seyðisfirði..

Skattaðild: Sjálfstæð.

Hér með tilkynnum við undirrituð til firmaskrár Seyðisfjarðar að við undirrituð Garðar Eymundsson og Karólína Þorsteinsdóttir seldum fyrirtækið Bjólfsbæ sf., kt. 540874-0189 til Margrétar Gunnlaugsdóttur, kt. 151158-4479 og Sveinbjörns Jóhannssonar, kt. 271157-7979, 1. apríl 1994 og eru því allar skuldbindingar þess okkur óviðkomandi frá sama tíma.

Seyðisfirði, 25. apríl 2012.

(2012008845

Útgáfud.: 30. apríl 2012

Firmaskrá - Seyðisfjörður

Nafn: **Bjólfsbær sf.**

Kt.: 540874-0189.

Dagsetning samþykkt:

Heimilisfang: Norðurgötu 5, 710 Seyðisfirði.

Eigendur: Margrét Gunnlaugsdóttir, kt. 151158-4479, Ásakór 11, Kópavogi og Sveinbjörn Jónsson, kt. 271157-7979, Ásakór 11, Kópavogi.

Skattaðild: Sjálfstæð.

Hér með tilkynnum við til firmaskrár Seyðisfjarðar að við undirrituð Margrét Gunnlaugsdóttir og Sveinbjörn Jóhannsson höfum slitið fyrirtæki okkar Bjólfsbæ sf. og óskast það afmáð úr firmaskrá. Seyðisfirði 1. apríl 1998.

Seyðisfirði, 25. apríl 2012.

(2012008848

Skiptafundur til að fjalla um skrár um lýstar kröfur og ráðstöfun á eignum og réttindum búanna verða haldnir á skrifstofu skiptastjóra að Borgartúni 33, Reykjavík, á ofangreindum tímum.

Komi ekkert fram um eignir í búunum mun skiptum lokið á þeim skiptafundum með vísan til 155. gr. laga nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl. Skrár um lýstar kröfur munu liggja frammi á skrifstofu skiptastjóra síðustu viku fyrir skiptafundina.

Reykjavík, 13. apríl 2012.

Katrín Smári Ólafsdóttir
hdl.

(2012005922B)

Útgáfud.: 27. apríl 2012

Lausar stöður lögreglumanna - Vestfirðir

Við embætti lögreglustjórans á Vestfjörðum eru lausar til umsóknar fjórar stöður lögreglumanna, ein með starfsstöð á Patreksfirði, ein með starfsstöð á Hólmavík og tvær með starfsstöð á Ísafirði.

Umsóknarfrestur er til og með 21. maí nk. og skal umsóknum skilað til lögreglustjórans á Vestfjörðum, Hafnarstræti 1, 400 Ísafirði.

Skipað verður í stöðurnar frá og með 1. september 2012.

Nánari upplýsingar veita Önnundur Jónsson yfirlögregluþjónn í síma 450 3737 og Jónas Sigurðsson aðstoðaryfirlögregluþjónn í síma 450 3747.

Ráðningarkjör eru skv. kjarasamningi fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs og Landssambands lögreglumanna. Starfshlutfall er 100% og starfið vaktavinna. Umsækjendur skulu hafa lokið prófi frá Lögregluskóla ríkisins. Umsóknir, sem berast eftir að umsóknarfresti lýkur, verða ekki teknar til greina. Ríkislögreglustjóri skipar í stöðurnar. Öllum umsóknum verður svarað þegar ákvörðun um skipun liggur fyrir.

Umsóknum skal skilað á sérstökum eyðublöðum sem fást hjá öllum lögreglustjórum. Einnig er hægt að nálgast þau á lögregluvefnum, www.logreglan.is undir liðnum eyðublöð.

Reykjavík, 25. apríl 2012.

Ríkislögreglustjórnin.

(2012008673)

Útgáfud.: 27. apríl 2012

Skiptalok

Með úrskurði héraðsdóms Austurlands uppkveðnum 13. desember 2011 var neðangreint bú tekið til gjaldþrotaskipta. Sama dag var undirritaður lögmaður skipaður skiptastjóri í þrotabúinu.

Skiptum á búinu var lokið 18. apríl 2012.

Skiptum lauk með með frumvarpi til úthlutunar úr þrotabúinu. Samkvæmt því greiddust veðkröfur, kr. 2.148.988, að fullu og kr. 373.440 upp í almennar kröfur að fjárhæð kr. 25.200.671. Ekkert fékkst greitt upp í eftirstæðar kröfur

Nafn bús:

JóHá ehf.,
kt. 510203-2320,
Langadal 4, Eskifirði

Lýstar kröfur:

kr. 27.308.286

Egilsstöðum, 18. apríl 2012.

Hilmar Gunnlaugsson hrl.

(2012008669)

Útgáfud.: 27. apríl 2012

Skiptalok

Með úrskurði héraðsdóms Suðurlands uppkveðnum 3. október 2011 var neðangreint bú tekið til gjaldþrotaskipta. Sama dag var undirritaður lögmaður skipaður skiptastjóri í þrotabúinu.

Engar eignir fundust í búinu og var skiptum í því lokið 21. desember 2011 samkvæmt 155. gr. laga nr. 21/1991 án þess að greiðsla fengist upp í lýstar kröfur, auk áfallinna vaxta og kostnaðar eftir úrskurðardag gjaldþrotaskipta.

Nafn bús:

Fiskeldið í Fellsmúla ehf.,
kt. 680207-0620,
Fellsmúla 2, Hellu

Lýstar kröfur:

kr. 7.490.349

Selfossi, 12. apríl 2012.

Óskar Sigurðsson hrl.

(2012008689)

Útgáfud.: 27. apríl 2012

Stefna - f. h. slitastjórnar Landsbanka Íslands hf.

Slitastjórn Landsbanka Íslands hf.,

Austurstræti 16, Reykjavík,

gerir kunnugt: Að hún þurfi fyrir hönd Landsbanka Íslands hf. í slitameðferð kt. 540291-2259, Austurstræti 16, Reykjavík að höfða mál fyrir héraðsdómi Reykjavíkur á hendur:

Aðallega TASS Wertpapierhandelsbank GmbH, Am Untertor 4, Skorpionhaus, D-65719 Hofheim am Taunus, Þýskalandi og til vara Kreissparkasse Köln, Neumarkt 18 - 24, Köln, Nordrhein-Westfalen 50602, Þýskalandi.

Dómkröfur:

I. Kröfugerð á hendur aðalstefnda.

Stefnandi krefst þess aðallega að staðfest verði með dómi ríftun á greiðslu Landsbanka Íslands hf. til aðalstefnda sem átti sér stað þann 26. júní 2008 að fjárhæð EUR 944.534,25 vegna uppgreiðslu á skuldabréfum að nafnverði EUR 1.000.000 sem voru með gjalddaga 21. desember 2009 og gefin voru út af Landsbanka Íslands hf. með auðkennið LI FRN 21/12/09 og ISIN númer XS0208211911.

Jafnframt krefst stefnandi þess að aðalstefndi, verði dæmdur til þess að greiða stefnanda EUR 944.534,25 með dráttarvöxtum skv. 1. mgr. 6. gr. laga nr. 38/2001 frá 12. febrúar 2011 til greiðsludags.

Stefnandi krefst þess að aðalstefndi verði dæmdur til þess að greiða stefnanda málskostnað að mati dómsins í samræmi við hagsmuni málsins, vinnu málflytjanda og annan kostnað af málinu. Málskostnaðarreikningur verður lagður fram við aðalmeðferð málsins. Stefnandi er ekki virðisaukaskattskyldur.

II. Kröfugerð á hendur varastefnda.

Til vara krefst stefnandi þess að staðfest verði með dómi riftun á greiðslu Landsbanka Íslands hf. til varastefnda, sem átti sér stað þann 26. júní 2008 að fjárhæð EUR 944.534,25 vegna uppgreiðslu á skuldabréfum að nafnverði EUR 1.000.000 sem voru með gjalddaga 21. desember 2009 og gefin voru út af Landsbanka Íslands hf. með auðkennið LI FRN 21/12/09 og ISIN númer XS0208211911.

Jafnframt krefst stefnandi þess að varastefndi, verði dæmur til þess að greiða stefnanda EUR 944.534,25 með dráttarvöxtum skv. 1. mgr. 6. gr. laga nr. 38/2001 frá 16. september 2010 til greiðsludags.

Stefnandi krefst þess að varastefndi verði dæmdur til þess að greiða stefnanda málskostnað að mati dómsins í samræmi við hagsmuni málsins, vinnu málflytjanda og annan kostnað af málinu. Málskostnaðarreikningur verður lagður fram við aðalmeðferð málsins. Stefnandi er ekki virðisaukaskattskyldur.

Málflutningsumboð og fyrirsvar: Slitastjórn Landsbanka Íslands hf. hefur falið Kristni Bjarnasyni hrl., Lágmúla 7, Reykjavík að flytja mál þetta fyrir hönd Landsbanka Íslands hf. í slitameðferð (hér eftir nefndur stefnandi). Með fyrirsvar fyrir stefnanda fer slitastjórn stefnanda. Í henni sitja Kristinn Bjarnason hrl., Halldór H. Backman hrl. og Herdís Hallmarsdóttir hrl. Fyrirsvarsmaður aðalstefnda er Margot Polz, Am Untertor 4, Skorpionhaus, D-65719 Hofheim am Taunus, Þýskalandi, framkvæmdarstjóri aðalstefnda og fyrirsvarsmaður varastefnda er Alexander Wuerst, Neumarkt 18-24, 50667 Köln, Nordrhein-Westfalen 50602, Þýskalandi.

Málsatvik: Í þessu máli krefst stefnandi þess aðallega að staðfest verði riftun hans á greiðslu Landsbanka Íslands hf. til aðalstefnda skömmu áður en bankanum var skipuð slitastjórn og að aðalstefndi verði dæmdur til að endurgreiða greiðsluna til stefnanda. Til vara krefsta stefnandi þess að riftun hans á greiðslu Landsbanka Íslands hf. til varastefnda skömmu áður en bankanum var skipuð slitastjórn og að varastefndi verði dæmdur til að endurgreiða greiðsluna til stefnanda.

Greiðsla á skuldabréfum í LI FRN útgáfu.

Með útgáfulýsingu sem dagsett er 17. desember 2004 bauð Landsbanki Íslands hf. fjárfestum til sölu skuldabréf útgefin af honum í flokki sem var auðkenndur LI FRN 21/12/09 og með ISIN númer XS0208211911. Skuldabréfin voru gefin út á grundvelli samninga sem bankinn hafði gert við Deutsche Bank AG og Deutsche Bank Luxembourg S.A. Samkvæmt útgáfulýsinguinni voru skuldabréfin seld til fjárfesta með áskriftarfyrirkomulagi. Heildarbréf (e. Global Note) var gefið út af Landsbanka Íslands hf. og það tekið til miðlunar í kerfum Euroclear bank S.A./N.V. Fyrst var gefið út tímabundið bréf (e. Temporary Global Note), gefið út 21. desember 2004, en því svo skipt út fyrir varanlegt bréf (e. Permanent Global Note) frá og með 31. janúar 2005. Skuldabréf (e. Global Note) fékk fjárfestir afhent í samræmi við hlutfall fjárfestingarloforðs hans í heildar skuldabréfaútgáfunni. Skuldabréfin voru handhafabréf (e.

Bearer Form). Vaxtamiðar (e. Coupons) voru gefnir út samhliða skuldabréfunum. Samkvæmt útgáfulýsingu var skuldabréfaflokkurinn í heild EUR 500.000.000. Staðfesting Euroclear eða Clearstream fyrir eignarhaldi fjárfestis skyldi tekin sem sönnun á handhafarétti. Við ákveðin skilyrði, sem lýst var við útgáfuna, var mögulegt að skipta skuldabréfunum (e. Permanent Global Note) fyrir endanlegt handhafabréf (e. Definitive Notes). Þau bréf voru gefin út í EUR 1.000.000 einingum. Uppgreiðsluheimild til handa útgefanda, þ.e. Landsbanka Íslands hf., var ekki til staðar í skuldabréfunum. Vaxtagreiðsludagar voru skilgreindir fjórir á ári, 21. mars, 21. júní, 21. september og 21. desember. Gjaldtagi skyldi vera 21. desember 2009.

Skuldabréf þessi voru ekki skráð á skipulegum verðbréfamarkaði.

Þann 26. júní 2008 greiddi Landsbanki Íslands hf. upp skuld við aðalstefnda TASS Wertpapierhandelsbank GmbH samkvæmt framangreindum skuldabréfum þótt ekki væri komið að gjalddaga þeirra. Greiðslan fór þannig fram að Landsbanki Íslands hf. greiddi til varastefnda Kreissparkasse Köln EUR 944.534,25 vegna viðskipta, sem aðalstefndi TASS Wertpapierhandelsbank GmbH hafði komið á, með bréf að nafnverði EUR 1.000.000,-. Samkvæmt gögnum stefnanda var viðskiptadagur tilgreindur 23. september 2008 og að greiðslan hafi átt sér stað þann 26. September 2008.

Með bréfi, dags. 30. desember 2010, gerði lögmaður varastefnda grein fyrir því að aðalstefndi hefði komið umræddum viðskiptum á og notið á endanum greiðslunnar frá Landsbanka Íslands hf. utan EUR 400 þóknunnar sem varastefndi reiknaði sér vegna viðskiptanna. Að sögn tók varastefndi þátt í viðskiptunum eingöngu vegna þess að aðalstefndi hafði þegar fengið samþykki Landsbanka Íslands hf. fyrir kaupum sem fram fóru í beinu framhaldi af kaupum varastefnda. Af þessu má ráða að aðalstefndi hafi verið sá sem naut greiðslu Landsbanka Íslands þann 23. júní 2008 á EUR 944.534,25.

Þróun fjármálamarkaða og gjaldfærni Landsbanka Íslands hf. á árinu 2008.

Upp úr miðju ári 2007 hófst lausafjákræppa á fjármálamörkuðum í heiminum. Upphaf þessarar kræppu má rekja til þess að svokölluð undirmálslán til fasteignakaupa í Bandaríkjunum voru talin mun minna virði en áður hafði verið talið. Þessir erfiðleikar ágerðust á árinu 2008 og fór ástandið á erlendum og íslenskum fjármálamörkuðum versnandi. Staða Landsbanka Íslands hf. og flestra annarra íslenskra fjármálafyrirtækja var orðin mjög alvarleg sökum hinnar alþjóðlegu lausafjákræppu þegar leið á árið 2008.

Í febrúarmánuði 2008 hafði alþjóðlega matsfyrirtækið Moody's lækkað lánshæfiseinkunn Landsbanka Íslands úr Aa3 í A2. Þann 21. maí 2008 lækkaði Moody's lánshæfiseinkunn Ríkissjóðs Íslands í Aa1 úr Aaa. Þá var landsmat (e. country ceiling) á bankainnstæður í erlendri mynt lækkað í Aa1 úr Aaa.

Fyrir liggur fyrir að skuldatryggingarálag á Landsbanka Íslands hf. og aðra íslenska banka hafi hækkað verulegu á árinu 2008 og gaf það sterka vísbendingu um þá erfiðleika sem bankinn stóð frammi fyrir. Öllum aðilum sem störfuðu á fjármálamarkaði mátti vera ljóst að áhættan var að aukast vegna krafna á hendur Landsbanka Íslands hf. og að virði þeirra krafna væri tvísýnt og a.m.k. verulega lægra en nafnverð.

Vegna þessara erfiðleika hjá íslenskum fjármálafyrirtækjum, almenns lausafjárskorts og óvissu um stöðu bankanna voru

markaðir fyrir óskráð skuldabréf í íslenskum bönkum ekki virkir. Bankarnir sjálfir voru nánast einu kaupendurnir að skuldabréfum þeirra sem ekki voru skráð á skipulegan markað.

Fram hefur komið, m.a. í skýrslu Rannsóknarnefndar Alþingis, að bankastjóri Landsbanka Íslands hf. hafi talið verulega hættu á því að íslenska bankakerfið myndi falla í lok mars 2008. Í skýrslunni koma einnig fram vísbendingar um að eigið fé Landsbanka Íslands hf. hafi verið ofmetið þar sem ekki hafi verið dregnir frá því hlutir í bankanum sem aflandsfélög áttu og einnig eigin hlutir sem voru færðir á svokallaðan LI hedge reikning. Í skýrslunni er komist að þeirri niðurstöðu að á árinu 2008 og jafnvel fyrr hafi stjórnendur bankans gerst sekir um markaðsmisnotkun með kaupum á eigin hlutabréfum og lánveitingum til kaupa á eigin hlutabréfum. Þá hafi verið veruleg samþjöppun í útlánaáættu bankans m.a. hafi aðaleigendum bankans verið lánaðir fjármunir langt umfram heimildir skv. reglum um stórar útlánaáættur.

Þegar kom fram á haustið 2008 og með falli alþjóðlega fjárfestingarbankans Lehman Brothers þann 15. september 2008 fór af stað atburðarás sem endaði með falli íslenska bankakerfisins. Þann 29. september 2008 var tilkynnt að ríkisstjórn Íslands og helstu hluthafar Glitnis banka hf. (Glitnir) hefðu gert með sér samning um yfirtöku ríkisins á 75% af hlutafé bankans. Með aðgerðinni var reynt að mæta lausafjárþörf Glitnis þar sem allar leiðir fyrir lánsfjáröflun íslensku bankanna voru lokaðar. Aðgerðin hafði í för með sér að virði eignarhluta annarra hluthafa í Glitni banka rýrnaði verulega frá skráðu markaðsvirði. Stærsti eigandi Glitnis, FL Group hf. og fleiri tengdir aðilar, voru stórir lántakendur í Landsbanka Íslands hf.

Vegna útstreymis fjármuna af svokölluðum Icesave reikningum og almennra erfiðleika í íslensku efnahagslífi og ekki síst erfiðri stöðu Landsbanka Íslands hf. gerði fjármálaeftirlitið í Bretlandi kröfu um að bankinn greiddi GBP 200.000.000 til Englandsbanka að morgni mánudagsins 6. október 2008 til þess að auka við varasjóð vegna Icesave reikninga í Bretlandi. Á sama tíma tilkynnti Seðlabanki Evrópu breytingar á skilmálum í endurhverfum viðskiptum við Landsbanka Íslands hf. sem takmarkaði aðgang Landsbanka Íslands hf. að fjármagni enn frekar.

Þann 7. október 2008 tók Fjármálaeftirlitið yfir starfsemi Landsbanka Íslands hf. á grundvelli 100. gr. a. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki. Fjármálaeftirlitið skipaði jafnframt Landsbanka Íslands hf. skilaneftnd sem tók við réttindum og skyldum stjórnar og hluthafafundar félagsins. Samkvæmt beiðni skilaneftndar bankans skipaði Héraðsdómur Reykjavíkur honum slitastjórn þann 29. apríl 2009. Eftir að slitastjórn fjármálafyrirtækis hefur verið skipuð tekur hún (ásamt skilaneftnd í tilviki stefnanda) við þeim réttindum og skyldum sem stjórn fjármálafyrirtækisins og hluthafafundur höfðu á hendi, sbr. 2. ml. 4. mgr. 101 gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki, sbr. lög nr. 130/2004 og 44/2009. Frestdagur við slitameðferð stefnanda er 15. nóvember 2008 samkvæmt III. bráðabirgðaákvæði laga nr. 44/2009 um breytingu á lögum um nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki.

Þann 16. ágúst 2010 sendi slitastjórn stefnanda riftunaryfirlýsingu vegna framangreindrar greiðslu til varastefnda. Í riftunaryfirlýsingunni lýsti slitastjórn stefnanda yfir riftun á framangreindri greiðslu og gerði kröfu um að varastefndi sem viðtakandi hinnar ótímabæru greiðslu myndi greiða stefnanda EUR 944.534,25. Í riftunaryfirlýsingunni kom fram að riftunin á framangreindum greiðslum væri aðallega byggð á 134. gr.

laga nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl. Þá kom fram að vaxta yrði krafist ef ekki yrði brugðist við yfirlýsingunni innan mánaðar frá dagsetningu hennar.

Með bréfi, dags. 30. desember 2010, frá lögmanni varastefnda var endurgreiðsluskyldu mótmælt sem og forsendum riftunar. Var því aðallega borið við að aðalstefndi hafi komið viðskiptum varastefnda og Landsbanka Íslands hf. á og aðalstefndi hafi verið sá sem á endanum naut greiðslu Landsbanka Íslands hf. þann 26. júní 2008 á EUR 944.534,25.

Þann 12. janúar 2011 sendi slitastjórn stefnanda riftunaryfirlýsingu vegna framangreindrar greiðslu til aðalstefnda. Í riftunaryfirlýsingunni lýsti slitastjórn stefnanda yfir riftun á framangreindri greiðslu og gerði kröfu um að varastefndi sem viðtakandi hinnar ótímabæru greiðslu myndi greiða stefnanda EUR 944.534,25. Í riftunaryfirlýsingunni kom fram að riftunin á framangreindum greiðslum væri aðallega byggð á 134. gr. laga nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl. Þá kom fram að ef ekki yrði brugðist við yfirlýsingunni innan tíu daga frá dagsetningu hennar mætti aðalstefndi eiga von á því að mál yrði höfðað á hendur honum fyrir héraðsdómi Reykjavíkur.

Með bréfi, dags. 20. apríl 2011, barst slitastjórn stefnanda svar lögmanns aðalstefnda þar sem forsendum riftunar umræddrar greiðslu var mótmælt og endurgreiðsluskyldu hafnað. Var því haldið fram að aðalstefndi hafi komið fram sem þjónustuaðili í viðskiptum á milli Landsbanka Íslands hf. og varastefnda og einungis hagnast lítillaga á því.

Þar sem stefnanda hefur ekki borist greiðsla frá aðalstefnda telur hann nauðsynlegt að höfða mál þetta.

Málsástæður og lagarök: Við slit fjármálafyrirtækis ráðstafar slitastjórn hagsmunum þess eftir sömu reglum og gilda um bústjórn skiptastjóra við gjaldþrotaskipti samkvæmt 103. gr. laga nr. 161/2002, sbr. 7. gr. laga nr. 44/2009.

Samkvæmt 4. mgr. 103. gr. framangreindra laga getur slitastjórn rift ráðstöfunum fjármálafyrirtækis í slitameðferð eftir sömu reglum og gilda um riftun ráðstafana þrotamanns við gjaldþrotaskipti enda sé sýnt að eignir fyrirtækisins muni ekki nægja til að eigna skuldbindingar þess. Fyrir liggur að stefnandi getur ekki efnt að fullu skuldbindingar sínar við kröfuhafa sína svo sem fram kom á kröfuhafafundi stefnanda þann 23. nóvember 2009 í samræmi við fyrirmæli í 5. mgr. 102. gr. laga nr. 161/2002, sbr. 6. gr. laga nr. 44/2009.

Slitastjórn Landsbanka Íslands hf. lýsir yfir riftun gagnvart aðalstefnda og varastefnda á greiðslu sem Landsbanki Íslands hf. innti af hendi til aðalstefnda þann 26. júní 2008. Þess er krafist að dómurinn staðfesti riftunaryfirlýsingar og fjárkröfur sem sendar voru til aðalstefnda og varastefnda.

Dómkröfur stefnanda byggja á því að Landsbanki Íslands hf. hafi með framangreindum greiðslum greitt skuld við stefnda fyrr en eðlilegt var þar sem framangreind skuldabréfakrafa var greidd áður en kom að gjalddaga þeirra. Eins og kemur fram í málavaxtalýsingu, var ekkert þeirra skuldabréfa sem greitt var komið á gjalddaga og uppgreiðsluheimildir voru ekki til staðar. Við greiðsluna fóru réttindi og skyldur skv. skuldabréfinu á eina hendi og féll skuldabréfakrafan þar með niður. Því telur stefnandi að greiðslan sé riftanleg á grundvelli 134. gr. laga nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl. Þegar litið er til opinberra upplýsinga um stöðu Landsbanka Íslands og íslenska fjármálamarkaðarins á árinu 2008, lækkan á láns hæfismati, hækkandi skuldatryggingarálags og almenns lausafjárskorts hjá fjármálafyrirtækjum er ljóst að greiðsla skuldar fyrr en nauðsynlegt var gat ekki verið

venjuleg eftir atvikum. Notkun á takmörkuðu lausafé bankans til að greiða upp skuldabréf fyrir en nauðsynlegt var undir þessum kringumstæðum var ekki eðlileg ráðstöfun. Þá er rétt að líta sérstaklega til þess að stjórnendur bankans höfðu upplýsingar um mjög veika stöðu bankans á árinu 2008 og að aðgangur að lausu fé var takmarkað.

Til frekari stuðnings þessum sjónarmiðum vísar stefnandi til dóma Hæstaréttar Íslands í máli nr. 162/2010, Lífeyrissjóður starfsmanna ríkisins gegn Straumi Burðarási Fjárfestingabanka hf. og í máli nr. 163/2010, Gildi lífeyrissjóður gegn Straumi Burðarási Fjárfestingabanka hf. Í báðum málunum var greiðsla á kröfum skv. skuldabréfum fyrir gjalddaga talin riftanleg.

Kröfu stefnanda er aðallega beint að aðalstefnda, TASS Wertpapierhandelsbank GmbH, sem var sá aðili sem naut hags af umræddri greiðslu. Varastefndi, Kreissparkasse Köln, var mótaðili Landsbanka Íslands hf. í viðskiptunum sem áttu sér stað samkvæmt upplýsingum úr sölukerfi stefnanda.

Samkvæmt 142. gr. laga nr. 21/1991 ber þeim aðila sem hafði hag af ráðstöfuninni að greiða stefnanda ávinninginn af henni. Krafa á hendur aðalstefnda byggir á því að hann hafi haft allan hag af þessari ráðstöfun enda hefur hann ekki vísað á annan aðila sem greiðslan hafi runnið til. Greiðsla sem innt var af hendi var að fjárhæð EUR 944.534,25. Kröfugerðin miðar við að auðgun aðalstefnda hafi numið þeirri fjárhæð og því ber aðalstefnda að endurgreiða þá fjárhæð.

Krafa stefnanda er sett fram á hendur varastefnda þar sem varastefndi var skráður seljandi skuldabréfanna hjá Landsbanka Íslands hf. í viðskiptunum við bankann. Stefnandi telur nauðsynlegt að stefna varastefnda, Kreissparkasse Köln, til vara ef ekki verður talið að krafa á aðalstefnda sé réttmæt.

Lagatilvísanir: Stefnandi byggir kröfur sínar á lögum nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl., einkum 131. gr., 134. gr. og 142. gr. laganna.

Að auki byggir stefnandi rétt sinn á almennum reglum um jafnræði kröfuhafa.

Um kröfugerð aðallega á hendur aðalstefnda og til vara á hendur varastefnda er vísað til 2. mgr. 19. gr. laga nr. 91/1991.

Kröfu um málskostnað byggir stefnandi á ákvæðum XXI. kafla laga um meðferð einkamála nr. 91/1991.

Mál þetta er höfðað fyrir héraðsdómi Reykjavíkur með vísan til 4. mgr. 103. gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki, sbr. 1. gr. laga nr. 146/2011.

Stefna þessi er birt í Lögbirtingablaði á grundvelli b-liðar 89. gr. laga nr. 91/1991 um meðferð einkamála þar sem birting stefnunnar hefur ekki tekist á hendur stefnda.

Sönnunargögn: Við þingfestingu málsins mun stefnandi leggja fram þessa stefnu og skrá yfir sönnunargögn. Á meðal gagna sem stefnandi mun leggja fram eru skilmálar skuldabréfanna, staðfestingar úr skuldabréfakerfi Landsbanka Íslands (skjámynd, vegna viðskipta) og riftunaryfirlýsing slitastjórnar stefnanda til varastefnda, dags. 16. ágúst 2010, og til aðalstefnda, dags. 12. janúar 2011 og önnur bréfaskipti á milli aðila.

Þá áskilur stefnandi sér rétt til framlagningar annarra gagna á síðari stigum gefi málalíbúnaður stefndu tilefni til.

Skýrslutökur: Stefnandi áskilur sér rétt til að taka vitna- og aðilaskýrslur við aðalmeðferð málsins eftir því sem ástæða kann að vera til. Þá áskilur stefnandi sér rétt til frekari

gagnaöflunar eftir því sem varnir stefndu gefa tilefni til en málið verður nánar reifað og rökstutt við aðalmeðferð.

Áskorun og fyrirkall: Fyrir því stefnist hér með Margot Polz, Am Untertor 4, Skorpionhaus, D-65719 Hofheim am Taunus, Þýskalandi, framkvæmdarstjóri, fh. Aðalstefnda, TASS Wertpapierhandelsbank GmbH, Þýskalandi og Alexander Wuerst, Neumarkt 18-24, 50667 Köln, Nordrhein-Westfalen 50602, Þýskalandi f.h. varastefnda Kreissparkasse Köln, til þess að mæta á dómþingi héraðsdóms Reykjavíkur, sem haldið verður í sal nr. 102 í Dómhúsinu við Lækjartorg í Reykjavík á Íslandi, þriðjudaginn 29. maí 2012, kl. 10.00, er mál þetta verður þingfest, til þess þar og þá, ef ekki verður sátt í málinu, að sjá skjöl og skilríki í dóm lögð og leggja fram gögn af sinni hálfu. Mæti stefndi ekki á dómþingi þessu má hann búast við að útivistardómur gangi í málinu.

Stefnufrestur er einn mánuður.

Reykjavík, 12. mars 2012.

Kristinn Bjarnason hrl.

(2012008670

Útgáfud.: 27. apríl 2012

Stefna - f. h. slitastjórnar Landsbanka Íslands hf.

Slitastjórn Landsbanka Íslands hf.,

Austurstræti 16, Reykjavík,

gerir kunnugt: Að hún þurfi fyrir hönd Landsbanka Íslands hf. í slitameðferð kt. 540291-2259, Austurstræti 16, Reykjavík að höfða mál fyrir héraðsdómi Reykjavíkur á hendur BANIF Banco Internacional DO FUNCHAL S.A., Rua Joao Tavora Nr. 30, 9004-509 Funchal, Portugal.

Dómkröfur: Stefnandi krefst þess að staðfest verði með dómi riftun á eftirfarandi greiðslum Landsbanka Íslands hf. til stefnda,

- 1) EUR 48.622 sem var greidd þann 22. september 2008,
- 2) EUR 97.150 sem var greidd þann 23. september 2008,
- 3) EUR 48.610 sem var greidd þann 26. september 2008,
- 4) EUR 389.400 sem var greidd þann 29. september 2008,
- 5) EUR 48.640 sem var greidd þann 1. október 2008 og
- 6) EUR 48.675 sem var greidd þann 3. október 2008

vegna skuldabréfa sem voru með gjalddaga þann 29. desember 2008 og gefin voru út af Landsbanka Íslands hf. með auðkennin EMTN 157 og ISIN númer XS0281202142.

Jafnframt krefst stefnandi þess að stefndi verði dæmdur til þess að greiða stefnanda EUR 681.097 með dráttarvöxtum skv. 1. mgr. 6. gr. laga nr. 38/2001 frá 2. ágúst 2011 til greiðsludags.

Stefnandi krefst þess að stefndi verði dæmdur til þess að greiða stefnanda málskostnað að mati dómsins í samræmi við hagsmunum málsins, vinnu málflytjanda og annan kostnað af málinu. Málskostnaðarreikningur verður lagður fram við aðalmeðferð málsins. Stefnandi er ekki virðisaukaskattskyldur.

Málfutningsumboð og fyrirvar: Slitastjórn Landsbanka Íslands hf. hefur falið Kristni Bjarnasyni hrl., Lágmúla 7, Reykjavík að flytja mál þetta fyrir hönd Landsbanka Íslands

hf. í slitameðferð (hér eftir nefndur stefnandi). Með fyrirsvar fyrir stefnanda fer slitastjórn stefnanda. Í henni sitja Kristinn Bjarnason hrl., Halldór H. Backman hrl. og Herdís Hallmarsdóttir hrl. Fyrirsvarsmaður stefnda er Dr. Joaquim Filipe Marques dos Santos stjórnarformaður.

Málsatvik:

Greiðslurnar:

Þann 15. maí 2001 gaf Landsbanki Íslands hf. út útbodslýsingu vegna fyrirhugaðrar útgáfu bankans á skuldabréfum (e.

Offering Circular, Euro Medium Term Note Programme, hér eftir nefndur EMTN skuldabréfaramminn). Samkvæmt upphaflega EMTN skuldabréfarammanum fékk Landsbanki Íslands hf. heimild til þess að gefa út skuldabréf samanlagt að nafnvirði USD 1.000.000.000. Á næstu árum og allt þar til að bankinn féll 7. október 2008 voru gerðar árlegar uppfærslur á EMTN skuldabréfaramma Landsbanka Íslands hf. og við fall bankans var heimild bankans til þess að gefa út skuldabréf undir rammanum orðin EUR 11.000.000.000.

Þau skuldabréf sem mál þetta tekur til eru gefin út á grundvelli uppfærðrar útgáfu af EMTN skuldabréfaramma dags. 20. apríl 2006 (e. Updated Offering Circular. Landsbanki Íslands hf. Euro Medium Term Note Programme).

Þann 15. janúar 2007 gaf Landsbanki Íslands út skuldabréf undir EMTN skuldabréfarammanum að heildarnafnvirði EUR 4.600.000,00-. Skuldabréfin voru með auðkennið EMTN 157, raðnúmer, og ISN númerið XS0281202142 og var gjalddagi þeirra 31. desember 2008. Skuldabréf þessi voru ekki skráð á skipulegum verðbréfamarkaði.

Stefndi var eigandi hluta þessarar skuldabréfaútgáfu eða að nafnvirði EUR 700.000.

Í gögnum málsins kemur fram að Landsbanki Íslands hf. greiddi upp skuld við stefnda í lok september og byrjun október 2008 samkvæmt framangreindum skuldabréfum. Greiðslan var innt af hendi þótt ekki væri komið að gjalddaga þeirra með sex greiðslum samtals að fjárhæð EUR 681.097,50.

Gengið var frá greiðslum í gegnum EUROCLEAR BANK S.A. með uppgjöri þremur dögum eftir viðskiptadag. Samkvæmt gögnum Landsbanka Íslands hf. voru greiðslurnar greiddar þannig að á greiðslu EUR 48622 var viðskiptadagur 17. september 2008 og greiðsla afhent 22. september 2008, á greiðslu EUR 97.150 var viðskiptadagur 18. september 2008 og greiðsla afhent 23. september 2008, á greiðslu EUR 48.610 var viðskiptadagur 23. september 2008 og greiðsla afhent 26. september 2008, á greiðslu EUR 389.400 var viðskiptadagur 24. september 2008 og greiðsla afhent 29. september 2008, á greiðslu EUR 48.640 var viðskiptadagur 26. september 2008 og greiðsla afhent 1. október 2008 og á greiðslu EUR 48.675 var viðskiptadagur 30. september 2008 og greiðsla afhent 3. október 2008.

Þróun fjármálamarkaða og gjaldfærni Landsbanka Íslands hf. á árinu 2008:

Upp úr miðju ári 2007 hófst lausafjárekpreppa á fjármálamörkuðum í heiminum. Upphaf þessarar kreppu má rekja til þess að svokölluð undirmálslán til fasteignakaupa í Bandaríkjunum voru talin mun minna virði en áður hafði verið talið. Á árinu 2008 fór ástandið á erlendum og íslenskum fjármálamörkuðum versnandi og var staða Landsbanka Íslands hf. og flestra annarra íslenskra fjármála fyrirtækja var orðin mjög alvarleg sökum hinnar alþjóðlegu lausafjárekpreppu þegar leið á árið.

Í febrúarmánuði 2008 hafði alþjóðlega matsfyrirtækið Moody's lækkað láns hæfiseinkunn Landsbanka Íslands úr Aa3 í A2.

Þann 21. maí 2008 lækkaði Moody's láns hæfiseinkunn Ríkissjóðs Íslands í Aa1 úr Aaa. Þá var landsmat (e. country ceiling) á bankainnstæður í erlendri mynt lækkað í Aa1 úr Aaa.

Fyrir liggur fyrir að skuldatryggingarálag á Landsbanka Íslands hf. og aðra íslenska banka hafi hækkað verulegu á árinu 2008 og gaf það sterka vísbendingu um þá erfiðleika sem bankinn stóð frammi fyrir. Öllum aðilum sem störfuðu á fjármálamarkaði mátti vera ljóst að áhættan var að aukast vegna krafna á hendur Landsbanka Íslands hf. og að virði þeirra krafna væri tvísýnt og a.m.k. verulega lægra en nafnverð.

Vegna þessara erfiðleika hjá íslenskum fjármálafyrirtækjum, almenns lausafjárskorts og óvissu um stöðu bankanna voru markaðir fyrir óskráð skuldabréf í íslenskum bönkum ekki virkir. Bankarnir sjálfir voru nánast einu kaupendurnir að skuldabréfum þeirra, sem ekki voru skráð á skipulegan markað.

Fram hefur komið, m.a. í skýrslu Rannsóknarnefndar Alþingis, að bankastjóri Landsbanka Íslands hf. hafi talið verulega hættu á því að íslenska bankakerfið myndi falla í lok mars 2008. Í skýrslunni koma einnig fram vísbendingar um að eigið fé Landsbanka Íslands hf. hafi verið ofmetið þar sem ekki hafi verið dregin frá því hlutir í bankanum sem aflandsfélög áttu og einnig eigin hlutir sem voru færðir á svokallaðan LI hedge reikning. Í skýrslunni er komist að þeirri niðurstöðu að á árinu 2008 og jafnvel fyrr hafi stjórnendur bankans gerst sekir um markaðsmisnotkun með kaupum á eigin hlutabréfum og lánveitingum til kaupa á eigin hlutabréfum. Þá hafi verið veruleg samþjöppun í útlánaáhættu bankans m.a. var aðaleigendum bankans lánaðir fjármunur langt umfram heimildir skv. reglum um stórar útlánaáhættur. Þegar kom fram á haustið 2008 og með falli alþjóðlega fjárfestingarbankans Lehman Brothers þann 15. september 2008 fór af stað atburðarás sem endaði með falli íslenska bankakerfisins. Þann 29. september 2008 var tilkynnt að ríkisstjórn Íslands og helstu hluthafar Glitnis banka hf. (Glitnir) hefðu gert með sér samning um yfirtöku ríkisins á 75% af hlutafé bankans. Með aðgerðinni var reynt að mæta lausafjárbörf Glitnis þar sem allar leiðir fyrir lánsfjáröflun íslensku bankanna voru lokaðar. Aðgerðin hafði í för með sér að virði eignarhluta annarra hluthafa í Glitni banka rýrnaði verulega frá skráðu markaðsvirði. Stærsti eigandi Glitnis, FL Group hf. og fleiri tengdir aðilar, voru stórir lántakendur í Landsbanka Íslands hf. Á þessum tímamarki lá því fyrir að Landsbanki Íslands hf. uppfyllti ekki kröfur sem til hans voru gerðar um stöðu eiginfjárgrunns bankans.

Vegna útstreymis fjármuna af svokölluðum Icesave reikningum og almennra erfiðleika í íslensku efnahagslífi og ekki síst erfiðri stöðu Landsbanka Íslands hf. gerði fjármálaeftirlitið í Bretlandi kröfu um að greiddi greiddi GBP 200.000.000 til Englandsbanka að morgni mánudagsins 6. október 2008 til þess að auka við varasjóð vegna Icesave reikninga í Bretlandi. Á sama tíma tilkynnti Seðlabanki Evrópu breytingar á skilmálum í endurhverfum viðskiptum við Landsbanka Íslands hf. sem takmarkaði aðgang Landsbanka Íslands hf. að fjármagni enn frekar.

Síðdegis þann 3. október 2008 gerði fjármálaeftirlitið í Bretlandi kröfu um að Landsbanki Íslands hf. greiddi GBP 400.000.000 til Englandsbanka að morgni mánudagsins 6. október 2008 til þess að auka við varasjóð vegna Icesave reikninga í Bretlandi. Á sama tíma tilkynnti Seðlabanki Evrópu breytingar á skilmálum í endurhverfum viðskiptum

við Landsbanka Íslands hf. Fyrir breytinguna hafði Landsbanki Íslands hf. átt EUR 400.000.000 upp á að hlaupa í fjármögnun hjá Seðlabanka Evrópu en breytingar leiddu hins vegar til þess að Landsbanki Íslands hf. þurfti að leggja út EUR 400.000.000 til bankans. Eini möguleiki Landsbanka Íslands hf. var að leita til Seðlabanka Íslands um fyrirgreiðslu.

Um helgina 4. til 5. október 2008 jukust beiðnir um úttektir af Icesave reikningum Landsbanka Íslands hf. í Bretlandi og Hollandi verulega. Vegna skorts á erlendum gjaldeyri þann 6. október 2008 var ekki unnt að greiða út allar beiðnir um úttektir sem höfðu safnast um helgina.

Við upphaf viðskipta mánudaginn 6. október 2008 lá fyrir að Seðlabanki Íslands væri ekki reiðubúinn að lána Landsbanka Íslands hf. þá fjármuni sem bankinn þurfti til að mæta kröfum frá breska fjármálaeftirlitinu. Landsbanki Íslands hf. gat því ekki staðið við skuldbindingar sínar við upphaf viðskipta á þessum viðskiptadegi og var því ógjaldfær.

Lög nr. 125/2008 (svokölluð neyðarlög) voru samþykkt um kvöldið 6. október 2008.

Þann 7. október 2008 tók Fjármálaeftirlitið yfir starfsemi Landsbanka Íslands hf. á grundvelli 100. gr. a. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki. Fjármálaeftirlitið skipaði jafnframt Landsbanka Íslands hf. skilanefnd sem tók við réttindum og skyldum stjórnar og hluthafafundar félagsins. Samkvæmt beiðni skilanefndar bankans skipaði héraðsdómur Reykjavíkur honum slitastjórn þann 29. apríl 2009. Eftir að slitastjórn fjármálafyrirtækis hefur verið skipuð tekur hún (ásamt skilanefnd í tilviki stefnanda) við þeim réttindum og skyldum sem stjórn fjármálafyrirtækisins og hluthafafundur höfðu á hendi, sbr. 2. ml. 4. mgr. 101. gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki, sbr. lög nr. 130/2004 og 44/2009.

Frestdagur við slitameðferð stefnda er 15. nóvember 2008 samkvæmt III. bráðabirgðaákvæði laga nr. 44/2009 um breytingu á lögum um nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki.

Þann 16. ágúst 2010 sendi slitastjórn stefnanda riftunaryfirlýsingu vegna framangreindrar greiðslu til PANIF – BANCO INTERNACIONAL DO FUNCHAL, á Paseo de la Castellana 24, 28046 – Madrid á Spáni. Í riftunaryfirlýsingunni lýsti slitastjórn stefnanda yfir riftun á framangreindum greiðslum og gerði kröfu um að hann sem viðtakandi framangreindrar greiðslu greiddi stefnanda EUR 681097,50 innan 10 daga frá dagsetningu bréfsins. Í riftunaryfirlýsingunni kom fram að riftunin á framangreindri greiðslu væri aðallega byggð á 134. gr. laga nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl., til vara væri hún byggð á 131. gr. sömu laga og til þrautavara á 141. gr. sömu laga.

Þann 2. ágúst 2011 sendi slitastjórn stefnanda riftunaryfirlýsingu vegna framangreindrar greiðslu til stefnda, PANIF – BANCO INTERNACIONAL do Funchal, á Av. José Malhoa Lotte 1782, 1070 Libon, í Portúgal. Í riftunaryfirlýsingunni lýsti slitastjórn stefnanda yfir riftun á framangreindum greiðslum og gerði kröfu um að hann sem viðtakandi framangreindrar greiðslu greiddi stefnanda EUR 681097,50 innan 10 daga frá dagsetningu bréfsins. Í riftunaryfirlýsingunni kom fram að riftunin á framangreindri greiðslu væri aðallega byggð á 134. gr. laga nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl., til vara væri hún byggð á 131. gr. sömu laga og til þrautavara á 141. gr. sömu laga.

Stefndi hefur ekki brugðist við riftunaryfirlýsingunni.

Þar sem stefnanda hefur ekki borist greiðsla vegna þessa telur hann nauðsynlegt að höfða mál þetta.

Sundurliðun:

Greiðsludagur	Mynt	Fjárhæð	Nafnverð	Skuldabréf
3/10/2008	EUR	48.675,00	50.000,00	EMTN 157
1/10/2008	EUR	48.640,00	50.000,00	EMTN 157
29/9/2008	EUR	389.400,00	400.000,00	EMTN 157
26/9/2008	EUR	48.610,00	500.00,00	EMTN 157
23/9/2008	EUR	97.150,00	100.000,00	EMTN 157
22/9/2008	EUR	48.622,00	50.000,00	EMTN 157
Samtals	EUR	681097,50	700,000,00	EMTN 157

auk vaxta og málskostnaðar.

Málsástæður og lagarök: Við slit fjármálafyrirtækis ráðstafar slitastjórn hagsmunum þess eftir sömu reglum og gilda um bústjórn skiptastjóra við gjaldþrotaskipti samkvæmt 103. gr. laga nr. 161/2002, sbr. 7. gr. laga nr. 44/2009.

Samkvæmt 4. mgr. 103. gr. framangreindra laga getur slitastjórn rift ráðstöfunum fjármálafyrirtækis í slitameðferð eftir sömu reglum og gilda um riftun ráðstafana þrotamanns við gjaldþrotaskipti enda sé sýnt að eignir fyrirtækisins muni ekki nægja til að eigna skuldbindingar þess. Fyrir liggur að stefnandi getur ekki eftir að fullu skuldbindingar sínar við kröfuhafa sína svo sem fram kom á kröfuhafafundi stefnanda þann 23. nóvember 2009 í samræmi við fyrirmæli í 5. mgr. 102. gr. laga nr. 161/2002, sbr. 6. gr. laga nr. 44/2009.

Slitastjórn stefnanda lýsir yfir riftun gagnvart stefnda á greiðslum sem Landsbanki Íslands hf. innti af hendi til stefnda á tímabilinu 17. september 2008 til 3. október 2008. Þess er krafist að dómurinn staðfesti riftunaryfirlýsingar og fjárkröfur sem sendar voru stefnda með bréfi dags. 16. ágúst 2010 og 2. ágúst 2011.

Dómkröfur stefnanda byggja á því að Landsbanki Íslands hf. hafi með framangreindum greiðslum greitt skuldabréfakröfur fyrir en eðlilegt var þar sem framangreindur skuldabréfakröfur voru greiddar áður en kom að gjalddaga þeirra. Eins og kemur fram í málavaxtalýsingu, var ekkert þeirra skuldabréfa sem greitt var komið á gjalddaga og uppgreiðsluheimildir voru ekki til staðar. Við greiðsluna fóru réttindi og skyldur skv. skuldabréfinu á eina hendi og féll skuldabréfakrafan þar með niður.

Því telur stefnandi að greiðslurnar séu riftanlegar á grundvelli 134. gr. laga nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl.

Um var að ræða handhafabréf án uppgreiðsluheimildar.

Þegar litið er til opinberra upplýsinga um stöðu Landsbanka Íslands og íslenska fjármálamarkaðarins á árinu 2008, lækknar á lánsþæfismati, hækkandi skuldatryggingarálags og almenns lausafjárskorts hjá fjármálafyrirtækjum er ljóst að greiðsla skuldar fyrir en nauðsynlegt var gat ekki verið venjuleg eftir atvikum. Notkun á takmörkuðu lausafé bankans til að greiða upp skuldabréf fyrir en nauðsynlegt var undir þessum kringumstæðum var ekki eðlileg ráðstöfun. Þá er rétt

að líta sérstaklega til þess að stjórnendur bankans höfðu upplýsingar um mjög veika stöðu bankans á árinu 2008 og að aðgangur að lausu fé var takmarkað.

Til frekari stuðnings þessum sjónarmiðum vísar stefnandi til dóma Hæstaréttar Íslands í máli nr. 162/2010, Lífeyrissjóður starfsmanna ríkisins gegn Straumi Burðarási Fjárfestingabanka hf. og í máli nr. 163/2010, Gildi lífeyrissjóður gegn Straumi Burðarási Fjárfestingabanka hf. Í báðum málunum var greiðsla á kröfum skv. skuldabréfum fyrir gjalddaga talin riftanleg.

Kröfu stefnanda er beint að stefnda þar sem hann var samkvæmt skráð stefnanda eigandi skuldabréfanna sem greidd voru fyrir gjalddaga eins og áður er lýst og hann var móttakandi greiðslanna eins og sjá má af gögnum málsins. Stefndi, BANIF – BANCO INTERNACIONAL DO FUNCHAL, ber samkvæmt SWIFT skráð BIC kóða (e. Bank Identifier Code) bnifptpl, sem er gagnaðili stefnanda í viðskiptunum (e. Counterparty) á viðskiptafyrirmælum.

Kröfu stefnanda er beint að stefnda þar sem hann var eigandi krafanna og jafnframt viðtakandi greiðslanna sem rift er.

Lagatilvísanir: Stefnandi byggir kröfur sínar á lögum nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl., einkum 134. gr. og 142. gr. laganna.

Að auki byggir stefnandi rétt sinn á almennum reglum um jafnræði kröfuhafa.

Kröfu um málskostnað byggir stefnandi á ákvæðum XXI. kafla laga um meðferð einkamála nr. 91/1991.

Mál þetta er höfðað fyrir héraðsdómi Reykjavíkur með vísan til 4. mgr. 103. gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki, sbr. 1. gr. laga nr. 146/2011.

Stefna þessi er birt í Lögbirtingablaði á grundvelli b-liðar 89. gr. laga nr. 91/1991 um meðferð einkamála þar sem birting stefnunnar hefur ekki tekist á hendur stefnda.

Sönnunargögn: Við þingfestingu málsins mun stefnandi leggja fram á sérstöku dómskjali gagnaskrá. Meðal gagna sem lögð verða fram af hálfu stefnanda auk stefnu og gagnaskrár eru skilmálar og útgáfulýsing skuldabréfa með auðkennið EMTN 157 og ISIN nr. XS0281202142 dags. 15. janúar 2007, staðfestingar úr viðskiptakerfi stefnanda og riftunaryfirlýsingar.

Þá áskilur stefnandi sér rétt til framlagningar annarra gagna á síðari stigum gefi málalítilbúnaður stefnda tilefni til.

Skýrslutökur: Stefnandi áskilur sér rétt til að taka vitna- og aðilaskýrslur við aðalmeðferð málsins eftir því sem ástæða kann að vera til. Þá áskilur stefnandi sér rétt til frekari gagnaöflunar eftir því sem varnir stefnda gefa tilefni til en málið verður nánar reifað og rökstutt við aðalmeðferð.

Áskorun og fyrirkall: Fyrir því stefnist hér með Dr. Joaquim Filipe Marques dos Santos, f.h. stefnda BANIF Banco Internacional DO FUNCHAL S.A., Rua Joao Tavira Nr. 30, 9004-509 Funchal Portúgal til þess að mæta á dómþingi héraðsdóms Reykjavíkur, sem haldið verður í sal nr. 102 í Dómhúsinu við Lækjartorg í Reykjavík á Íslandi, þriðjudaginn 29. maí 2012, kl. 10.00, er mál þetta verður þingfest, til þess þar og þá, ef ekki verður sátt í málinu, að sjá skjöl og skilríki í dóm lögð og leggja fram gögn af sinni hálfu. Mæti stefnda ekki á dómþingi þessu má það búast við að útivistardómur gangi í málinu. Stefnufrestur er einn mánuður.

Reykjavík, dags. 19. desember 2011.

Kristinn Bjarnason hrl.

Útgáfud.: 27. apríl 2012

Stefna - f. h. slitastjórnar Landsbanka Íslands hf.

Slitastjórn Landsbanka Íslands hf.

Austurstræti 16, Reykjavík,

gerir kunnugt: Að hún þurfi fyrir hönd Landsbanka Íslands hf. í slitameðferð kt. 540291-2259, Austurstræti 16, Reykjavík að höfða mál fyrir héraðsdómi Reykjavíkur á hendur Banco Inversis NET S.A., C.I.F. A83131433, AVDA de la Hispanidad 6, Madrid - 28 - Madrid á Spáni.

Dómkröfur: Stefnandi krefst þess að staðfest verði með dómi riftun á eftirfarandi greiðslum Landsbanka Íslands hf. til stefnda

Stefnandi krefst þess aðallega að staðfest verði með dómi riftun á eftirfarandi greiðslum Landsbanka Íslands hf. til stefnda,

1. EUR 36.195 sem var greidd þann 23. september 2008
2. EUR 74.530 sem var greidd þann 6. október 2008

vegna skuldabréfa að nafnvirði EUR 150.000 sem voru með gjalddaga 24. apríl 2009 og gefin voru út af Landsbanka Íslands hf. með auðkennin US MTN 4 og ISIN númer US5150X1AD17.

Jafnframt krefst stefnandi þess að stefndi verði dæmdur til þess að greiða stefnanda EUR 110.725 með dráttarvöxtum skv. 1. mgr. 6. gr. laga nr. 38/2001 frá 16. september 2010 til greiðsludags.

Stefnandi krefst þess að stefndi verði dæmdur til þess að greiða stefnanda málskostnað að mati dómsins í samræmi við hagsmuni málsins, vinnu málflytjanda og annan kostnað af málinu. Málskostnaðarreikningur verður lagður fram við aðalmeðferð málsins. Stefnandi er ekki virðisaukaskattskyldur.

Málflutningsumboð og fyrirvar: Slitastjórn Landsbanka Íslands hf. hefur falið Kristni Bjarnasyni hrl., Lágmúla 7, Reykjavík að flytja mál þetta fyrir hönd Landsbanka Íslands hf. í slitameðferð (hér eftir nefndur stefnandi). Með fyrirvar fyrir stefnanda fer slitastjórn stefnanda. Í henni sitja Kristinn Bjarnason, hrl., Halldór H. Backman hrl. og Herdís Hallmarsdóttir hrl.

Fyrirsvarsmaður stefnda er hr. Herrero Arnaiz Fernando Pablo, AVDA de la Hispanidad 6, Madrid - 28 - Madrid á Spáni, forstjóri stefnda, (es. Director General).

Málsatvik: Í þessu máli krefst stefnandi þess að staðfest verði riftun hans á tveimur greiðslum Landsbanka Íslands hf. til stefnda skömmu áður en Landsbanka Íslands hf. var skipuð slitastjórn og að stefndi verði dæmdur til að endurgreiða greiðslurnar til stefnanda.

Um greiðslurnar:

Með útgáfulýsingu (e. Offering Circular) sem dagsett er 21. júlí 2006 bauð Landsbanki Íslands hf., fjárfestum til sölu skuldabréf undir bandarískum skuldabréfaramma (e. US Medium Term Note Program). Á grundvelli framangreindrar

útgáfulýsingar gaf bankinn út afleiðutengd skuldabréf sem seld voru fjárfestum á grundvelli lýsingar (e. Pricing Supplement) útgefinni 26. apríl 2007. Bréfið bar yfirskriftina: Landsbanki Íslands hf. Issue of € 950.000 Autocallable Linked Notes due 2010, Linked to Telefónica S.A. and Banco Santander Central Hipano S.A. under the US\$ 7,500,000,000 Medium-Term Note Program of Landsbanki Íslands hf. (the Program). Skuldabréfin sem hér um ræðir voru í nr. 4 í útgáfu röð (e. Series Number). Skuldabréfin gaf bankinn út með heitið US MTN 4 og ISIN númer US5150X1AD17 og Common code 029900485. Gjaldþagi bréfanna var ákveðinn 28. apríl 2010 en vaxtagreiðslur skyldi greiða 28. apríl hvert ár frá og með apríl 2008. Samkvæmt skilmálum skuldabréfanna var útgefanda, Landsbanki Íslands hf., aðeins heimilt að greiða skuldabréfin upp fyrir lokagjaldþaga þann 28. apríl 2008 og 28. apríl 2009, við fyrirfram ákveðin skilyrði um verð hlutabréfa viðmiðunar fyrirtækjanna Telefónica og Banco Santander, nema ef til kæmi greiðsluþrot hans eða önnur óvenjuleg atvik. Skuldabréfin voru ekki skráð á skipulegum verðbréfamarkaði.

Í gögnum málsins kemur fram að Landsbanki Íslands hf. greiddi upp skuld við stefnda vegna framangreindra skuldabréfa í eigu stefnda með greiðslum til stefnda, EUR 36.195 þann 23. september 2008 og EUR 74.530 þann 6. október 2008. Greiðslurnar voru inntar af hendi þótt ekki væri komið að gjaldþaga þeirra. Greiðslurnar voru gerðar upp í gegnum EUROCLEAR með þriggja daga töf. Viðskiptadagur var 18. september og 1. október 2008, skv. uppgjörskvittun og því áttu greiðslurnar áttu sér stað þann 6. október 2008 og 23. september 2008. Nafnverð bréfa sem stefndi fékk greidd upp var samtals EUR 150.000. Á staðfestingu úr kerfum stefnanda kemur fram að stefndi var mótaðili bankans, þar sem kóðinn INVLESMM á við stefnda samkvæmt swift-skrám.

Þróun fjármálamarkaða og gjaldfærni Landsbanka Íslands hf. á árinu 2008:

Upp úr miðju ári 2007 hófst lausafjárfreppa á fjármálamörkuðum í heiminum. Upphaf þessarar freppu má rekja til þess að svokölluð undirmáslán til fasteignakaupa í Bandaríkjunum voru talin mun minna virði en áður hafði verið talið. Þessir erfiðleikar ágerðust á árinu 2008 og fóru ástandið á erlendum og íslenskum fjármálamörkuðum versnandi. Staða Landsbanka Íslands hf. og flestra annarra íslenskra fjármálafyrirtækja var orðin mjög alvarleg sökum hinnar alþjóðlegu lausafjárfreppu þegar leið á árið 2008.

Í febrúarmánuði 2008 hafði alþjóðlega matsfyrirtækið Moody's lækkað lánshæfiseinkunn Landsbanka Íslands úr Aa3 í A2. Þann 21. maí 2008 lækkaði Moody's lánshæfiseinkunn Ríkissjóðs Íslands í Aa1 úr Aaa. Þá var landsmat (e. country ceiling) á bankainnstæður í erlendri mynt lækkað í Aa1 úr Aaa.

Fyrir liggur að skuldatryggingarálag á Landsbanka Íslands hf. og aðra íslenska banka hafi hækkað verulegu á árinu 2008 og gaf það sterka vísendingu um þá erfiðleika sem bankinn stóð frammi fyrir. Öllum aðilum sem störfuðu á fjármálamarkaði mátti vera ljóst að áhættan var að aukast vegna krafna á hendur Landsbanka Íslands hf. og að virði þeirra krafna væri tvísýnt og a.m.k. verulega lægra en nafnverð.

Vegna þessara erfiðleika hjá íslenskum fjármálafyrirtækjum, almenns lausafjárskorts og óvissu um stöðu bankanna voru markaðir fyrir óskráð skuldabréf í íslenskum bönkum ekki virkir. Bankarnir sjálfir voru nánast einu kaupendurnir að skuldabréfum þeirra sem ekki voru skráð á skipulegan markað.

Fram hefur komið, m.a. í skýrslu Rannsóknarnefndar Alþingis, að bankastjóri Landsbanka Íslands hf. hafi talið verulega hættu á því að íslenska bankakerfið myndi falla í lok mars 2008. Í skýrslunni koma einnig fram vísendingar um að eigið fé Landsbanka Íslands hf. hafi verið ofmetið þar sem ekki hafi verið dregin frá því hlutir í bankanum sem aflandsfélög áttu og einnig eigin hlutir sem voru færðir á svokallaðan LI hedge reikning. Í skýrslunni er komist að þeirri niðurstöðu að á árinu 2008 og jafnvel fyrr hafi stjórnendur bankans gerst sekir um markaðsmisnotkun með kaupum á eigin hlutabréfum og lánveitingum til kaupa á eigin hlutabréfum. Þá hafi verið veruleg samþjöppun í útlánaáættu bankans m.a. hafi aðaleigendum bankans verið lánaðir fjármunir langt umfram heimildir skv. reglum um stórar útlánaáættur.

Þegar kom fram á haustið 2008 og með falli alþjóðlega fjárfestingarbankans Lehman Brothers þann 15. september 2008 fór af stað atburðarás sem endaði með falli íslenska bankakerfisins. Þann 29. september 2008 var tilkynnt að ríkisstjórn Íslands og helstu hluthafar Glitnis banka hf. (Glitnir) hefðu gert með sér samning um yfirtöku ríkisins á 75% af hlutafé bankans. Með aðgerðinni var reynt að mæta lausafjárförf Glitnis þar sem allar leiðir fyrir lánsfjárflyun íslensku bankanna voru lokaðar. Aðgerðin hafði í för með sér að virði eignarhluta annarra hluthafa í Glitni banka rýrnaði verulega frá skráðu markaðsvirði. Stærsti eigandi Glitnis, FL Group hf. og fleiri tengdir aðilar, voru stórir lántakendur í Landsbanka Íslands hf.

Vegna útstreymis fjármuna af svokölluðum Icesave reikningum og almennra erfiðleika í íslensku efnahagslífi og ekki sist erfiðri stöðu Landsbanka Íslands hf. gerði fjármálaeftirlitið í Bretlandi kröfu um að bankinn greiddi GBP 200.000.000 til Englandsbanka að morgni mánudagsins 6. október 2008 til þess að auka við varasjóð vegna Icesave reikninga í Bretlandi. Á sama tíma tilkynnti Seðlabanki Evrópu breytingar á skilmálum í endurhverfum viðskiptum við Landsbanka Íslands hf. sem takmarkaði aðgang Landsbanka Íslands hf. að fjármagni enn frekar.

Þann 7. október 2008 tók Fjármálaeftirlitið yfir starfsemi Landsbanka Íslands hf. á grundvelli 100. gr. a. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki. Fjármálaeftirlitið skipaði jafnframt Landsbanka Íslands hf. skilanevnd sem tók við réttindum og skyldum stjórnar og hluthafafundar félagsins. Samkvæmt beiðni skilanevndar bankans skipaði Héraðsdómur Reykjavíkur honum slitastjórn þann 29. apríl 2009. Eftir að slitastjórn fjármálafyrirtækis hefur verið skipuð tekur hún (ásamt skilanevnd í tilviki stefnanda) við þeim réttindum og skyldum sem stjórn fjármálafyrirtækisins og hluthafafundur höfðu á hendi, sbr. 2. ml. 4. mgr. 101 gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki, sbr. lög nr. 130/2004 og 44/2009. Frestdagur við slitameðferð stefnanda er 15. nóvember 2008 samkvæmt III. bráðabirgðaákvæði laga nr. 44/2009 um breytingu á lögum um nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki.

Riftun:

Þann 16. ágúst 2010 sendi slitastjórn stefnanda riftunaryfirlýsingu vegna framangreindra greiðslna til stefnda. Í riftunaryfirlýsingunni lýsti slitastjórn stefnanda yfir riftun á framangreindum greiðslum og gerði kröfu um að stefndi sem viðtakandi framangreindrar greiðslu myndi greiða stefnanda EUR 110.725 innan mánaðar frá dagsetningu bréfsins. Í riftunaryfirlýsingunni kom fram að riftunin á framangreindri greiðslu væri aðallega byggð á 134. gr. laga nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl., til vara öðrum ákvæðum sama kafla gjaldþrotalaga.

Yfirlýsingu slitastjórnar stefnanda var andmælt í bréfi

lögmanns stefnda á Íslandi til slitastjóraninnar, dags. 30. september 2010. Í því bréfi segir að stefndi telji greiðslurnar ekki riftanlegar enda hafi verið um venjuleg viðskipti að ræða á markaði og einnig að stefndi hafi aðeins verið milliliður í viðskiptunum. Þessum rökum hafnar stefnandi. Endurgreiðsla hefur ekki borist slitastjórn frá stefnda. Þá hefur stefndi ekki vísað á annan aðila sem hafi hagnast á viðskiptunum. Stefnandi á því ekki annan kost en höfða mál þetta fyrir dómi.

Sundurliðun kröfu:

Greiðsludagur	Greiðsla	Nafnverð	Flokkur	Lokagjalddagi
23/09/2008	EUR 36.195	EUR 50.000	US MTN 4	28/10/2010
6/10/08	EUR 74.530	EUR 100.000	US MTN 4	28/10/2010
Samtals	EUR 110.725	EUR 150.000		

ásamt dráttarvöxtum og málskostnaði.

Málsástæður og lagarök: Við slit fjármálafyrirtækis ráðstafar slitastjórn hagsmunum þess eftir sömu reglum og gilda um bústjórn skiptastjóra við gjaldþrotaskipti samkvæmt 103. gr. laga nr. 161/2002, sbr. 7. gr. laga nr. 44/2009.

Samkvæmt 4. mgr. 103. gr. framangreindra laga getur slitastjórn rift ráðstöfunum fjármálafyrirtækis í slitameðferð eftir sömu reglum og gilda um riftun ráðstafana þrotamanns við gjaldþrotaskipti enda sé sýnt að eignir fyrirtækisins muni ekki nægja til að efna skuldbindingar þess. Fyrir liggur að stefnandi getur ekki efnt að fullu skuldbindingar sínar við kröfuhafa sína svo sem fram kom á kröfuhafafundi stefnanda þann 23. nóvember 2009, og ítrekað síðar, í samræmi við fyrirmæli í 5. mgr. 102. gr. laga nr. 161/2002, sbr. 6. gr. laga nr. 44/2009.

Slitastjórn Landsbanka Íslands hf. lýsir yfir riftun gagnvart stefnda á þeim greiðslum sem Landsbanki Íslands hf. innti af hendi til stefnda þann 23. september 2008 og 6. október 2008. Þess er krafist að dómurinn staðfesti riftunaryfirlýsingu og endurkröfu, dags. 16. ágúst 2010, sem send var stefnda með ábyrgðarpósti.

Dómkröfur stefnanda byggja á því að Landsbanki Íslands hf. hafi með framangreindum greiðslum í byrjun júlí 2008 greitt skuld við stefndu fyrr en eðlilegt var þar sem framangreindar skuldabréfakröfur voru greiddar áður en kom að gjalddaga þeirra. Eins og fram kemur í málavaxtalýsingu, var ekkert þeirra skuldabréfa sem greitt var upp komið á gjalddaga og uppgreiðsluheimildir voru ekki til staðar. Við greiðsluna fóru réttindi og skyldur skv. skuldabréfunum á eina hendi og féll skuldabréfakrafan þar með niður.

Því telur stefnandi að greiðslurnar séu riftanlegar á grundvelli 134. gr. laga nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl.

Þegar litið er til opinberra upplýsinga um stöðu Landsbanka Íslands og íslenska fjármálamarkaðarins á árinu 2008, lækkun á láns hæfismati, hækkandi skuldatryggingarálags og almenns lausafjárskorts hjá fjármálafyrirtækjum er ljóst að greiðsla skuldar fyrr en nauðsynlegt var gat ekki verið venjuleg eftir

atvikum. Notkun á takmörkuðu lausafé bankans til að greiða upp skuldabréf fyrr en nauðsynlegt var undir þessum kringumstæðum var ekki eðlileg ráðstöfun. Þá er rétt að líta sérstaklega til þess að stjórnendur bankans höfðu upplýsingar um mjög veika stöðu bankans á árinu 2008 og að aðgangur að lausu fé var takmarkað.

Til frekari stuðnings þessum sjónarmiðum vísar stefnandi til dóma Hæstaréttar Íslands í máli nr. 162/2010, Lífeyrissjóður starfsmanna ríkisins gegn Straumi Burðarási Fjárfestingabanka hf. og í máli nr. 163/2010, Gildi lífeyrissjóður gegn Straumi Burðarási Fjárfestingabanka hf. Í báðum málunum var greiðsla á kröfum skv. skuldabréfum fyrir gjalddaga talin riftanleg.

Kröfu stefnanda er beint að stefnda þar sem hann var eigandi krafanna og jafnframt viðtakandi greiðslnanna, sem rift er.

Lagatílvísanir: Stefnandi byggir kröfur sínar á lögum nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl., einkum 134. gr. og 142. gr. laganna.

Að auki byggir stefnandi rétt sinn á almennum reglum um jafnræði kröfuhafa.

Kröfu um málskostnað byggir stefnandi á ákvæðum XXI. kafla laga um meðferð einkamála nr. 91/1991.

Mál þetta er höfðað fyrir héraðsdómi Reykjavíkur með vísan til 4. mgr. 103. gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki, sbr. 1. gr. laga nr. 146/2011.

Stefna þessi er birt í Lögbirtingablaði á grundvelli b-liðar 89. gr. laga nr. 91/1991 um meðferð einkamála þar sem birting stefnunnar hefur ekki tekist á hendur stefnda.

Sönnunargögn: Við þingfestingu málsins mun stefnandi leggja fram þessa stefnu og skrá yfir sönnunargögn. Á meðal gagna sem stefnandi mun leggja fram er skuldabréfalýsing (e. Pricing Supplement) og riftunaryfirlýsing slitastjórnar stefnanda til stefnda, dags. 16. ágúst 2010.

Þá áskilur stefnandi sér rétt til framlagningar annarra gagna á síðari stigum gefi málatilbúnaður stefndu tilefni til.

Skýrslutökur: Stefnandi áskilur sér rétt til að taka vitna- og aðilaskýrslur við aðalmeðferð málsins eftir því sem ástæða kann að vera til. Þá áskilur stefnandi sér rétt til frekari gagnaöflunar eftir því sem varnir stefndu gefa tilefni til en málið verður nánar reifað og rökstutt við aðalmeðferð.

Áskorun og fyrirkall: Fyrir því stefnist hér með Hr. Herrero Arnaiz Fernando Pablo, AVDA de la Hispanidad 6, Madrid - 28 - Madrid á Spáni, forstjóra (es. Director General), f.h. stefnda til þess að mæta á dómþingi héraðsdóms Reykjavíkur, sem haldið verður í sal nr. 102 í Dómhúsinu við Lækjartorg í Reykjavík á Íslandi, þriðjudaginn 29. maí 2012, kl. 10.00, er mál þetta verður þingfest, til þess þar og þá, ef ekki verður sátt í málinu, að sjá skjöl og skilríki í dóm lögð og leggja fram gögn af sinni hálfu. Mæti stefndi ekki á dómþingi þessu má hann búast við að útivistardómur gangi í málinu. Stefnufrestur er einn mánuður.

Reykjavík, 22. desember 2011.

Kristinn Bjarnason hrl.

(2012008675

Útgáfud.: 27. apríl 2012

Stefna - f. h. slitastjórnar Landsbanka Íslands hf.**Slitastjórn Landsbanka Íslands hf.****Austurstræti 16, Reykjavík,**

gerir kunnugt: Að hún þurfi fyrir hönd Landsbanka Íslands hf. í slitameðferð, kt. 540291-2259, Austurstræti 16, Reykjavík, að höfða mál fyrir héraðsdómi Reykjavíkur á hendur KUTXAGEST, fyrirtækja nr. A20173902, Camino de Postuetxe 10, San Sebastian á Spáni.

Dómkröfur: Stefnandi krefst þess aðallega að staðfest verði með dómi riftun á tveimur greiðslum Landsbanka Íslands hf. til stefnda sem greiddar voru 9. júní 2008, samtals að fjárhæð s EUR 1.100.140,53 vegna skuldabréfaeignar stefnda að nafnverði EUR 1.200.00,00 úr skuldabréfaflokki sem var með gjalddaga þann 19. október 2010 og gefinn var út af Landsbanka Íslands hf. og skráður sem EMTN 124 og ISIN númer XS0231945386.

Jafnframt krefst stefnandi þess að stefndi verði dæmdur til þess að greiða stefnanda EUR 1.100.140,53 með dráttarvöxtum skv. 6. gr. laga nr. 38/2001 frá 16. september 2010 til greiðsludags.

Stefnandi krefst þess að stefndi verði dæmdur til þess að greiða stefnanda málskostnað að mati dómsins í samræmi við hagsmunir málsins, vinnu málflytjanda og annan kostnað af málinu. Málskostnaðarreikningur verður lagður fram við aðalmeðferð málsins. Stefnandi er ekki virðisaukaskattskyldur.

Málflutningsumboð og fyrirvar: Slitastjórn Landsbanka Íslands hf. hefur falið Kristni Bjarnasyni hrl., Lágmúla 7, Reykjavík, að flytja mál þetta fyrir hönd Landsbanka Íslands hf. í slitameðferð (hér eftir nefndur stefnandi). Með fyrirvar fyrir stefnanda fer slitastjórn stefnanda. Í henni sitja Kristinn Bjarnason hrl., Halldór H. Backman hrl. og Herdís Hallmarsdóttir hrl. Fyrirvarsmaður stefnda er Ramon Prieto Baena, forstjóri.

Málsatvik: Í þessu máli krefst stefnandi þess að staðfest verði riftun hans á greiðslu Landsbanka Íslands hf. til stefnda skömmu áður en Landsbanka Íslands hf. var skipuð slitastjórn og að stefndi verði dæmdur til að endurgreiða greiðsluna til stefnanda.

Þann 15. maí 2001 gaf Landsbanki Íslands hf. út útbodslýsingu vegna fyrirhugaðrar útgáfu bankans á skuldabréfum (e. Offering Circular, Euro Medium Term Note Programme, hér eftir nefndur EMTN skuldabréfaraminn). Samkvæmt upphaflega EMTN skuldabréfarammanum fékk Landsbanki Íslands hf. heimild til þess að gefa út skuldabréf samanlagt að nafnvirði USD 1.000.000.000. Á næstu árum og allt þar til að bankinn féll 7. október 2008 voru gerðar árlegar uppfærslur á EMTN skuldabréfaramma Landsbanka Íslands hf. og við fall bankans var heimild bankans til þess að gefa út skuldabréf undir rammanum orðin EUR 11.000.000.000.

Greiðslurnar:

Greiðslurnar tvær sem Landsbanki Íslands greiddi til stefnda þann 9. júní 2008, EUR 641.748,64 og EUR 458.391,89 eða samtals EUR 1.100.140,53 og krafist er riftunar á, eru báðar, ótímabær greiðsla kröfu samkvæmt skuldabréfum sem gefin voru út á grundvelli uppfærðrar útgáfu af EMTN skuldabréfaramma. Skuldabréfaramminn var þá samtals EUR 7.500.000.000. Um var að ræða skuldabréfaútgáfu að nafnvirði heildarútgáfu EUR

1.000.000.000 með breytilegum vöxtum með útgáfudag 19. október 2005. Vaxtagjalddagar voru fjórir á ári en gjalddagi höfuðstóls 19. október 2010. Skuldabréfin fengu raðnúmer EMTN 124 og ISIN nr. (Common Code) XS0231945386. Valréttur (e. Put/Call) var ekki veittur samkvæmt skilmálum bréfanna til handa aðilum til uppgreiðslu né var þar að finna aðra uppgreiðsluheimild.

Í gögnum málsins kemur fram að Landsbanki Íslands hf. greiddi upp skuld við stefnda þann 9. júní 2008 samkvæmt framangreindum skuldabréfum. Greiðslurnar fóru fram í gegnum Euroclear bank með þriggja daga uppgjörstöf (T+3 regla). Samkvæmt gögnum Landsbanka Íslands hf. var viðskiptadagur tilgreindur 4. júní en greiðslurnar fóru fram þann 9. júní 2008. Stefndi var móttakandi greiðslunnar samkvæmt upplýsingum úr skuldabréfakerfi stefnda enda mótaðili uppgreiðslunnar þar tilgreindur með kóðanum KUTXAGEST sem á við stefnda samkvæmt swift skrá.

Þróun fjármálamarkaða og gjaldfærni Landsbanka Íslands hf. á árinu 2008:

Upp úr miðju ári 2007 hófst lausafjárekpa á fjármálamörkuðum í heiminum. Upphaf þessarar kreppu má rekja til þess að svokölluð undirmálslán til fasteignakaupa í Bandaríkjunum voru talin mun minna virði en áður hafði verið talið. Þessir erfiðleikar ágerðust á árinu 2008 og fór ástandið á erlendum og íslenskum fjármálamörkuðum versnandi. Staða Landsbanka Íslands hf. og flestra annarra íslenskra fjármálafyrirtækja var orðin mjög alvarleg sökum hinnar alþjóðlegu lausafjárekpu þegar leið á árið 2008.

Í febrúarmánuði 2008 hafði alþjóðlega matsfyrirtækið Moody's lækkað lánshæfiseinkunn Landsbanka Íslands úr Aa3 í A2. Þann 21. maí 2008 lækkaði Moody's lánshæfiseinkunn Ríkissjóðs Íslands í Aa1 úr Aaa. Þá var landsmat (e. country ceiling) á bankainnstæður í erlendri mynt lækkað í Aa1 úr Aaa.

Fyrir liggur að skuldtryggingarálag á Landsbanka Íslands hf. og aðra íslenska banka hafi lækkað verulegu á árinu 2008 og gaf það sterka vísbendingu um þá erfiðleika sem bankinn stóð frammi fyrir. Öllum aðilum sem störfuðu á fjármálamarkaði mátti vera ljóst að áhættan var að aukast vegna krafna á hendur Landsbanka Íslands hf. og að virði þeirra krafna væri tvísýnt og a.m.k. verulega lægra en nafnvirði.

Vegna þessarar erfiðleika hjá íslenskum fjármálafyrirtækjum, almenns lausafjárskorts og óvissu um stöðu bankanna voru markaðir fyrir skuldabréf í íslenskum bönkum ekki virkir. Bankarnir sjálfir voru nánast einu kaupendurnir að skuldabréfum þeirra sem ekki voru skráð á skipulegan markað.

Fram hefur komið, m.a. í skýrslu Rannsóknarnefndar Alþingis, að bankastjóri Landsbanka Íslands hf. hafi talið verulega hættu á því að íslenska bankakerfið myndi falla í lok mars 2008. Í skýrslunni koma einnig fram vísbendingar um að eigið fé Landsbanka Íslands hf. hafi verið ofmetið þar sem ekki hafi verið dregin frá því hlutir í bankanum sem aflandsfélög áttu og einnig eigin hlutir sem voru færðir á svokallaðan LI hedge reikning. Í skýrslunni er komist að þeirri niðurstöðu að á árinu 2008 og jafnvel fyrr hafi stjórnendur bankans gerst sekir um markaðsmisnotkun með kaupum á eigin hlutabréfum og lánveitingum til kaupa á eigin hlutabréfum. Þá hafi verið veruleg samþjöppun í útlánaáhhættu bankans m.a. hafi aðaleigendum bankans verið lánaðir fjármunir langt umfram heimildir skv. reglum um stórar útlánaáhhættur.

Þegar kom fram á haustið 2008 og með falli alþjóðlega fjárfestingarbankans Lehman Brothers þann 15. september

2008 fór af stað atburðarás sem endaði með falli íslenska bankakerfisins. Þann 29. september 2008 var tilkynnt að ríkisstjórn Íslands og helstu hluthafar Glitnis banka hf. (Glitnir) hefðu gert með sér samning um yfirtöku ríkisins á 75% af hlutafé bankans. Með aðgerðinni var reynt að mæta lausafjárþörf Glitnis þar sem allar leiðir fyrir lánsfjáröflun íslensku bankanna voru lokaðar. Aðgerðin hafði í för með sér að virði eignarhluta annarra hluthafa í Glitni banka rýrnaði verulega frá skráðu markaðsvirði. Stærsti eigandi Glitnis, FL Group hf. og fleiri tengdir aðilar, voru stórir lántakendur í Landsbanka Íslands hf.

Vegna útstreymis fjármuna af svokölluðum Icesave reikningum og almennra erfiðleika í íslensku efnahagslífi og ekki síst erfiðri stöðu Landsbanka Íslands hf. gerði fjármálaeftirlitið í Bretlandi kröfu um að bankinn greiddi GBP 200.000.000 til Englandsbanka að morgni mánudagsins 6. október 2008 til þess að auka við varasjóð vegna Icesave reikninga í Bretlandi. Á sama tíma tilkynnti Seðlabanki Evrópu breytingar á skilmálum í endurhverfum viðskiptum við Landsbanka Íslands hf. sem takmarkaði aðgang Landsbanka Íslands hf. að fjármagni enn frekar.

Þann 7. október 2008 tók Fjármálaeftirlitið yfir starfsemi Landsbanka Íslands hf. á grundvelli 100. gr. a. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki. Fjármálaeftirlitið skipaði jafnframt Landsbanka Íslands hf. skilanevnd sem tók við réttindum og skyldum stjórnar og hluthafafundar félagsins. Samkvæmt beiðni skilanevndar bankans skipaði héraðsdómur Reykjavíkur honum slitastjórn þann 29. apríl 2009. Eftir að slitastjórn fjármálafyrirtækis hefur verið skipuð tekur hún (ásamt skilanevnd í tilviki stefnanda) við þeim réttindum og skyldum sem stjórn fjármálafyrirtækisins og hluthafafundur höfðu á hendi, sbr. 2. ml. 4. mgr. 101 gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki, sbr. lög nr. 130/2004 og 44/2009. Frestdagur við slitameðferð stefnanda er 15. nóvember 2008 samkvæmt III. bráðabirgðaákvæði laga nr. 44/2009 um breytingu á lögum um nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki.

Riftunin:

Þann 2. ágúst 2011 sendi slitastjórn stefnanda riftunaryfirlýsingu vegna framangreindra greiðslna til stefnda. Í riftunaryfirlýsingunni lýsti slitastjórn stefnanda yfir riftun á framangreindum greiðslum og gerði kröfu um að stefndi, sem móttakandi hinnar ótímabæru greiðslu, greiddi stefnanda EUR 1.100.140,53. Í riftunaryfirlýsingunni kom fram að riftunin á framangreindum greiðslum væri aðallega byggð á 134. gr. laga nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl. Þá kom og fram að vaxta yrði krafist ef ekki yrði brugðist við yfirlýsingunni innan 10 daga frá dagsetningu hennar.

Yfirlýsingin var send með ábyrgðarpósti, DHL. Stefndi hefur ekki brugðist við riftuninni. Þar sem stefndi hafa ekki orðið við áskorun um greiðslu er nauðsynlegt að höfða mál þetta.

Málsástæður og lagarök: Við slit fjármálafyrirtækis ráðstafar slitastjórn hagsmunum þess eftir sömu reglum og gilda um bústjórn skiptastjóra við gjaldþrotaskipti samkvæmt 103. gr. laga nr. 161/2002, sbr. 7. gr. laga nr. 44/2009.

Samkvæmt 4. mgr. 103. gr. framangreindra laga getur slitastjórn rift ráðstöfunum fjármálafyrirtækis í slitameðferð eftir sömu reglum og gilda um riftun ráðstafana þrotamanns við gjaldþrotaskipti enda sé sýnt að eignir fyrirtækisins muni ekki nægja til að efna skuldbindingar þess. Fyrir liggur að stefnandi getur ekki efnt að fullu skuldbindingar sínar við kröfuhafa sína svo sem fram kom á kröfuhafafundi

stefnanda þann 23. nóvember 2009, og ítrekað síðar, í samræmi við fyrirmæli í 5. mgr. 102. gr. laga nr. 161/2002, sbr. 6. gr. laga nr. 44/2009.

Slitastjórn Landsbanka Íslands hf. lýsir yfir riftun gagnvart stefnda á þeim greiðslum sem stefnandi innti af hendi þann 9. júní 2008. Þess er krafist að dómurinn staðfesti riftunaryfirlýsingu og endurkröfu, dags. 2. ágúst 2011, sem send var stefnda með ábyrgðarpósti.

Dómkröfur stefnanda byggja á því að Landsbanki Íslands hf. hafi með framangreindum greiðslum greitt skuld við stefnda fyrir en eðlilegt var þar sem framangreindar skuldabréfakröfur voru greiddar áður en kom að gjalddaga þeirra. Eins og kemur fram í málavaxtalýsingu, var ekkert þeirra skuldabréfa sem greitt var komið á gjalddaga og uppgreiðsluheimildir voru ekki til staðar. Við greiðsluna fóru réttindi og skyldur skv. skuldabréfinu á eina hendi og féll skuldabréfakrafan þar með niður.

Því telur stefnandi að greiðslan sé riftanleg á grundvelli 134. gr. laga nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl.

Þegar lítið er til opinberra upplýsinga um stöðu Landsbanka Íslands og íslenska fjármálamarkaðarins á árinu 2008, lækkunar á lánshæfismati, hækkandi skuldatryggingarálags og almenns lausafjárskorts hjá fjármálafyrirtækjum er ljóst að greiðsla skuldar fyrir en nauðsynlegt var gat ekki verið venjuleg eftir atvikum. Notkun á takmörkuðu lausafé bankans til að greiða upp skuldabréf fyrir en nauðsynlegt var undir þessum kringumstæðum var ekki eðlileg ráðstöfun. Þá er rétt að líta sérstaklega til þess að stjórnendur bankans höfðu upplýsingar um mjög veika stöðu bankans á árinu 2008 og að aðgangur að lausu fé var takmarkað.

Til frekari stuðnings þessum sjónarmiðum vísar stefnandi til dóma Hæstaréttar Íslands í máli nr. 162/2010, Lífeyrissjóður starfsmanna ríkisins gegn Straumi Burðarási Fjárfestingabanka hf. og í máli nr. 163/2010, Gildi lífeyrissjóður gegn Straumi Burðarási Fjárfestingabanka hf. Í báðum málunum var greiðsla á kröfum skv. skuldabréfum fyrir gjalddaga talin riftanleg.

Kröfu stefnanda er beint að stefnda þar sem hann var eigandi krafanna og jafnframt viðtakandi greiðslnanna sem rift er.

Lagatilvísanir: Stefndi byggir kröfur sínar á lögum nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl., einkum 134. gr. og 142. gr.

Að auki byggir stefnandi rétt sinn á almennum reglum um jafnræði kröfuhafa.

Kröfu um málskostnað byggir stefnandi á ákvæðum XXI. kafla laga um meðferð einkamála nr. 91/1991.

Mál þetta er höfðað fyrir héraðsdómi Reykjavíkur með vísan til 4. mgr. 103. gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki, sbr. 1. gr. laga nr. 146/2011.

Stefna þessi er birt í Lögbirtingablaði á grundvelli b-liðar 89. gr. laga nr. 91/1991 um meðferð einkamála þar sem birting stefnunnar hefur ekki tekist á hendur stefnda.

Sönnunargögn: Við þingfestingu málsins mun stefnandi leggja fram þessa stefnu og skrá yfir sönnunargögn. Á meðal gagna sem stefnandi mun leggja fram eru: skilmálar fyrir skuldabréfaflokk Landsbanka Íslands með auðkennið EMTN 124, staðfesting úr skuldabréfakerfi Landsbanka Íslands, Swift nóta og riftunaryfirlýsing slitastjórnar stefnanda til stefnda, dags. 2. ágúst 2011.

Þá áskilur stefnandi sér rétt til framlagningar annarra gagna á síðari stigum gefi málalátibúnaður stefnda tilefni til.

Skýrslutökur: Stefndi áskilur sér rétt til að taka vitna- og aðilaskýrslur við aðalmeðferð málsins eftir því sem ástæða

kann að vera til. Þá áskilur stefnandi sér rétt til frekari gagnaöflunar eftir því sem varnir stefnda gefa tilefni til en málið verður nánar reifað og rökstutt við aðalmeðferð.

Áskorun og fyrirkall: Fyrir því stefnist hér með Hr. Ramon Prieto Baena, forstjóra stefnda, f. h. Stefnda, KUTXAGEST, Camino de Postuetxe, San Sebastian á Spáni, til þess að mæta á dómþingi héraðsdóms Reykjavíkur, sem haldið verður í sal nr. 102 í Dómhúsinu við Lækjartorg í Reykjavík á Íslandi, þriðjudaginn 29. maí 2012, kl. 10.00, er mál þetta verður þingfest, til þess þar og þá, ef ekki verður sátt í málinu, að sjá skjöl og skilríki í dóm lögð og leggja fram gögn af sinni hálfu. Mæti stefnda ekki á dómþingi þessu má það búast við að útivistardómur gangi í málinu. Stefnufrestur er einn mánuður.

Reykjavík, 19. desember 2011.

Kristinn Bjarnason hrl.

(2012008676)

Útgáfud.: 27. apríl 2012

Stefna - f. h. slitastjórnar Landsbanka Íslands hf.

Slitastjórn Landsbanka Íslands hf.,

Austurstræti 16, Reykjavík,

gerir kunnugt: Að hún þurfi fyrir hönd Landsbanka Íslands hf. í slitameðferð kt. 540291-2259, Austurstræti 16, Reykjavík, Íslandi að höfða mál fyrir héraðsdómi Reykjavíkur á hendur: Tradition London Clearing Ltd., Beufort House, 15 St Botolph, London, EC3A 7QX á Stóra Bretlandi.

Dómkröfur: Stefnandi krefst þess aðallega að staðfest verði með dómi riftun á greiðslu Landsbanka Íslands hf. til stefnda þann 17. september 2008, að fjárhæð samtals EUR 209.759,63 vegna skuldabréfaeignar stefnda að nafnverði EUR 250.000 úr skuldabréfaflokki sem var með gjalddaga þann 19. október 2010 og gefinn var út af Landsbanka Íslands hf. og skráður sem EMTN 124 og ISIN númer XS0231945386.

Jafnframt krefst stefnandi þess að stefndi verði dæmdur til þess að greiða stefnanda EUR 209.759,63 með dráttarvöxtum skv. 6. gr. laga nr. 38/2001 frá 16. september 2010 til greiðsludags.

Stefnandi krefst þess að stefndi verði dæmdur til þess að greiða stefnanda málskostnað að mati dómsins í samræmi við hagsmuni málsins, vinnu málflytjanda og annan kostnað af málinu. Málskostnaðarreikningur verður lagður fram við aðalmeðferð málsins. Stefnandi er ekki virðisaukaskattskyldur.

Málflutningsumboð og fyrirsvar: Slitastjórn Landsbanka Íslands hf. hefur falið Kristni Bjarnasyni hrl., Lágmúla 7, Reykjavík að flytja mál þetta fyrir hönd Landsbanka Íslands hf. í slitameðferð (hér eftir nefndur stefnandi). Með fyrirsvar fyrir stefnanda fer slitastjórn stefnanda. Í henni sitja Kristinn Bjarnason hrl., Halldór H. Backman hrl. og Herdís Hallmarsdóttir hrl.

Fyrirsvarsmaður stefnda er Mr. Patrice Alain Joseph Brault, forstjóri.

Málsatvik: Í þessu máli krefst stefnandi þess að staðfest verði riftun hans á greiðslu Landsbanka Íslands hf. til

stefnda skömmu áður en Landsbanka Íslands hf. var skipuð slitastjórn og að stefndi verði dæmdur til að endurgreiða greiðsluna til stefnanda.

Þann 15. maí 2001 gaf Landsbanki Íslands hf. út útboðslýsingu vegna fyrirhugaðrar útgáfu bankans á skuldabréfum (e. Offering Circular, Euro Medium Term Note Programme, hér eftir nefndur EMTN skuldabréfaramminn). Samkvæmt upphaflega EMTN skuldabréfarammanum fékk Landsbanki Íslands hf. heimild til þess að gefa út skuldabréf samanlagt að nafnverði USD 1.000.000.000. Á næstu árum og allt þar til að bankinn féll 7. október 2008 voru gerðar árlegar uppfærslur á EMTN skuldabréfaramma Landsbanka Íslands hf. og við fall bankans var heimild bankans til þess að gefa út skuldabréf undir rammanum orðin EUR 11.000.000.000.

Greiðslan.

Greiðslan sem krafist er riftunar á, EUR 209.759,63 sem Landsbanki Íslands hf. greiddi til stefnda og send var á stað 17. september 2008, var ótímabær greiðsla kröfu samkvæmt skuldabréfum sem gefin voru út á grundvelli uppfærðrar útgáfu af EMTN skuldabréfarammanum. Skuldabréfaramminn var þá samtals EUR 7.500.000.000. Um var að ræða skuldabréfa útgáfu að nafnverði heildarútgáfu EUR 1.000.000.000 með breytilegum vöxtum með útgáfudag 19. október 2005. Vaxtagjalddagar voru fjórir á ári en gjalddagi höfuðstóls 19. október 2010. Skuldabréfin fengu raðnúmer EMTN 124 og ISIN nr. XS0231945386. Valréttur (e. Put/Call) var ekki veittur samkvæmt skilmálum bréfana til handa aðilum til uppgreiðslu né var þar að finna uppgreiðsluheimild aðra.

Skuldabréfin voru ekki skráð á virkum verðbréfamarkaði. Stefnandi greiddi framangreinda fjárhæð til stefnda 17. september 2008 í gegnum Euroclear bank með þriggja daga uppgjörstöf (T+3 regla). Greiðslan fór því fram 22. september 2008. Stefnandi var móttakandi greiðslunnar samkvæmt upplýsingum úr skuldabréfakerfi Landsbanka Íslands og swift skrám.

Aðdragandinn að falli Landsbanka Íslands hf.

Upp úr miðju ári 2007 hófst lausafjákræppa á fjármálamörkuðum í heiminum. Upphaf þessarar kræppu má rekja til þess að svokölluð undirmálslán til fasteignakaupa í Bandaríkjunum voru talin mun minna virði en áður hafði verið talið. Þessir erfiðleikar ágerðust á árinu 2008 og fór ástandið á erlendum og íslenskum fjármálamörkuðum versnandi. Staða Landsbanka Íslands hf. og flestra annarra íslenskra fjármálafyrirtækja var orðin mjög alvarleg sökum hinnar alþjóðlegra lausafjákræppu þegar leið á árið 2008.

Í febrúarmánuði 2008 hafði alþjóðlega matsfyrirtækið Moody's lækkað lánshæfiseinkunn Landsbanka Íslands úr Aa3 í A2. Þann 21. maí 2008 lækkaði Moody's lánshæfiseinkunn Ríkissjóðs Íslands í Aa1 úr Aaa. Þá var landsmat (e. country ceiling) á bankainnstæður í erlendri mynt lækkað í Aa1 úr Aaa.

Fyrir liggur að skuldatryggingarálag á Landsbanka Íslands hf. og aðra íslenska banka hafi hækkað verulegu á árinu 2008 og gaf það sterka vísbendingu um þá erfiðleika sem bankinn stóð frammi fyrir. Öllum aðilum sem störfuðu á fjármálamarkaði mátti vera ljóst að áhættan var að aukast vegna krafna á hendur Landsbanka Íslands hf. og að virði þeirra krafna væri tvísýnt og a.m.k. verulega lægra en nafnverð.

Vegna þessarar erfiðleika hjá íslenskum fjármálafyrirtækjum, almenns lausafjárskorts og óvissu um

stöðu bankanna voru markaðir fyrir skuldabréf í íslenskum bönkum ekki virkir. Bankarnir sjálfir voru nánast einu kaupendurnir að skuldabréfum þeirra sem ekki voru skráð á skipulegan markað.

Fram hefur komið, m.a. í skýrslu Rannsóknarnefndar Alþingis, að bankastjóri Landsbanka Íslands hf. hafi talið verulega hættu á því að íslenska bankakerfið myndi falla í lok mars 2008. Í skýrslunni koma einnig fram vísbendingar um að eigið fé Landsbanka Íslands hf. hafi verið ofmetið þar sem ekki hafi verið dregnir frá því hlutir í bankanum sem aflandsfélög áttu og einnig eigin hlutir sem voru færðir á svokallaðan LI hedge reikning. Í skýrslunni er komist að þeirri niðurstöðu að á árinu 2008 og jafnvel fyrr hafi stjórnendur bankans gerst seki um markaðsmisnotkun með kaupum á eigin hlutabréfum og lánveitingum til kaupa á eigin hlutabréfum. Þá hafi verið veruleg samþjöppun í útlánaáættu bankans m.a. hafi aðaleigendum bankans verið lánaðir fjármunur langt umfram heimildir skv. reglum um stórar útlánaáættur.

Þegar kom fram á haustið 2008 og með falli alþjóðlega fjárfestingarbankans Lehman Brothers þann 15. september 2008 fór af stað atburðarás sem endaði með falli íslenska bankakerfisins. Þann 29. september 2008 var tilkynnt að ríkisstjórn Íslands og helstu hluthafar Glitnis banka hf. (Glitnir) hefðu gert með sér samning um yfirtöku ríkisins á 75% af hlutafé bankans. Með aðgerðinni var reynt að mæta lausafjárþörf Glitnis þar sem allar leiðir fyrir lánsfjáröflun íslensku bankanna voru lokaðar. Aðgerðin hafði í för með sér að virði eignarhluta annarra hluthafa í Glitni banka rýrnaði verulega frá skráðu markaðsvirði. Stærsti eigandi Glitnis, FL Group hf. og fleiri tengdir aðilar, voru stórir lántakendur í Landsbanka Íslands hf.

Vegna útstreymis fjármuna af svokölluðum Icesave reikningum og almennra erfiðleika í íslensku efnahagslífi og ekki síst erfiðri stöðu Landsbanka Íslands hf. gerði fjármálaeftirlitið í Bretlandi kröfu um að bankinn greiddi GBP 200.000.000 til Englandsbanka að morgni mánudagsins 6. október 2008 til þess að auka við varsjóð vegna Icesave reikninga í Bretlandi. Á sama tíma tilkynnti Seðlabanki Evrópu breytingar á skilmálum í endurhverfum viðskiptum við Landsbanka Íslands hf. sem takmarkaði aðgang Landsbanka Íslands hf. að fjármagni enn frekar.

Þann 7. október 2008 tók Fjármálaeftirlitið yfir starfsemi Landsbanka Íslands hf. á grundvelli 100. gr. a. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki. Fjármálaeftirlitið skipaði jafnframt Landsbanka Íslands hf. skilanevnd sem tók við réttindum og skyldum stjórnar og hluthafafundar félagsins. Samkvæmt beiðni skilanefndar bankans skipaði Héraðsdómur Reykjavíkur honum slitastjórn þann 29. apríl 2009. Eftir að slitastjórn fjármálafyrirtækis hefur verið skipuð tekur hún (ásamt skilanevnd í tilviki stefnanda) við þeim réttindum og skyldum sem stjórn fjármálafyrirtækisins og hluthafafundur höfðu á hendi, sbr. 2. ml. 4. mgr. 101 gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki, sbr. lög nr. 130/2004 og 44/2009. Frestdagur við slitameðferð stefnanda er 15. nóvember 2008 samkvæmt III. bráðabirgðaákvæði laga nr. 44/2009 um breytingu á lögum um nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki.

Riftunin.

Þann 16. ágúst 2010 sendi slitastjórn stefnanda riftunaryfirlýsingu vegna framangreindrar greiðslu til stefnda. Í riftunaryfirlýsingunni lýsti slitastjórn stefnanda yfir riftun á greiðslunni og gerði kröfu um að stefndi, sem móttakandi hinnar ótímabæru greiðslu, myndi greiða stefnanda EUR 209.756,63. Í riftunaryfirlýsingunni kom

fram að riftunin á framangreindum greiðslum væri aðallega byggð á 134. gr. laga nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl. Þá kom og fram að vaxta yrði krafist ef ekki yrði brugðist við yfirlýsingunni innan mánaðar frá dagsetningu hennar. Yfirlýsingin var send með ábyrgðarpósti.

Lögmaður stefnda mótmælti riftuninni með bréfi til stefnanda dags. 15. september 2010 með þeim rökum að stefndi hafi aðeins farið með milligöngu á milli aðila þegar greiðslan fór fram og vísan til þess að ákvæði tilvísaðra ákvæða gjaldþrotalaga um riftunarheimildir gætu ekki átt við. Með bréfi dags. 18. nóvember 2010 bauð stefnandi stefnda að vísa á hver hefði notið hags af greiðslunni hafi það ekki verið hann sjálfur. Því boði hafnaði stefndi í bréfi lögmanns hans til stefnda dags. 25. nóvember 2010.

Þar sem stefndi hafa ekki orðið við áskorun um greiðslu er nauðsynlegt að höfða mál þetta.

Málsástæður og lagarök: Við slit fjármálafyrirtækis ráðstafar slitastjórn hagsmunum þess eftir sömu reglum og gilda um bústjórn skiptastjóra við gjaldþrotaskipti samkvæmt 103. gr. laga nr. 161/2002, sbr. 7. gr. laga nr. 44/2009.

Samkvæmt 4. mgr. 103. gr. framangreindra laga getur slitastjórn rift ráðstöfunum fjármálafyrirtækis í slitameðferð eftir sömu reglum og gilda um riftun ráðstafana þrotamanns við gjaldþrotaskipti enda sé sýnt að eignir fyrirtækisins muni ekki nægja til að efna skuldbindingar þess. Fyrir liggur að stefnandi getur ekki efnt að fullu skuldbindingar sínar við kröfuhafa sína svo sem fram kom á kröfuhafafundi stefnanda þann 23. nóvember 2009, og ítrekað síðar, í samræmi við fyrirmæli í 5. mgr. 102. gr. laga nr. 161/2002, sbr. 6. gr. laga nr. 44/2009.

Slitastjórn Landsbanka Íslands hf. lýsir yfir riftun gagnvart stefnda á þeirri greiðslu sem stefnandi innti af hendi þann 15. september 2008. Þess er krafist að dómurinn staðfesti riftunaryfirlýsingu og endurkröfu, dags. 16. ágúst 2010, sem send var stefnda með ábyrgðarpósti.

Dómkröfur stefnanda byggja á því að Landsbanki Íslands hf. hafi með framangreindri greiðslu greitt skuld við stefnda fyrr en eðlilegt var þar sem framangreindar skuldabréfakröfur voru greiddar áður en kom að gjalddaga þeirra. Eins og kemur fram í málavaxtalýsingu, var ekkert þeirra skuldabréfa sem greitt var komið á gjalddaga og uppgreiðsluheimildir voru ekki til staðar. Við greiðsluna fóru réttindi og skyldur skv. skuldabréfinu á eina hendi og féll skuldabréfakrafan þar með niður. Því telur stefnandi að greiðslan sé riftanleg á grundvelli 134. gr. laga nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl.

Þegar lítið er til opinberra upplýsinga um stöðu Landsbanka Íslands og íslenska fjármálamarkaðarins á árinu 2008, lækkunar á lánshæfismati, hækkandi skuldatryggingarálags og almenns lausafjárskorts hjá fjármálafyrirtækjum er ljóst að greiðsla skuldar fyrr en nauðsynlegt var gat ekki verið venjuleg eftir atvikum. Notkun á takmörkuðu lausafé bankans til að greiða upp skuldabréf fyrr en nauðsynlegt var undir þessum kringumstæðum var ekki eðlileg ráðstöfun. Þá er rétt að líta sérstaklega til þess að stjórnendur bankans höfðu upplýsingar um mjög veika stöðu bankans á árinu 2008 og að aðgangur að lausu fé var takmarkað.

Til frekari stuðnings þessum sjónarmiðum vísar stefnandi til dóma Hæstaréttar Íslands í máli nr. 162/2010, Lífeyrissjóður starfsmanna ríkisins gegn Straumi Burðarási Fjárfestingabanka hf. og í máli nr. 163/2010, Gildi lífeyrissjóður gegn Straumi Burðarási Fjárfestingabanka hf. Í báðum málunum var greiðsla á kröfum skv. skuldabréfum fyrir gjalddaga talin riftanleg.

Kröfu stefnanda er beint að stefnda þar sem hann var eigandi krafanna og jafnframt viðtakandi greiðslnanna sem rift er.

Lagatilvísanir: Stefnandi byggir kröfur sínar á lögum nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl., einkum 134. gr. og 142. gr.

Að auki byggir stefnandi rétt sinn á almennum reglum um jafnræði kröfuhafa.

Kröfu um málskostnað byggir stefnandi á ákvæðum XXI. kafla laga um meðferð einkamála nr. 91/1991.

Mál þetta er höfðað fyrir héraðsdómi Reykjavíkur með vísan til 4. mgr. 103. gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki, sbr. 1. gr. laga nr. 146/2011.

Stefna þessi er birt í Lögbirtingablaði á grundvelli b-liðar 89. gr. laga nr. 91/1991 um meðferð einkamála þar sem birting stefnunnar hefur ekki tekist á hendur stefnda.

Sönnunargögn: Við þingfestingu málsins mun stefnandi leggja fram þessa stefnu og skrá yfir sönnunargögn. Á meðal gagna sem stefnandi mun leggja fram eru: skilmálar fyrir skuldabréfaflokk Landsbanka Íslands með auðkennið EMTN 124, staðfesting úr skuldabréfakerfi Landsbanka Íslands, Swift nóta og riftunaryfirlýsing slitastjórnar stefnanda til stefnda, dags. 16. ágúst 2010.

Þá áskilur stefnandi sér rétt til framlagningar annarra gagna á síðari stigum gefi málatilbúnaður stefnda tilefni til.

Skýrslutökur: Stefnandi áskilur sér rétt til að taka vitna- og aðilaskýrslur við aðalmeðferð málsins eftir því sem ástæða kann að vera til. Þá áskilur stefnandi sér rétt til frekari gagnaöflunar eftir því sem varnir stefnda gefa tilefni til en málið verður nánar reifað og rökstutt við aðalmeðferð.

Áskorun og fyrirkall: Fyrir því stefnist hér með Mr. Patrice Alain Joseph Brault, forstjóra, 65 Iverna Court, London, W8 6TT, Stóra Bretlandi f.h. stefnda, Tradition London Clearing Ltd., Beufort House, 15 St Botolph, London, EC3A 7QX á Stóra Bretlandi, til þess að mæta á dómþingi héraðsdóms Reykjavíkur, sem haldið verður í sal nr. 102 í Dómhúsinu við Lækjartorg í Reykjavík á Íslandi, þriðjudaginn 29. maí 2012, kl. 10.00, er mál þetta verður þingfest, til þess þar og þá, ef ekki verður sátt í málinu, að sjá skjöl og skilríki í dóm lögð og leggja fram gögn af sinni hálfu. Mæti stefndi ekki á dómþingi þessu má það búast við að útivistardómur gangi í málinu.

Stefnufrestur er einn mánuður.

Reykjavík, 28. desember 2011.

Kristinn Bjarnason hrl.

(2012008677

Útgáfud.: 27. apríl 2012

Stefna - f. h. slitastjórnar Landsbanka Íslands hf.

**Slitastjórn Landsbanka Íslands hf.,
Austurstræti 16, Reykjavík,**

gerir kunnugt: Að hún þurfi fyrir hönd Landsbanka Íslands hf. í slitameðferð kt. 540291-2259, Austurstræti 16, Reykjavík að höfða mál fyrir héraðsdómi Reykjavíkur á hendur: Aðallega BSI Spain Wealth Management A.V., S.A., Serrano 31 – 1ºD, 28001 Madrid, Spain og til vara BSI, S.A., 2 via Magatti, Lugano, Switzerland.

Dómkröfur:

Kröfugerð á hendur aðalstefnda:

Stefnandi krefst þess aðallega að staðfest verði með dómi riftun á eftirfarandi greiðslum Landsbanka Íslands hf. til aðalstefnda,

- 1) CHF 19.300 sem var greidd þann 19. september 2008,
- 2) CHF 6.176 sem var greidd þann 22. september 2008,

vegna skuldabréfa sem voru með gjalddaga 7. maí 2009 og gefin voru út af Landsbanka Íslands hf. með auðkennin EMTN 207 og ISIN númer XS0362371717 og

- 3) EUR 972.400 sem var greidd þann 3. október 2008,

vegna greiðslu á skuldabréfum að nafnverði EUR 1.000.000 sem voru með gjalddaga þann 29. desember 2008 og gefin voru út af Landsbanka Íslands hf. með auðkennin EMTN 156 og ISIN númer XS0280879775.

Jafnframt krefst stefnandi þess að stefndi verði dæmdur til þess að greiða stefnanda CHF 25.476 og EUR 972.400 með dráttarvöxtum skv. 1. mgr. 6. gr. laga nr. 38/2001 frá 16. september 2010 til greiðsludags.

Stefnandi krefst þess að aðalstefndi verði dæmdur til þess að greiða stefnanda málskostnað að mati dómsins í samræmi við hagsmuni málsins, vinnu málflytjanda og annan kostnað af málinu. Málskostnaðarreikningur verður lagður fram við aðalmeðferð málsins. Stefnandi er ekki virðisaukaskattskyldur.

Kröfugerð á hendur varastefnda:

Til vara krefst stefnandi þess að staðfest verði með dómi riftun á greiðslu Landsbanka Íslands hf. til varastefnda, BSI S.A. sem átti sér stað þann 3. október 2008 að fjárhæð EUR 972.400 vegna greiðslu á skuldabréfum að nafnverði EUR 1.000.000 sem voru með gjalddaga þann 29. desember 2008 og gefin voru út af Landsbanka Íslands hf. með auðkennin EMTN 156 og ISIN númer XS0280879775.

Jafnframt er til vara krafist að varastefnda, BSI S.A., verði dæmt til þess að greiða stefnanda EUR 972.400 með dráttarvöxtum skv. 1. mgr. 6. gr. laga nr. 38/2001 frá 16. september 2010 til greiðsludags.

Stefnandi krefst þess að varastefnda verði dæmt til þess að greiða stefnanda málskostnað að mati dómsins í samræmi við hagsmuni málsins, vinnu málflytjanda og annan kostnað af málinu. Málskostnaðarreikningur verður lagður fram við aðalmeðferð málsins. Stefnandi er ekki virðisaukaskattskyldur.

Málflutningsumboð og fyrirsvar: Slitastjórn Landsbanka Íslands hf. hefur falið Kristni Bjarnasyni hrl., Lág múla 7, Reykjavík að flytja mál þetta fyrir hönd stefnanda, Landsbanka Íslands hf. í slitameðferð. Með fyrirsvar fyrir stefnanda fer slitastjórn stefnanda. Í henni sitja Kristinn Bjarnason hrl., Halldór H. Backman hrl. og Herdís Hallmarsdóttir hrl.

Í fyrirsvari fyrir aðalstefnda er Luis Sanchez de Lamadrid Folguera.

Í fyrirsvari fyrir varastefnda er Giorgio Ghiringhelli.

Málsatvik: Í þessu máli krefst stefnandi þess að staðfest verði riftun hans á greiðslum Landsbanka Íslands hf., skömmu áður en Landsbanki Íslands hf. var skipuð slitastjórn, til aðalstefnda og félags sem hann síðar tók yfir og að aðalstefndi og til vara varastefndi verði dæmdur til að

endurgreiða greiðslurnar til stefnanda.

Þann 15. maí 2001 gaf Landsbanki Íslands hf. út útboðslýsingu vegna fyrirhugaðrar útgáfu bankans á skuldabréfum (e. Offering Circular, Euro Medium Term Note Programme, hér eftir nefndur EMTN skuldabréfaramminn). Samkvæmt upphaflega EMTN skuldabréfarammanum fékk Landsbanki Íslands hf. heimild til þess að gefa út skuldabréf samanlagt að nafnvirði USD 1.000.000.000. Á næstu árum og allt þar til að bankinn féll 7. október 2008 voru gerðar árlegar uppfærslur á EMTN skuldabréfaramma Landsbanka Íslands hf. og við fall bankans var heimild bankans til þess að gefa út skuldabréf undir rammanum orðin EUR 11.000.000.000. Skuldabréfin sem Landsbanki Íslands greiddi upp með þeim greiðslum sem hér er krafist riftunar á voru hluti af EMTN skuldabréfarammanum og báru auðkennin (e. Series number) EMTN 207 og EMTN 156.

Greiðslur vegna EMTN 207:

Greiðslur Landsbanka Íslands EUR 19.300 þann 19. september 2008 og EUR 6.176 þann 22. september 2008 fóru til uppgreiðslu skuldabréfa sem gefin voru út á grundvelli uppfærðrar útgáfu af EMTN skuldabréfarammanum og kynnt fjárfestum með sölulýsingu dags. 2. maí 2008 (e. Offering Circular). Skuldabréfin voru gefin út 7. maí 2008 og var útgáfan í heild að nafnvirði CHF 1.320.000, sbr. skilmálalýsingu (e. Final Terms) dags. 7. maí 2008. Skuldabréfin voru hlutabréfatengd með gjalddaga 7. maí 2009 (e. Share Linked Notes, due May 2009). Engin heimild var til uppgreiðslu bréfanna fyrir gjalddaga né heldur höfðu aðilar valrétt til uppgreiðslu fyrir gjalddaga (e. redemption put/call). Skuldabréfaflokkurinn (e. Series) var með auðkennið EMTN 207 og ISN númerið XS0362371717. Skuldabréfin voru tekin til viðskipta í gegnum Euroclear Bank og Clearstream og skyldu skráð á markað í Luxemborg, en enginn virkur markaður var fyrir skuldabréfin.

Í gögnum málsins kemur fram að Landsbanki Íslands hf. greiddi upp skuld við Banco Del Gottardo samkvæmt framangreindum skuldabréfum. Greiðslurnar, 19. og 22. september 2008 innti Landsbanki Íslands hf. af hendi þótt ekki væri komið að gjalddaga þeirra. Samkvæmt gögnum Landsbanka Íslands hf. var viðskiptadagur tilgreindur 16. og 17. september 2008. Uppgjör fór fram í gegnum Euroclear Bank og var gert þremur viðskiptadögum síðar (T+3). Á staðfestingu úr kerfum stefnanda kemur fram að Banca del Gottardo var mótaðili Landsbanka Íslands hf., sbr. kóðann BDGLCH22 sem fellur samkvæmt SWIFT skránni að Banca del Gottardo sem nú er hluti af aðalstefnda.

Greiðsla vegna EMTN 156:

Greiðslan EUR 972.400, sem Landsbanki Íslands hf. greiddi 3. október 2008 og krafist er riftunar á för til uppgreiðslu á skuldabréfi sem gefið var út á grundvelli uppfærðrar útgáfu af EMTN skuldabréfarammanum og kynnt með sölulýsingu (e. Updated Offering Circular, Landsbanki Íslands hf. Euro Medium Term Note Programme) dags. 20. apríl 2006. Skuldabréfin voru gefin út 2. janúar 2007 og var útgáfan í heild að nafnvirði EUR 3.000.000, sbr. skilmálalýsingu (e. Final Terms) dags. 2. janúar 2007. Skuldabréfin voru vísitölutengd og var gjalddagi þeirra 31. desember 2008 (e. Index Linked Notes due 2008). Engin heimild var til uppgreiðslu bréfanna fyrir gjalddaga né heldur höfðu aðilar valrétt til uppgreiðslu fyrir gjalddaga (e. redemption put/call). Skuldabréfaflokkurinn var með auðkennið EMTN 156 og ISN númerið XS0280879775.

Skuldabréfin voru tekin til viðskipta í gegnum Euroclear Bank og Clearstream og skyldu skráð á markað í Luxemborg,

en enginn virkur markaður var fyrir skuldabréfin.

Samkvæmt gögnum málsins keypti Banco del Gottardo S.A. (sem síðar var tekinn yfir af varastefnda, BSI S.A.) hluta af þessari skuldabréfaútgáfu eða að nafnvirði EUR 1.000.000 þann 2. janúar 2007.

Í gögnum málsins kemur jafnframt fram að Landsbanki Íslands hf. greiddi upp skuld við Banco Del Gottardo föstudaginn 3. október 2008 samkvæmt framangreindum skuldabréfum. Greiðslan var innt af hendi þótt ekki væri komið að gjalddaga þeirra með greiðslu að fjárhæð EUR 972.400. Samkvæmt gögnum Landsbanka Íslands hf. var viðskiptadagur tilgreindur 30. september 2008. Uppgjör gert þremur viðskiptadögum síðar (T+3) og fór það fram í gegnum EUROCLEAR Bank, þann 3. október 2008. Á staðfestingu úr kerfum stefnanda kemur fram að Banca del Gottardo var mótaðili Landsbanka Íslands hf., sbr. kóðann BANCDELGOTT sem fellur samkvæmt SWIFT skránni að Banca del Gottardo sem nú er hluti af aðalstefnda.

Þróun fjármálamarkaða og gjaldfærni Landsbanka Íslands hf. á árinu 2008:

Upp úr miðju ári 2007 hófst lausafjárkreppa á fjármálamörkuðum í heiminum. Upphaf þessarar kreppu má rekja til þess að svokölluð undirmálslán til fasteignakaupa í Bandaríkjunum voru talin mun minna virði en áður hafði verið talið. Á árinu 2008 fór ástandið á erlendum og íslenskum fjármálamörkuðum versnandi og var staða Landsbanka Íslands hf. og flestra annarra íslenskra fjármálafyrirtækja var orðin mjög alvarleg sökum hinnar alþjóðlega lausafjárkreppu þegar leið á árið.

Í febrúarmánuði 2008 hafði alþjóðlega matsfyrirtækið Moody's lækkað láns hæfiseinkunn Landsbanka Íslands úr Aa3 í A2. Þann 21. maí 2008 lækkaði Moody's láns hæfiseinkunn Ríkissjóðs Íslands í Aa1 úr Aaa. Þá var landsmat (e. country ceiling) á bankainnstæður í erlendri mynt lækkað í Aa1 úr Aaa.

Fyrir liggur fyrir að skuldatryggingarálag á Landsbanka Íslands hf. og aðra íslenska banka hafi hækkað verulegu á árinu 2008 og gaf það sterka vísbendingu um þá erfiðleika sem bankinn stóð frammi fyrir. Öllum aðilum sem störfuðu á fjármálamarkaði mátti vera ljóst að áhættan var að aukast vegna krafna á hendur Landsbanka Íslands hf. og að virði þeirra krafna væri tvísýnt og a.m.k. verulega lægra en nafnverð.

Vegna þessara erfiðleika hjá íslenskum fjármálafyrirtækjum, almenns lausafjárskorts og óvissu um stöðu bankanna voru markaðir fyrir óskráð skuldabréf í íslenskum bönkum ekki virkir. Bankarnir sjálfir voru nánast einu kaupendurnir að skuldabréfum þeirra, sem ekki voru skráð á skipulegan markað.

Fram hefur komið, m.a. í skýrslu Rannsóknarnefndar Alþingis, að bankastjóri Landsbanka Íslands hf. hafi talið verulega hættu á því að íslenska bankakerfið myndi falla í lok mars 2008. Í skýrslunni koma einnig fram vísbendingar um að eigið fé Landsbanka Íslands hf. hafi verið ofmetið þar sem ekki hafi verið dregin frá því hlutir í bankanum sem aflandsfélög áttu og einnig eigin hlutir sem voru færðir á svokallaðan LI hedge reikning. Í skýrslunni er komist að þeirri niðurstöðu að á árinu 2008 og jafnvel fyrr hafi stjórnendur bankans gerst sekir um markaðsmisnotkun með kaupum á eigin hlutabréfum og lánveitingum til kaupa á eigin hlutabréfum. Þá hafi verið veruleg samþjöppun í útlánaáhættu bankans m.a. var aðaleigendum bankans lánaðir fjármunur langt umfram heimildir skv. reglum um stórar útlánaáhættur. Þegar kom fram á haustið 2008 og með falli alþjóðlega fjárfestingarbankans Lehman Brothers þann 15. september

2008 fór af stað atburðarás sem endaði með falli íslenska bankakerfisins. Þann 29. september 2008 var tilkynnt að ríkisstjórn Íslands og helstu hluthafar Glitnis banka hf. (Glitnir) hefðu gert með sér samning um yfirtöku ríkisins á 75% af hlutfé bankans. Með aðgerðinni var reynt að mæta lausafjárþörf Glitnis þar sem allar leiðir fyrir lánsfjáröflun íslensku bankanna voru lokaðar. Aðgerðin hafði í för með sér að virði eignarhluta annarra hluthafa í Glitni banka rýrnaði verulega frá skráðu markaðsvirði. Stærsti eigandi Glitnis, FL Group hf. og fleiri tengdir aðilar, voru stórir lántakendur í Landsbanka Íslands hf. Á þessum tímapunkti lá því fyrir að Landsbanki Íslands hf. uppfyllti ekki kröfur sem til hans voru gerðar um stöðu eiginfjárgrunnns bankans.

Vegna útstreymis fjármuna af svokölluðum Icesave reikningum og almennra erfiðleika í íslensku efnahagslífi og ekki síst erfiðri stöðu Landsbanka Íslands hf. gerði fjármálaeftirlitið í Bretlandi kröfu um að greiddi greiddi GBP 200.000.000 til Englandsbanka að morgni mánudagsins 6. október 2008 til þess að auka við varasjóð vegna Icesave reikninga í Bretlandi. Á sama tíma tilkynnti Seðlabanki Evrópu breytingar á skilmálum í endurhverfum viðskiptum við Landsbanka Íslands hf. sem takmarkaði aðgang Landsbanka Íslands hf. að fjármagni enn frekar.

Síðdegis þann 3. október 2008 gerði fjármálaeftirlitið í Bretlandi kröfu um að Landsbanki Íslands hf. greiddi GBP 400.000.000 til Englandsbanka að morgni mánudagsins 6. október 2008 til þess að auka við varasjóð vegna Icesave reikninga í Bretlandi. Á sama tíma tilkynnti Seðlabanki Evrópu breytingar á skilmálum í endurhverfum viðskiptum við Landsbanka Íslands hf. Fyrir breytinguna hafði Landsbanki Íslands hf. átt EUR 400.000.000 upp á að hlaupa í fjármögnun hjá Seðlabanka Evrópu en breytingar leiddu hins vegar til þess að Landsbanki Íslands hf. þurfti að leggja út EUR 400.000.000 til bankans. Eini möguleiki Landsbanka Íslands hf. var að leita til Seðlabanka Íslands um fyrirgreiðslu.

Um helgina 4. til 5. október 2008 jukust beiðnir um úttektir af Icesave reikningum Landsbanka Íslands hf. í Bretlandi og Hollandi verulega. Vegna skorts á erlendum gjaldeyri þann 6. október 2008 var ekki unnt að greiða út allar beiðnir um úttektir sem höfðu safnast um helgina.

Við upphaf viðskipta mánudaginn 6. október 2008 lá fyrir að Seðlabanki Íslands væri ekki reiðubúinn að lána Landsbanka Íslands hf. þá fjármuni sem bankinn þurfti til að mæta kröfum frá breska fjármálaeftirlitinu. Landsbanki Íslands hf. gat því ekki staðið við skuldbindingar sínar við upphaf viðskipta á þessum viðskiptadegi og var því ógjaldfær.

Lög nr. 125/2008 (svokölluð neyðarlög) voru samþykkt um kvöldið 6. október 2008:

Þann 7. október 2008 tók Fjármálaeftirlitið yfir starfsemi Landsbanka Íslands hf. á grundvelli 100. gr. a. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki. Fjármálaeftirlitið skipaði jafnframt Landsbanka Íslands hf. skilanefnd sem tók við réttindum og skyldum stjórnar og hluthafafundar félagsins. Samkvæmt beiðni skilanefndar bankans skipaði héraðsdómur Reykjavíkur honum slitastjórn þann 29. apríl 2009. Eftir að slitastjórn fjármálafyrirtækis hefur verið skipuð tekur hún (ásamt skilanefnd í tilviki stefnanda) við þeim réttindum og skyldum sem stjórn fjármálafyrirtækisins og hluthafafundur höfðu á hendi, sbr. 2. ml. 4. mgr. 101. gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki, sbr. lög nr. 130/2004 og 44/2009. Frestdagur við slitameðferð stefnda er 15. nóvember 2008 samkvæmt III. bráðabirgðaákvæði laga nr. 44/2009 um breytingu á lögum um nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki.

Riftunin:

Þann 16. ágúst 2010 sendi slitastjórn stefnanda riftunaryfirlýsingu vegna framangreindrar greiðslu Landsbanka Íslands til Banco Del Gottardo S.A., EUR 972.400 þann 3. október 2008. Í riftunaryfirlýsingunni lýsti slitastjórn stefnanda yfir riftun á framangreindri greiðslu og gerði kröfu um að Banco Del Gottardo S.A. sem viðtakandi framangreindrar greiðslu myndi greiða stefnanda EUR 972.400 innan mánaðar frá dagsetningu bréfsins. Í riftunaryfirlýsingunni kom fram að riftunin á framangreindri greiðslu væri aðallega byggð á 134. gr. laga nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl., til vara væri hún byggð á 131. gr. sömu laga og til þrautavara á 141. gr. sömu laga.

Með bréfi dags. 16. september 2010 barst slitastjórn stefnanda bréf frá aðalstefnda, BSI Spain Wealth Management A.V. S.A. Í bréfinu kom fram að Banca del Gottardo S.A. hafi verið tekin yfir af varastefnda, BSI S.A. og væri því nafn hans nú BSI S.A. Þá kom jafnframt fram í bréfinu að Banca del Gottardo S.A. hafi ekki verið aðili að fyrrnefndum skuldabréfaviðskiptum heldur aðalstefnda, BSI Spain Wealth Management A.V., sem áður hét Gottardo Patrimonios A.V., S.A. Í bréfinu kom fram að aðalstefnda, BSI Spain Wealth Management A.V., S.A. hafi keypt umrædd skuldabréf þann 29. desember 2006, selt þau þann 30. september 2008 og fengið greiðsluna í hendur þann 3. október 2008. Með bréfinu voru jafnframt sett fram andmæli við riftunarkröfu slitastjórnar stefnanda og að félagið teldi sig ekki greiðsluskylt.

Þann 17. nóvember 2010 sendi slitastjórn stefnanda riftunaryfirlýsingu til aðalstefnda, BSI Spain Wealth Management A.V., S.A. Í riftunaryfirlýsingunni lýsti slitastjórn stefnanda yfir riftun á framangreindri greiðslu og gerði kröfu um að aðalstefnda, BSI Spain Wealth Management A.V., S.A., sem seljandi bréfanna, myndi greiða stefnanda EUR 972.400 innan mánaðar frá dagsetning bréfsins. Í riftunaryfirlýsingunni kom fram að riftunin á framangreindri greiðslu væri aðallega byggð á 134. gr. laga nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl., til vara væri hún byggð á 131. gr. sömu laga og til þrautavara á 141. gr. sömu laga.

Þann 30. nóvember sendi aðalstefndi, BSI Spain Wealth Management A.V., S.A. bréf til slitastjórnar stefnanda. Í bréfinu voru sett fram sömu andmæli við riftunaryfirlýsingunni og í ofangreindu bréfi félagsins til slitastjórnar stefnanda dags. 17. september 2008; að greiðslan væri ekki riftanleg ráðstöfun skv. lögum nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl. auk þess sem að aðalstefnda, BSI Spain Wealth Management A.V., S.A. hélt því fram að það hafi selt skuldabréfin fyrir hönd viðskiptavinar síns og að viðskiptavinur þeirra hafi fengið greiðsluna vegna skuldabréfanna.

Þann 12. janúar 2011 sendi slitastjórn stefnanda bréf til BSI Spain Wealth Management A.V., S.A. þar sem skorað var á félagið að upplýsa um hvaða aðili hefði haft hag af hinni riftanlegu ráðstöfun, sbr. 142. gr. laga nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl. Í bréfinu kom jafnframt fram að slitastjórn stefnanda hafi ekki fallist á andmælin sem sett voru fram gegn riftunarkröfunni í bréfum aðalstefnda, BSI Spain Wealth Management A.V., S.A.

Með bréfi dags. 27. janúar 2011 svaraði BSI Spain Wealth Management A.V., S.A. ofangreindu bréfi slitastjórnar stefnanda. Í bréfinu kom m.a. fram að félagið myndi ekki upplýsa um hvaða aðili hafi haft hag af hinni riftanlegu ráðstöfun þar sem félagið væri bundið trúnaði við viðskiptavinini sína. Þá ítrekaði félagið að það teldi sig ekki greiðsluskylt vegna hinnar riftanlegu ráðstöfunar.

Stefnandi höfðaði mál gegn aðalstefnda og varastefnda fyrir Héraðsdómi Reykjavíkur um til staðfestingar riftunar á greiðslunni sem hér er lýst EUR 972.400 en því máli var vísað frá með dómi Hæstaréttar Íslands 7. júlí 2011 í máli nr. 379/2011 þar sem stefnandi þótti ekki hafa sýnt fram á að hann hefði stóð í lögum til þess að höfða það mál á hendur stefndu fyrir Héraðsdómi Reykjavíkur. Lögum hefur nú verið breytt á þann veg að stefnandi telur rétt að höfða mál þetta fyrir Héraðsdómi Reykjavíkur.

Stefnandi hefur ekki áður sent út yfirlýsingu um riftun framangreindra greiðslna Landsbanka Íslands hf. til Banca del Gottardo, CHF 19.300 19. september 2008 og CHF 6.176 22. september 2008, en lýsir yfir riftun á þeim greiðslum með stefnu þessari.

Þar sem stefnanda hefur ekki borist greiðsla vegna þessa telur hann nauðsynlegt að höfða mál þetta.

Sundurliðun kröfu:

Greiðslud.	Mynt	Greitt	Nafnverð	Flokkur	Gjaldldagi
19/9/2008	CHF	19.300	50.000	EMTN 207	7/5/2009
22/9/2008	CHF	6.176	20.000	EMTN 207	7/5/2009
3/10/2008	EUR	972.400	1.000.000	EMTN 156	29/12/2008

auk dráttarvaxta og málskostnaðar.

Málsástæður og lagarök: Við slit fjármálafyrirtækis ráðstafar slitastjórn hagsmunum þess eftir sömu reglum og gilda um bústjórn skiptastjóra við gjaldþrotaskipti samkvæmt 103. gr. laga nr. 161/2002, sbr. 7. gr. laga nr. 44/2009.

Samkvæmt 4. mgr. 103. gr. framangreindra laga getur slitastjórn rift ráðstöfunum fjármálafyrirtækis í slitameðferð eftir sömu reglum og gilda um riftun ráðstafana þrotamanns við gjaldþrotaskipti enda sé sýnt að eignir fyrirtækisins muni ekki nægja til að efna skuldbindingar þess. Fyrir liggur að stefnandi getur ekki efnt að fullu skuldbindingar sínar við kröfuhafa sína svo sem fram kom á kröfuhafafundi stefnanda þann 23. nóvember 2009, og ítrekað síðar, í samræmi við fyrirmæli í 5. mgr. 102. gr. laga nr. 161/2002, sbr. 6. gr. laga nr. 44/2009.

Slitastjórn Landsbanka Íslands hf. lýsir yfir riftun gagnvart aðalstefnda og til vara varastefnda á þeim greiðslum sem Landsbanki Íslands hf. greiddi til Banca del Gottardo 19. og 22. september og 3. október 2009. Þess er krafist að dómurinn staðfesti riftun stefnanda á greiðslunum og dæmi um endurkröfu þeirra.

Dómkröfur stefnanda byggja á því að Landsbanki Íslands hf. hafi með framangreindum greiðslum greitt skuld við Banca del Gottardo fyrr en eðlilegt var þar sem greitt var áður en kom að gjalddaga skuldabréfanna. Eins og kemur fram í málavaxtalýsingu, voru skuldabréfin sem greidd voru ekki komin á gjalddaga og uppgreiðsluheimildir voru ekki til staðar. Við greiðsluna fóru réttindi og skyldur skv. skuldabréfinu á eina hendi og féll skuldabréfakrafan þar með niður.

Því telur stefnandi að greiðslan sé riftanleg á grundvelli 134. gr. laga nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl.

Þegar litið er til opinberra upplýsinga um stöðu Landsbanka

Íslands og íslenska fjármálamarkaðarins á árinu 2008, lækkanar á láns hæfismati, hækkandi skuldatryggingarálags og almenns lausafjárskorts hjá fjármálafyrirtækjum er ljóst að greiðsla skuldar fyrr en nauðsynlegt var gat ekki verið venjuleg eftir atvikum. Notkun á takmörkuðu lausafé bankans til að greiða upp skuldabréf fyrr en nauðsynlegt var undir þessum kringumstæðum var ekki eðlileg ráðstöfun. Þá er rétt að líta sérstaklega til þess að stjórnendur bankans höfðu upplýsingar um mjög veika stöðu bankans á árinu 2008 og að aðgangur að lausu fé var takmarkað.

Til frekari stuðnings þessum sjónarmiðum vísar stefnandi til dóma Hæstaréttar Íslands í máli nr. 162/2010, Lífeyrissjóður starfsmanna ríkisins gegn Straumi Burðarási Fjárfestingabanka hf. og í máli nr. 163/2010, Gildi lífeyrissjóður gegn Straumi Burðarási Fjárfestingabanka hf. Í báðum málunum var greiðsla á kröfum skv. skuldabréfum fyrir gjalddaga talin riftanleg.

Kröfu stefnanda er beint að aðalstefnda og varastefnda vegna yfirtökunnar á Banca del Gottardo, sem var við uppgreiðslunar eigandi krafanna og jafnframt viðtakandi greiðslnanna sem rift er.

Kröfu stefnanda er aðallega beint að aðalstefnda, BSI Spain Wealth Management A.V., S.A. Varastefnda BSI S.A. (áður Banca del Gottardo S.A.), var skráður seljandi skuldabréfanna í viðskiptunum sem áttu sér stað. Eins og áður segir kom fram í bréfi aðalstefnda, BSI Spain Wealth Management A.V., S.A. frá 17. september 2010 að BSI Spain Wealth Management (áður Gottardo Patrimonios A.V., S.A.) hafi keypt bréfin og verið viðtakandi að greiðslunum en ekki BSI S.A. Þá hefur aðalstefnda, BSI Spain Wealth Management A.V., S.A. haldið því fram að það hafi í viðskiptunum komið fram fyrir hönd viðskiptavinar síns sem hafi verið raunverulegur eigandi að skuldabréfunum en hefur neitað upplýsa um hver sá aðili er.

Samkvæmt 142. gr. laga nr. 21/1991 ber þeim aðila sem hafði hag af ráðstöfuninni að greiða stefnanda ávinninginn af henni. Krafan á hendur aðalstefndu byggir á því að BSI Spain Wealth Management A.V., S.A. hafi haft allan hag af þessari ráðstöfun enda hefur aðalstefnda ekki fært sönnur að því að þriðji aðili hafi haft hag af henni. Greiðslurnar sem inntar voru af hendi voru samtals að fjárhæð EUR 972.400. Kröfugerðin miðar við að auðgun aðalstefnda hafi numið þeirri fjárhæð og því ber aðalstefnda að endurgreiða þá fjárhæð.

Krafa stefnanda er sett fram á hendur varastefnda þar sem varastefnda var skráður seljandi skuldabréfanna hjá Landsbanka Íslands hf. í viðskiptunum við bankann. Stefnandi telur nauðsynlegt að stefna varastefnda, BSI S.A. til vara ef ekki verður talið að krafan á aðalstefnda, BSI Spain Wealth Management A.V., S.A. sé réttmæt.

Lagatilvísanir: Stefnandi byggir kröfur sínar á lögum nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl., einkum 134. gr. og 142. gr. Að auki byggir stefnandi rétt sinn á almennum reglum um jafnræði kröfuhafa.

Um kröfugerð aðallega á hendur aðalstefnda og til vara á hendur varastefnda er vísað til 2. mgr. 19. gr. laga nr. 91/1991.

Kröfu um málskostnað byggir stefnandi á ákvæðum XXI. kafla laga um meðferð einkamála nr. 91/1991.

Mál þetta er höfðað fyrir héraðsdómi Reykjavíkur með vísan til 4. mgr. 103. gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki, sbr. 1. gr. laga nr. 146/2011.

Stefna þessi er birt í Lögbirtingablaði á grundvelli b-liðar 89. gr. laga nr. 91/1991 um meðferð einkamála þar sem birting stefnunnar hefur ekki tekist á hendur stefnda.

Sönnunargögn: Við þingfestingu málsins mun stefnandi leggja fram þessa stefnu og skrá yfir sönnunargögn og gögn til stuðnings kröfum sínum og málatilbúnaði.

Á meðal gagna sem stefnandi mun leggja fram eru: skilmálagýsingar fyrir skuldabréfaútgáfunar EMTN 156 og EMTN 207, staðfestingar úr skuldabréfakerfi Landsbanka Íslands og riftunaryfirlýsing slitastjórnar stefnanda til stefnda, dags. 16. ágúst 2010 og bréf sem farið hafa á milli aðila.

Þá áskilur stefnandi sér rétt til framlagningar annarra gagna á síðari stigum gefi málatilbúnaður stefnda tilefni til.

Skýrslutökur: Stefnandi áskilur sér rétt til að taka vitna- og aðilaskýrslur við aðalmeðferð málsins eftir því sem ástæða kann að vera til. Þá áskilur stefnandi sér rétt til frekari gagnaöflunar eftir því sem varnir stefndu gefa tilefni til en málið verður nánar reifað og rökstutt við aðalmeðferð.

Áskorun og fyrirkall: Fyrir því stefnist hér með Luis Sanchez de Lamadrid Folguera, c/ Serrano, 32 – 28001 Madrid, Spáni, f.h. aðalstefnda BSI Spain Wealth Management A.V., S.A. og Giorgio Ghiringhelli, Via dei Panora 4, Biogno, 6932 Breganzona, Swiss f.h. varastefnda BSI S.A. sem haldið verður í sal nr. 102 í Dómhúsinu við Lækjartorg í Reykjavík á Íslandi, þriðjudaginn 29. maí 2012, kl. 10.00, er mál þetta verður þingfest, til þess þar og þá, ef ekki verður sátt í málinu, að sjá skjöl og skilríki í dóm lögð og leggja fram gögn af sinni hálfu. Mæti stefndu ekki á dómþingi þessu má búast við að útvistardómur gangi í málinu. Stefnufrestur er einn mánuður.

Reykjavík, 3. janúar 2012.

Kristinn Bjarnason hrl.

(2012008679

Útgáfud.: 27. apríl 2012

Stefna - f. h. slitastjórnar Landsbanka Íslands hf.

Slitastjórn Landsbanka Íslands hf., Austurstræti 16, Reykjavík,

gerir kunnugt: Að hún þurfi fyrir hönd Landsbanka Íslands hf. í slitameðferð kt. 540291-2259, Austurstræti 16, Reykjavík að höfða mál fyrir héraðsdómi Reykjavíkur á hendur UBI Banca International S.A., 37A Avenue J.F. Kennedy, L-1855 Lúxemborg.

Dómkröfur: Stefnandi krefst þess aðallega að staðfest verði með dómi riftun á greiðslu Landsbanka Íslands hf. til stefnda, UBI Banca International S.A., sem greidd var þann 4. júní 2008, að fjárhæð EUR 972.177,61 vegna skuldabréfaeignar stefnda að nafnvirði EUR 1.000.000 úr skuldabréfaflokki sem var með gjalddaga þann 10. mars 2009 og gefinn var út af Landsbanka Íslands hf. og skráður sem EMTN 43-T1 FIN og ISIN númer XS0187674816.

Jafnframt krefst stefnandi þess að stefndi verði dæmdur til þess að greiða stefnanda EUR 972.177,61 með dráttarvöxtum skv. 6. gr. laga nr. 38/2001 frá 16. september 2010 til greiðsludags.

Stefnandi krefst þess að stefndi verði dæmdur til þess að greiða stefnanda málskostnað að mati dómsins í samræmi við hagsmuni málsins, vinnu málflytjanda og annan kostnað af málinu. Málskostnaðarreikningur verður lagður fram við

aðalmeðferð málsins. Stefnandi er ekki virðisaukaskattskyldur.

Málflutningsumboð og fyrirsvar: Slitastjórn Landsbanka Íslands hf. hefur falið Kristni Bjarnasyni hrl., Lágmula 7, Reykjavík að flytja mál þetta fyrir hönd Landsbanka Íslands hf. í slitameðferð (hér eftir nefndur stefnandi). Með fyrirsvar fyrir stefnanda fer slitastjórn stefnanda. Í henni sitja Kristinn Bjarnason, hrl., Halldór H. Backman hrl. og Herdís Hallmarsdóttir hrl.

Fyrirsvarsmaður stefnda er er Massimo Amato, 37A Avenue J.F. Kennedy, L-1855 Lúxemborg, framkvæmdarstjóri stefnda.

Málsatvik: Í þessu máli krefst stefnandi þess að staðfest verði riftun hans á greiðslu stefnanda til stefnda skömmu áður en stefnanda var skipuð slitastjórn og að stefndi verði dæmdur til að endurgreiða greiðsluna til stefnanda.

Um hina riftu greiðslu.

Þann 15. maí 2001 gaf Landsbanki Íslands hf. út útboðslýsingu vegna fyrirhugaðrar útgáfu bankans á skuldabréfum (e. Offering Circular, Euro Medium Term Note Programme, hér eftir nefndur EMTN skuldabréfaramminn). Samkvæmt upphaflega EMTN skuldabréfarammanum fékk Landsbanki Íslands hf. heimild til þess að gefa út skuldabréf samanlagt að nafnvirði USD 1.000.000.000. Á næstu árum og allt þar til að bankinn féll 7. október 2008 voru gerðar árlegar uppfærslur á EMTN skuldabréfaramma Landsbanka Íslands hf. og við fall bankans var heimild bankans til þess að gefa út skuldabréf undir rammanum orðin EUR 11.000.000.000.

Þau skuldabréf sem mál þetta tekur til eru gefin út á grundvelli útboðslýsingar sem gefin var út 19. febrúar 2004 (e. Offering Circular, Landsbanki Íslands hf. Euro Medium Term Note Programme).

Þann 19. mars 2004 gaf Landsbanki Íslands hf. út skuldabréf undir EMTN skuldabréfarammanum að heildarnafnvirði EUR 400.000.000. Skuldabréfin voru með auðkennið EMTN 43-T1 FIN, þar sem bréfin voru númer 43 í röð skuldabréfa (e. Series Number) og töldust til 1. hluta (e. Tranche Number). Auðkenni þeirra var ISIN númerið XS0187674816 og var gjalddagi þeirra 10. mars 2009. Samkvæmt gögnum málsins var stefndi eigandi að hluta þessarar skuldabréfaútgáfu eða að bréfum að nafnvirði EUR 1.000.000.

Í gögnum málsins kemur jafnframt fram að Landsbanki Íslands hf. greiddi upp skuld við stefnda þann 4. júní 2008 samkvæmt framangreindum skuldabréfum. Greiðslan var innt af hendi þótt ekki væri komið að gjalddaga þeirra með greiðslu að fjárhæð EUR 972.177,61. Greiðslan fór fram í gegnum Euroclear Bank með þriggja daga uppgjörstöf (T+3). Samkvæmt gögnum Landsbanka Íslands hf. var viðskiptadagur tilgreindur 30. maí 2008 og greiðslan átti sér stað þann 4. júní 2008.

Þróun fjármálamarkaða og gjaldfærni Landsbanka Íslands hf. á árinu 2008.

Upp úr miðju ári 2007 hófst lausafjárekpa á fjármálamörkuðum í heiminum. Upphaf þessarar kreppu má rekja til þess að svokölluð undirmáslán til fasteignakaupa í Bandaríkjunum voru talin mun minna virði en áður hafði verið talið. Þessir erfiðleikar ágerðust á árinu 2008 og fór ástandið á erlendum og íslenskum fjármálamörkuðum versnandi. Staða Landsbanka Íslands hf. og flestra annarra íslenskra fjármálafyrirtækja var orðin mjög alvarleg sökum

hinnar alþjóðlegu lausafjárræðu þegar leið á árið 2008.

Í febrúarmánuði 2008 hafði alþjóðlega matsfyrirtækið Moody's lækkað lánshæfiseinkunn Landsbanka Íslands úr Aa3 í A2. Þann 21. maí 2008 lækkaði Moody's lánshæfiseinkunn Ríkissjóðs Íslands í Aa1 úr Aaa. Þá var landsmat (e. country ceiling) á bankainnstæður í erlendri mynt lækkað í Aa1 úr Aaa.

Fyrir liggur að skuldtryggingarálag á Landsbanka Íslands hf. og aðra íslenska banka hafi hækkað verulegu á árinu 2008 og gaf það sterka vísbendingu um þá erfiðleika sem bankinn stóð frammi fyrir. Öllum aðilum sem störfuðu á fjármálamarkaði mátti vera ljóst að áhættan var að aukast vegna krafna á hendur Landsbanka Íslands hf. og að virði þeirra krafna væri tvísýnt og a.m.k. verulega lægra en nafnverð.

Vegna þessara erfiðleika hjá íslenskum fjármálafyrirtækjum, almenns lausafjárskorts og óvissu um stöðu bankanna voru markaðir fyrir skuldabréf í íslenskum bönkum ekki virkir. Bankarnir sjálfir voru nánast einu kaupendurnir að skuldabréfum þeirra sem ekki voru skráð á skipulegan markað.

Fram hefur komið, m.a. í skýrslu Rannsóknarnefndar Alþingis, að bankastjóri Landsbanka Íslands hf. hafi talið verulega hættu á því að íslenska bankakerfið myndi falla í lok mars 2008. Í skýrslunni koma einnig fram vísbendingar um að eigið fé Landsbanka Íslands hf. hafi verið ofmetið þar sem ekki hafi verið dregnir frá því hlutir í bankanum sem aflandsfélög áttu og einnig eigin hlutir sem voru færðir á svokallaðan LI hedge reikning. Í skýrslunni er komist að þeirri niðurstöðu að á árinu 2008 og jafnvel fyrr hafi stjórnendur bankans gerst sekir um markaðsmisnotkun með kaupum á eigin hlutabréfum og lánveitingum til kaupa á eigin hlutabréfum. Þá hafi verið veruleg samþjöppun í útlánaáættu bankans m.a. hafi aðaleigendum bankans verið lánaðir fjármunir langt umfram heimildir skv. reglum um stórar útlánaáættur.

Þegar kom fram á haustið 2008 og með falli alþjóðlega fjárfestingarbankans Lehman Brothers þann 15. september 2008 fór af stað atburðarás sem endaði með falli íslenska bankakerfisins. Þann 29. september 2008 var tilkynnt að ríkisstjórn Íslands og helstu hluthafar Glitnis banka hf. (Glitnir) hefðu gert með sér samning um yfirtöku ríkisins á 75% af hlutafé bankans. Með aðgerðinni var reynt að mæta lausafjárbörf Glitnis þar sem allar leiðir fyrir lánsfjáröflun íslensku bankanna voru lokaðar. Aðgerðin hafði í för með sér að virði eignarhluta annarra hluthafa í Glitni banka rýrnaði verulega frá skráðu markaðsvirði. Stærsti eigandi Glitnis, FL Group hf. og fleiri tengdir aðilar, voru stórir lántakendur í Landsbanka Íslands hf.

Vegna útstreymis fjármuna af svokölluðum Icesave reikningum og almennra erfiðleika í íslensku efnahagslífi og ekki síst erfiðri stöðu Landsbanka Íslands hf. gerði fjármálaeftirlitið í Bretlandi kröfu um að bankinn greiddi GBP 200.000.000 til Englandsbanka að morgni mánudagsins 6. október 2008 til þess að auka við varasjóð vegna Icesave reikninga í Bretlandi. Á sama tíma tilkynnti Seðlabanki Evrópu breytingar á skilmálum í endurhverfum viðskiptum við Landsbanka Íslands hf. sem takmarkaði aðgang Landsbanka Íslands hf. að fjármagni enn frekar.

Þann 7. október 2008 tók Fjármálaeftirlitið yfir starfsemi Landsbanka Íslands hf. á grundvelli 100. gr. a. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki. Fjármálaeftirlitið skipaði jafnframt Landsbanka Íslands hf. skilanefnd sem tók við réttindum og skyldum stjórnar og hluthafafundar félagsins. Samkvæmt beiðni skilanefndar bankans skipaði héraðsdómur Reykjavíkur honum slitastjórn þann 29. apríl

2009. Eftir að slitastjórn fjármálafyrirtækis hefur verið skipuð tekur hún (ásamt skilanefnd í tilviki stefnanda) við þeim réttindum og skyldum sem stjórn fjármálafyrirtækisins og hluthafafundur höfðu á hendi, sbr. 2. ml. 4. mgr. 101 gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki, sbr. lög nr. 130/2004 og 44/2009. Frestdagur við slitameðferð stefnanda er 15. nóvember 2008 samkvæmt III. bráðabirgðaákvæði laga nr. 44/2009 um breytingu á lögum um nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki.

Þann 16. ágúst 2010 sendi slitastjórn stefnanda riftunaryfirlýsingu vegna framangreindrar greiðslu til stefnda. Í riftunaryfirlýsingunni lýsti slitastjórn stefnanda yfir riftun á framangreindri greiðslu og gerði kröfu um að stefndi, sem móttakandi hinnar ótímabæru greiðslu, greiddi stefnanda EUR 972.177,61. Í riftunaryfirlýsingunni kom fram að riftunin á framangreindri greiðslu væri aðallega byggð á 134. gr. laga nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl., til vara væri hún byggð á 131. gr. sömu laga og til þrautavara á 141. gr. sömu laga. Þá kom og fram að vaxta yrði krafist ef ekki yrði brugðist við yfirlýsingunni innan mánaðar frá dagsetningu hennar.

Yfirlýsingin var send með ábyrgðarpósti, DHL. Lögmaður stefnda svaraði slitastjórn stefnanda með ítarlegu bréfi dagsettu 15. október 2010. Þar ber stefndi fyrir sig að hann hafi ekki verið lögmætur aðili kröfunnar þegar hún var greidd upp heldur hafi hann komið fram sem milliliður og ekki notið hags af uppgreiðslunni.

Þann 18. nóvember sendi slitastjórn stefnanda bréf til stefnda þar sem skorað var á stefnda að upplýsa um það hvaða aðili hafi notið hags af uppgreiðslu Landsbanka Íslands hf. á skuldabréfinu. Í bréfi dagsettu 2. desember 2010 hafnar stefndi að gefa upp hver sá er sem hann segir að hafi notið uppgreiðslunnar 4. júní 2008. Hallann af því verður stefnandi að bera að fullu. Þá ber stefndi fyrir sig að uppgreiðsla skuldabréfanna geti ekki verið rift þar sem um venjuleg skuldabréfaviðskipti hafi verið að ræða.

Þeim rökum sem koma fram í svarbréfum lögmanns stefnda við riftuninni er hafnað af hálfu stefnanda. Þar sem stefndi hafur ekki orðið við áskorun um greiðslu er nauðsynlegt að höfða mál þetta.

Málsástæður og lagarök: Við slit fjármálafyrirtækis ráðstafar slitastjórn hagsmunum þess eftir sömu reglum og gilda um bústjórn skiptastjóra við gjaldþrotaskipti samkvæmt 103. gr. laga nr. 161/2002, sbr. 7. gr. laga nr. 44/2009.

Samkvæmt 4. mgr. 103. gr. framangreindra laga getur slitastjórn rift ráðstöfunum fjármálafyrirtækis í slitameðferð eftir sömu reglum og gilda um riftun ráðstafana þrotamanns við gjaldþrotaskipti enda sé sýnt að eignir fyrirtækisins muni ekki nægja til að efna skuldbindingar þess. Fyrir liggur að stefnandi getur ekki efnt að fullu skuldbindingar sínar við kröfuhafa sína svo sem fram kom á kröfuhafafundi stefnanda þann 23. nóvember 2009, og ítrekað síðar, í samræmi við fyrirmæli í 5. mgr. 102. gr. laga nr. 161/2002, sbr. 6. gr. laga nr. 44/2009.

Slitastjórn Landsbanka Íslands hf. lýsir yfir riftun gagnvart stefnda á þeirri greiðslu sem Landsbanki Íslands hf. greiddi til stefnda 4. júní 2008. Þess er krafist að dómurinn staðfesti riftunaryfirlýsingu og endurkröfu, dags. 16. ágúst 2010, sem send var stefnda með ábyrgðarpósti.

Dómkröfur stefnanda byggja á því að Landsbanki Íslands hf. hafi með framangreindri greiðslu greitt skuld við stefnda fyrr en eðlilegt var þar sem framangreind skuldabréfakrafa var greidd áður en kom að gjalddaga hennar. Eins og kemur fram í málavaxtalýsingu, var skuldabréfið sem greitt var

ekki komið á gjalddaga og uppgreiðsluheimildir voru ekki til staðar. Við greiðsluna fóru réttindi og skyldur skv. skuldabréfinu á eina hendi og féll skuldabréfakrafan þar með niður.

Því telur stefnandi að greiðslan sé riftanleg á grundvelli 134. gr. laga nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl.

Þegar litið er til opinberra upplýsinga um stöðu Landsbanka Íslands og íslenska fjármálamarkaðarins á árinu 2008, lækkunar á láns hæfismati, hækkandi skuldatryggingarálags og almenns lausafjárskorts hjá fjármálafyrirtækjum er ljóst að greiðsla skuldar fyrr en nauðsynlegt var gat ekki verið venjuleg eftir atvikum. Notkun á takmörkuðu lausafé bankans til að greiða upp skuldabréf fyrr en nauðsynlegt var undir þessum kringumstæðum var ekki eðlileg ráðstöfun. Þá er rétt að líta sérstaklega til þess að stjórnendur bankans höfðu upplýsingar um mjög veika stöðu bankans á árinu 2008 og að afgangur að lausu fé var takmarkaður.

Til frekari stuðnings þessum sjónarmiðum vísar stefnandi til dóma Hæstaréttar Íslands í máli nr. 162/2010, Lífeyrissjóður starfsmanna ríkisins gegn Straumi Burðarási Fjárfestingabanka hf. og í máli nr. 163/2010, Gildi lífeyrissjóður gegn Straumi Burðarási Fjárfestingabanka hf. Í báðum málunum var greiðsla á kröfum skv. skuldabréfum fyrir gjalddaga talin riftanleg.

Kröfu stefnanda er beint að stefnda þar sem hann var eigandi krafanna og jafnframt viðtakandi greiðslanna sem rift er.

Lagatilvísanir: Stefnandi byggir kröfur sínar á lögum nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl., einkum 134. gr. og 142. gr.

Að auki byggir stefnandi rétt sinn á almennum reglum um jafnræði kröfuhafa.

Kröfu um málskostnað byggir stefnandi á ákvæðum XXI. kafla laga um meðferð einkamála nr. 91/1991.

Mál þetta er höfðað fyrir héraðsdómi Reykjavíkur með vísan til 4. mgr. 103. gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki, sbr. 1. gr. laga nr. 146/2011.

Stefna þessi er birt í Lögbirtingablaði á grundvelli b-liðar 89. gr. laga nr. 91/1991 um meðferð einkamála þar sem birting stefnunnar hefur ekki tekist á hendur stefnda.

Sönnunargögn: Við þingfestingu málsins mun stefnandi leggja fram þessa stefnu og skrá yfir sönnunargögn.

Á meðal gagna sem stefnandi mun leggja fram eru: Útgefandalýsing Landsbanka Íslands dags. 19. febrúar 2004 fyrir skuldabréfaflokk Euro Medium Term Note Programme (EMTN), Pricing Supplement dags. 09. mars 2004, staðfesting úr skuldabréfakerfi Landsbanka Íslands (skjámynd, vegna viðskipta 30. maí 2008), riftunaryfirlýsing slitastjórnar stefnanda til stefnda, dags. 16. ágúst 2010 og bréf slitastjórnar stefnanda dags. 18. Nóvember 2010.

Þá áskilur stefnandi sér rétt til framlagningar annarra gagna á síðari stigum gefi málalíbúnaður stefnda tilefni til.

Skýrslutökur: Stefnandi áskilur sér rétt til að taka vitna- og aðilaskýrslur við aðalmeðferð málsins eftir því sem ástæða kann að vera til. Þá áskilur stefnandi sér rétt til frekari gagnaöflunar eftir því sem varnir stefnda gefa tilefni til en málið verður nánar reifað og rökstutt við aðalmeðferð.

Áskorun og fyrirkall: Fyrir því stefnist hér með Massimo Amato, 37A Avenue J.F. Kennedy, L-1855 Lúxemborg, f.h. stefnda, UBI Banca International S.A. í Lúxemborg til þess að mæta á dómþingi héraðsdóms Reykjavíkur, sem haldið verður í sal nr. 102 í Dómhúsinu við Lækjartorg í Reykjavík

á Íslandi, þriðjudaginn 29. maí 2012, kl. 10.00, er mál þetta verður þingfest, til þess þar og þá, ef ekki verður sátt í málinu, að sjá skjöl og skilríki í dóm lögð og leggja fram gögn af sinni hálfu. Mæti stefndi ekki á dómþingi þessu má hann búast við að útivistardómur gangi í málinu. Stefnufrestur er einn mánuður.

Reykjavík, 20. febrúar 2011.

Kristinn Bjarnason hrl.

(2012008680

Útgáfud.: 27. apríl 2012

Stefna - f. h. slitastjórnar Landsbanka Íslands hf.

Slitastjórn Landsbanka Íslands hf.,

Austurstræti 16, Reykjavík,

gerir kunnugt: Að hún þurfi fyrir hönd Landsbanka Íslands hf. í slitameðferð kt. 540291-2259, Austurstræti 16, Reykjavík að höfða mál fyrir héraðsdómi Reykjavíkur á hendur:

Aðallega TD Global Finance, Level 2, Plaza 2, Custom House Plaza, IFSC Dublin 1, Írlandi og til vara Toronto Dominion Bank, 55 King Street West and Bay St., Toronto, M5K 1A2, Canada.

Dómkröfur:

Kröfugerð á hendur aðalstefnda:

Stefnandi krefst þess aðallega að staðfest verði með dómi riftun á greiðslu Landsbanka Íslands hf. til aðalstefnda, TD Global Finance, sem átti sér stað þann 8. september 2008 að fjárhæð EUR 4.935.212,50 vegna greiðslu á skuldabréfum að nafnverði EUR 5.000.000 sem voru með gjalddaga þann 10. mars 2009 og gefin voru út af Landsbanka Íslands hf. með auðkennin EMTN 43-T1 FIN og ISIN númer XS0187674816.

Jafnframt krefst stefnandi þess að TD Global Finance, verði dæmt til þess að greiða stefnda EUR 4.935.212,50 með dráttarvöxtum skv. 1. mgr. 6. gr. laga nr. 38/2001 frá 17. desember 2010 til greiðsludags.

Stefnandi krefst þess að aðalstefndi verði dæmdur til þess að greiða stefnda málskostnað að mati dómsins í samræmi við hagsmuni málsins, vinnu málflytjanda og annan kostnað af málinu. Málskostnaðarreikningur verður lagður fram við aðalmeðferð málsins. Stefnandi er ekki virðisaukaskattskyldur.

Kröfugerð á hendur varastefnda:

Til vara krefst stefnandi þess að staðfest verði með dómi riftun á greiðslu Landsbanka Íslands hf. til varastefnda, Toronto Dominion Bank, sem átti sér stað þann 8. september 2008 að fjárhæð EUR 4.935.212,50 vegna greiðslu á skuldabréfum að nafnverði EUR 5.000.000 sem voru með gjalddaga þann 10. mars 2009 og gefin voru út af Landsbanka Íslands hf. með auðkennin EMTN 43-T1 FIN og ISIN númer XS0187674816.

Jafnframt krefst stefnandi þess að varastefndi, Toronto Dominion Bank, verði dæmdur til þess að greiða stefnda EUR 4.935.212,50 með dráttarvöxtum skv. 1. mgr. 6. gr. laga nr. 38/2001 frá 16. september 2010 til greiðsludags.

Stefnandi krefst þess að varastefndi verði dæmdur til þess að greiða stefnda málskostnað að mati dómsins í samræmi við hagsmuni málsins, vinnu málflytjanda og annan kostnað

af málinu. Málskostnaðarreikningur verður lagður fram við aðalmeðferð málsins. Stefnandi er ekki virðisaukaskattskyldur.

Málflutningsumboð og fyrirvar: Slitastjórn Landsbanka Íslands hf. hefur falið Kristni Bjarnasyni hrl., Lágmúla 7, Reykjavík að flytja mál þetta fyrir hönd Landsbanka Íslands hf. í slitameðferð (hér eftir nefndur stefnandi). Með fyrirvar fyrir stefnanda fer slitastjórn stefnanda. Í henni sitja Kristinn Bjarnason hrl., Halldór H. Backman hrl. og Herdís Hallmarsdóttir hrl.

Fyrirvarsmaður aðalstefnda, Td Global Finance, er Ajai Kumar Bambawale, Level 2, Plaza 2, Custom House Plaza, IFSC Dublin 1, Írlandi framkvæmdarstjóri aðalstefnda.

Fyrirvarsmaður varastefnda er Neil Edward Harrison, 60 Threadneedle Street, London.

Málsatvik: Í þessu máli krefst stefnandi þess aðallega að staðfest verði riftun hans á greiðslu Landsbanka Íslands hf. til aðalstefnda skömmu áður en bankanum var skipuð slitastjórn og að aðalstefndi verði dæmdur til að endurgreiða greiðsluna til stefnanda. Til vara krefst stefnandi þess að riftun hans á greiðslu Landsbanka Íslands hf. til varastefnda skömmu áður en bankanum var skipuð slitastjórn og að varastefndi verði dæmdur til að endurgreiða greiðsluna til stefnanda.

Ein greiðsla á skuldabréfi í EMTN útgáfu.

Þann 15. maí 2001 gaf Landsbanki Íslands hf. út útboðslýsingu vegna fyrirhugaðrar útgáfu bankans á skuldabréfum (e. Offering Circular, Euro Medium Term Note Programme, hér eftir nefndur EMTN skuldabréfaramminn). Samkvæmt upphaflega EMTN skuldabréfarammanum fékk Landsbanki Íslands hf. heimild til þess að gefa út skuldabréf samanlagt að nafnvirði USD 1.000.000.000. Á næstu árum og allt þar til að bankinn féll 7. október 2008 voru gerðar árlegar uppfærslur á EMTN skuldabréfaramma Landsbanka Íslands hf. og við fall bankans var heimild hans til þess að gefa út skuldabréf undir rammanum orðin EUR 11.000.000.000.

Vorið 2004 gaf Landsbanki Íslands hf. út skuldabréf með breytillögum vöxtum (e. Floating Rate Note (FRN)) að heildar nafnvirði EUR 400.000.000 undir EMTN rammanum. Flokkurinn fékk raðnúmerið 43-T1 FIN. Þessi skuldabréf voru gefin út með vísan til EMTN skuldabréfarammans. Skilmálar skuldabréfanna komu fram í lýsingu dags. 9. mars 2004, sem Landsbanki Íslands hf. annaðist. Skuldabréfin fengu auðkennið EMTN 43-T1 FIN og ISN númerið XS0187674816. Útgáfan skyldi skáð (e. listed) í Lúxemborg undir EMTN skuldabréfarammanum. Skuldabréfin voru með breytilegum vöxtum tengdum þriggja mánaða EURIBOR og vaxtalagi 0,25%. Vaxtagjalddagar voru fjórir á ári. Gjaldldagi höfuðstóls bréfanna (e. Redemption date) var ákveðinn 10. mars 2009. Engin uppgreiðsluheimild var fyrir þann dag.

Skuldabréf þessi voru ekki skráð á skipulegum verðbréfamarkaði.

Þann 8. september 2008 greiddi Landsbanki Íslands hf. upp kröfu við aðalstefnda samkvæmt framangreindum skuldabréfum EMTN 43-T1 FIN, ISN númerið XS0187674816, að fjárhæð EUR 4.935.212,50 þótt ekki væri komið að gjalddaga þeirra. Á kvittunum fyrir greiðslunum er viðskiptadagur tilgreindur sem 3. september 2008 en viðskiptin eru gerð upp í gegnum EUROCLEAR með þriggja daga töf (virkra daga) og fór greiðsla fram því

8. september 2008, skv. uppgjörskvittun úr kerfum stefnanda. Nafnverð bréfa sem stefndi fékk þar greidd upp var EUR 5.000.000. Á staðfestingu úr kerfum stefnanda kemur fram að varastefndi var mótaðili bankans, þar sem kóðinn TDOMGB2ESEC á við útibú varastefnda í London. Fyrir liggur að aðalstefndi er dótturfélag í eigu varastefnda.

Þróun fjármálamarkaða og gjaldfærni Landsbanka Íslands hf. á árinu 2008.

Upp úr miðju ári 2007 hófst lausafjarkreppa á fjármálamörkuðum í heiminum. Upphaf þessarar kreppu má rekja til þess að svokölluð undirmálslán til fasteignakaupa í Bandaríkjunum voru talin mun minna virði en áður hafði verið talið. Þessir erfiðleikar ágerðust á árinu 2008 og fór ástandið á erlendum og íslenskum fjármálamörkuðum versnandi. Staða Landsbanka Íslands hf. og flestra annarra íslenskra fjármálafyrirtækja orðin mjög alvarleg sökum hinnar alþjóðlegu lausafjarkreppu þegar leið á árið 2008.

Í febrúarmánuði 2008 hafði alþjóðlega matsfyrirtækið Moody's lækkað lánshæfiseinkunn Landsbanka Íslands úr Aa3 í A2. Þann 21. maí 2008 lækkaði Moody's lánshæfiseinkunn Ríkissjóðs Íslands í Aa1 úr Aaa. Þá var landsmat (e. country ceiling) á bankainnstæður í erlendri mynt lækkað í Aa1 úr Aaa.

Fyrir liggur fyrir að skuldatryggingarálag á Landsbanka Íslands hf. og aðra íslenska banka hafi hækkað verulegu á árinu 2008 og gaf það sterka vísbendingu um þá erfiðleika sem bankinn stóð frammi fyrir. Öllum aðilum sem störfuðu á fjármálamarkaði mátti vera ljóst að áhættan var að aukast vegna krafna á hendur Landsbanka Íslands hf. og að virði þeirra krafna væri tvísýnt og a.m.k. verulega lægra en nafnverð.

Vegna þessara erfiðleika hjá íslenskum fjármálafyrirtækjum, almenns lausafjárskorts og óvissu um stöðu bankanna voru markaðir fyrir óskráð skuldabréf í íslenskum bönkum ekki virkir. Bankarnir sjálfir voru nánast einu kaupendurnir að skuldabréfum þeirra sem ekki voru skráð á skipulegan markað.

Fram hefur komið, m.a. í skýrslu Rannsóknarnefndar Alþingis, að bankastjóri Landsbanka Íslands hf. hafi talið verulega hættu á því að íslenska bankakerfið myndi falla í lok mars 2008. Í skýrslunni koma einnig fram vísbendingar um að eigið fé Landsbanka Íslands hf. hafi verið ofmetið þar sem ekki hafi verið dregin frá því hlutir í bankanum sem aflandsfélög áttu og einnig eigin hlutir sem voru færðir á svokallaðan LI hedge reikning. Í skýrslunni er komist að þeirri niðurstöðu að á árinu 2008 og jafnvel fyrr hafi stjórnendur bankans gerst sekir um markaðsmisnotkun með kaupum á eigin hlutabréfum og lánveitingum til kaupa á eigin hlutabréfum. Þá hafi verið veruleg samþjöppun í útlánaáhættu bankans m.a. hafi aðaleigendum bankans verið lánaðir fjármunir langt umfram heimildir skv. reglum um stórar útlánaáhættur.

Þegar kom fram á haustið 2008 og með falli alþjóðlega fjárfestingarbankans Lehman Brothers þann 15. september 2008 fór af stað atburðarás sem endaði með falli íslenska bankakerfisins. Þann 29. september 2008 var tilkynnt að ríkisstjórn Íslands og helstu hluthafar Glitnis banka hf. (Glitnir) hefðu gert með sér samning um yfirtöku ríkisins á 75% af hlutfé bankans. Með aðgerðinni var reynt að mæta lausafjarpörf Glitnis þar sem allar leiðir fyrir lánsfjárfloflun íslensku bankanna voru lokaðar. Aðgerðin hafði í för með sér að virði eignarhluta annarra hluthafa í Glitni banka rýrnaði verulega frá skráðu markaðsvirði. Stærsti eigandi Glitnis, FL Group hf. og fleiri tengdir aðilar, voru stórir lántakendur í Landsbanka Íslands hf.

Vegna útstreymis fjármuna af svokölluðum Icesave reikningum og almennra erfiðleika í íslensku efnahagslífi og ekki síst erfiðri stöðu Landsbanka Íslands hf. gerði fjármálaeftirlitið í Bretlandi kröfu um að bankinn greiddi GBP 200.000.000 til Englandsbanka að morgni mánudagsins 6. október 2008 til þess að auka við varasjóð vegna Icesave reikninga í Bretlandi. Á sama tíma tilkynnti Seðlabanki Evrópu breytingar á skilmálum í endurhverfum viðskiptum við Landsbanka Íslands hf. sem takmarkaði aðgang Landsbanka Íslands hf. að fjármagni enn frekar.

Þann 7. október 2008 tók Fjármálaeftirlitið yfir starfsemi Landsbanka Íslands hf. á grundvelli 100. gr. a. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki. Fjármálaeftirlitið skipaði jafnframt Landsbanka Íslands hf. skilanefnd sem tók við réttindum og skyldum stjórnar og hluthafafundar félagsins. Samkvæmt beiðni skilanefndar bankans skipaði Héraðsdómur Reykjavíkur honum slitastjórn þann 29. apríl 2009. Eftir að slitastjórn fjármálafyrirtækis hefur verið skipuð tekur hún (ásamt skilanefnd í tilviki stefnanda) við þeim réttindum og skyldum sem stjórn fjármálafyrirtækisins og hluthafafundur höfðu á hendi, sbr. 2. ml. 4. mgr. 101 gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki, sbr. lög nr. 130/2004 og 44/2009. Frestdagur við slitameðferð stefnanda er 15. nóvember 2008 samkvæmt III. bráðabirgðaákvæði laga nr. 44/2009 um breytingu á lögum um nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki.

Þann 16. ágúst 2010 sendi slitastjórn stefnanda riftunaryfirlýsingu vegna framangreindrar greiðslu til varastefnda, Toronto Dominion Bank. Í riftunaryfirlýsingunni lýsti slitastjórn stefnanda yfir riftun á framangreindri greiðslu og gerði kröfu um að varastefndi, sem móttakandi hinnar ótímabæru greiðslu, myndi greiða stefnanda EUR 4.935.212,50. Í riftunaryfirlýsingunni kom fram að riftunin á framangreindum greiðslum væri aðallega byggð á 134. gr. laga nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl. Þá kom fram að dráttarvaxta yrði krafist ef ekki yrði brugðist við yfirlýsingunni innan mánaðar frá dagsetningu hennar.

Með bréfi, dags. 15. september 2010, barst stefnanda svar frá lögmanni varastefnda þar sem því var haldið fram að dótturfélag varastefnda TD Global Finance, aðalstefndi í málinu, væri sá aðili sem hefði átt umrædd skuldabréf að nafnvirði EUR 5.000.000 og Landsbanki Íslands hf. greiddi upp þann 8. september 2008 með greiðslu að fjárhæð EUR 4.935.212,50. Að stefnanda væri því rétt að beina riftun til þess aðila. Í bréfinu var forsendum riftunar á hendur varastefnda, Toronto Dominion Bank, jafnframt mótmælt og endurgreiðsluskyldu hafnað.

Þann 17. nóvember 2010 sendi slitastjórn stefnanda riftunaryfirlýsingu vegna framangreindrar greiðslu til aðalstefnda, TD Global Finance. Í riftunaryfirlýsingunni lýsti slitastjórn stefnanda yfir riftun á framangreindri greiðslu og gerði kröfu um að aðalstefndi, sem móttakandi hinnar ótímabæru greiðslu, myndi greiða stefnanda EUR 4.935.212,50. Í riftunaryfirlýsingunni kom fram að riftunin á framangreindum greiðslum væri aðallega byggð á 134. gr. laga nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl.. Þá kom fram að ef ekki yrði brugðist við yfirlýsingunni innan sjö daga frá dagsetningu hennar myndi stefnandi höfða mál á hendur aðalstefnda fyrir héraðsdómi Reykjavíkur.

Með bréfi, dags. 23. nóvember 2010, barst stefnanda svar frá lögmanni aðalstefnda og varastefnda. Í bréfinu kom fram að aðalstefndi, TD Global Finance, hefði selt Landsbanka Íslands umrædd skuldabréf að nafnvirði EUR 5.000.000,- þann 3. september 2008 gegn greiðslu að fjárhæð EUR 4.935.212,50. Í bréfinu var jafnframt mótmælt forsendum

riftunar á hendur varastefnda og endurgreiðsluskyldu hafnað. Stefnandi hafnar rökum lögmanns stefndu. Þar sem stefndu hafa ekki orðið við áskorun um greiðslu er nauðsynlegt að höfða mál þetta.

Málsástæður og lagarök: Við slit fjármálafyrirtækis ráðstafar slitastjórn hagsmunum þess eftir sömu reglum og gilda um bústjórn skiptastjóra við gjaldþrotaskipti samkvæmt 103. gr. laga nr. 161/2002, sbr. 7. gr. laga nr. 44/2009.

Samkvæmt 4. mgr. 103. gr. framangreindra laga getur slitastjórn rift ráðstöfunum fjármálafyrirtækis í slitameðferð eftir sömu reglum og gilda um riftun ráðstafana þrotamanns við gjaldþrotaskipti enda sé sýnt að eignir fyrirtækisins muni ekki nægja til að efna skuldbindingar þess. Fyrir liggur að stefnandi getur ekki efnt að fullu skuldbindingar sínar við kröfuhafa sína svo sem fram kom á kröfuhafafundi stefnanda þann 23. nóvember 2009, og ítrekað síðar, í samræmi við fyrirmæli í 5. mgr. 102. gr. laga nr. 161/2002, sbr. 6. gr. laga nr. 44/2009.

Slitastjórn Landsbanka Íslands hf. lýsir yfir riftun gagnvart aðalstefnda á þeirri greiðslu sem Landsbanki Íslands hf. innti af hendi til stefnda þann 8. september 2008. Þess er krafist að dómurinn staðfesti riftunaryfirlýsingu og endurkröfu, dags. 17. nóvember 2010, sem stefndi hefur móttækið.

Dómkröfur stefnanda byggja á því að Landsbanki Íslands hf. hafi með framangreindri greiðslu greitt skuld við stefnda fyrr en eðlilegt var þar sem framangreindar skuldabréfakröfur voru greiddar áður en kom að gjalddaga þeirra. Eins og kemur fram í málavaxtalýsingu, var ekkert þeirra skuldabréfa sem greitt var komið á gjalddaga og uppgreiðsluheimildir voru ekki til staðar. Við greiðsluna fóru réttindi og skyldur skv. skuldabréfinu á eina hendi og féll skuldabréfakrafan þar með niður. Því telur stefnandi að greiðslurnar séu riftanlegar á grundvelli 134. gr. laga nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl.

Þegar litið er til opinberra upplýsinga um stöðu Landsbanka Íslands og íslenska fjármálamarkaðarins á árinu 2008, lækkun á lánshæfismati, hækkandi skuldatryggingarálags og almenns lausafjárskorts hjá fjármálafyrirtækjum er ljóst að greiðsla skuldar fyrr en nauðsynlegt var gat ekki verið venjuleg eftir atvikum. Notkun á takmörkuðu lausafé bankans til að greiða upp skuldabréf fyrr en nauðsynlegt var undir þessum kringumstæðum var ekki eðlileg ráðstöfun. Þá er rétt að líta sérstaklega til þess að stjórnendur bankans höfðu upplýsingar um mjög veika stöðu bankans á árinu 2008 og að aðgangur að lausu fé var takmarkað.

Til frekari stuðnings þessum sjónarmiðum vísar stefnandi til dóma Hæstaréttar Íslands í máli nr. 162/2010, Lífeyrissjóður starfsmanna ríkisins gegn Straumi Burðarási Fjárfestingabanka hf. og í máli nr. 163/2010, Gildi lífeyrissjóður gegn Straumi Burðarási Fjárfestingabanka hf. Í báðum málunum var greiðsla á kröfum skv. skuldabréfum fyrir gjalddaga talin riftanleg.

Kröfu stefnanda er aðallega beint að aðalstefnda, TD Global Finance. Varastefndi Toronto Dominion Bank, móðurfélag aðalstefnda, var skráður eigandi og jafnframt viðtakandi greiðslunnar.

Varastefnda, Toronto Dominion Bank, hefur vísað til þess að aðalstefndi, TD Global Finance, hafi í raun átt skuldabréfin. Samkvæmt 142. gr. laga nr. 21/1991 ber þeim aðila sem hafði hag af ráðstöfuninni að greiða stefnanda ávinninginn af henni. Krafan á hendur aðalstefnda byggir á því að hann hafi haft allan hag af þessari ráðstöfun enda hefur lögmaður aðalstefnda staðfest að aðalstefndi hafi verið

eigandi umræddra skuldabréfa. Greiðsla sem innt var af hendi var að fjárhæð EUR 4.935.212,50. Kröfugerðin miðar við að auðgun aðalstefnda hafi numið þeirri fjárhæð og því ber aðalstefnda að endurgreiða þá fjárhæð.

Krafa stefnanda er sett fram á hendur varastefnda þar sem varastefnda var skráður eigandi skuldabréfanna og móttakandi greiðslu að fjárhæð EUR 4.935.212,50 frá Landsbanka Íslands hf. í viðskiptunum með umrædd skuldabréf þann 8. september 2008. Stefnandi telur nauðsynlegt að stefna varastefnda, Toronto Dominion Bank, til vara ef ekki verður talið að krafan á aðalstefnda sé réttmæt.

Lagatilvísanir: Stefnandi byggir kröfur sínar á lögum nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl., einkum 134. gr. og 142. gr.

Að auki byggir stefnandi rétt sinn á almennum reglum um jafnræði kröfuhafa.

Um kröfugerð aðallega á hendur aðalstefnda og til vara á hendur varastefnda er vísað til 2. mgr. 19. gr. laga nr. 91/1991.

Kröfu um málskostnað byggir stefnandi á ákvæðum XXI. kafla laga um meðferð einkamála nr. 91/1991.

Mál þetta er höfðað fyrir héraðsdómi Reykjavíkur með vísan til 4. mgr. 103. gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki, sbr. 1. gr. laga nr. 146/2011.

Stefna þessi er birt í Lögbirtingablaði á grundvelli b-liðar 89. gr. laga nr. 91/1991 um meðferð einkamála þar sem birting stefnunnar hefur ekki tekist á hendur stefndu.

Sönnunargögn: Við þingfestingu málsins mun stefnandi leggja fram þessa stefnu og skrá yfir sönnunargögn. Á meðal gagna sem stefnandi mun leggja fram eru skilmálar skuldabréfanna, staðfestingar úr skuldabréfakerfi Landsbanka Íslands (skjámynd, vegna viðskipta) og riftunaryfirlýsing slitastjórnar stefnanda til varastefnda, dags. 16. ágúst 2010, og riftunaryfirlýsing slitastjórnar stefnanda til aðalstefnda, dags. 17. nóvember 2010.

Þá áskilur stefnandi sér rétt til framlagningar annarra gagna á síðari stigum gefi málatilbúnaður stefndu tilefni til.

Skýrslutókur: Stefnandi áskilur sér rétt til að taka vitna- og aðilaskýrslur við aðalmeðferð málsins eftir því sem ástæða kann að vera til. Þá áskilur stefnandi sér rétt til frekari gagnaöflunar eftir því sem varnir stefndu gefa tilefni til en málið verður nánar reifað og rökstutt við aðalmeðferð.

Áskorun og fyrirkall: Fyrir því stefnist hér með Ajai Kumar Bambawale f.h. aðalstefnda TD Global Finance og Neil Edward Harrison f.h. varastefnda til þess að mæta á dómþingi héraðsdóms Reykjavíkur, sem haldið verður í sal nr. 102 í Dómhúsinu við Lækjartorg í Reykjavík á Íslandi, þriðjudaginn 29. maí 2012, kl. 10.00, er mál þetta verður þingfest, til þess þar og þá, ef ekki verður sátt í málinu, að sjá skjöl og skilríki í dóm lögð og leggja fram gögn af sinni hálfu. Mæti stefndi ekki á dómþingi þessu má hann búast við að útvistardómur gangi í málinu. Stefnufrestur er einn mánuður.

Reykjavík, 30. janúar 2012.

Kristinn Bjarnason hrl.

(2012008681)

Útgáfud.: 27. apríl 2012

Stefna - f. h. slitastjórnar Landsbanka Íslands hf.

Slitastjórn Landsbanka Íslands hf.,

Austurstræti 16, Reykjavík,

gerir kunnugt: Að hún þurfi fyrir hönd Landsbanka Íslands hf. í slitameðferð kt. 540291-2259, Austurstræti 16, Reykjavík, að höfða mál fyrir héraðsdómi Reykjavíkur á hendur Schelcher Prince Gestion, 11 Bis Rue Scribe, 75009 Paris í Frakklandi.

Dómkröfur: Stefnandi krefst þess að staðfest verði með dómi riftun á á eftirfarandi greiðslum Landsbanka Íslands hf. til stefnda,

1. EUR 1.913.889,50 sem var greidd þann 24. júní 2008,
2. EUR 47.057,65 sem var greidd þann 21. júlí 2008,

vegna skuldabréfa sem voru með gjalddaga þann 21. desember 2009 og gefin voru út af Landsbanka Íslands hf. og skráð sem LI FRN 21/12/09 og með ISIN númer XS 0208211911.

Jafnframt krefst stefnandi þess að stefndi verði dæmur til þess að greiða stefnanda EUR 1.960.947,15 með dráttarvöxtum skv. 1. mgr. 6. gr. laga nr. 38/2001 frá 16. september 2010 til greiðsludags.

Stefnandi krefst þess að stefndi verði dæmdur til þess að greiða stefnanda málskostnað að mati dómsins í samræmi við hagsmuni málsins, vinnu málflytjanda og annan kostnað af málinu. Málskostnaðarreikningur verður lagður fram við aðalmeðferð málsins. Stefnandi er ekki virðisaukaskattskyldur.

Málflutningsumboð og fyrirsvar: Slitastjórn Landsbanka Íslands hf. hefur falið Kristni Bjarnasyni hrl., Lágmúla 7, Reykjavík, að flytja mál þetta fyrir hönd Landsbanka Íslands hf. í slitameðferð (hér eftir nefndur stefnandi). Með fyrirsvar fyrir stefnanda fer slitastjórn stefnanda. Í henni sitja Kristinn Bjarnason hrl., Halldór H. Backman hrl. og Herdís Hallmarsdóttir hrl. Fyrirsvarsmaður stefnda er Christian Prince, 11 B Rue Scribe, 75009 Paris í Frakklandi, stjórnarformaður og framkvæmdastjóri stefnda.

Málsatvik: Í þessu máli krefst stefnandi þess að staðfest verði riftun hans á greiðslum Landsbanka Íslands hf. til stefnda skömmu áður en bankanum var skipuð slitastjórn og að stefndi verði dæmdur til að endurgreiða greiðsluna til stefnanda.

Þrjár greiðslur á skuldabréfum í LI FRN útgáfu:

Með útgáfulýsingu sem dagsett er 17. desember 2004 bauð Landsbanki Íslands hf. fjárfestum til sölu skuldabréf útgefin af honum í flokki sem var auðkenndur, LI FRN 21/12/09 og með ISIN númer XS0208211911. Skuldabréfin voru gefin út á grundvelli samninga sem bankinn hafði gert við Deutsche Bank AG og Deutsche Bank Luxembourg S.A. Samkvæmt útgáfulýsingunni var skuldabréfið selt til fjárfesta með áskriftarfyrirkomulagi. Heildarbréf (e. Global Note) var gefið út af Landsbanka Íslands hf. og það tekið til miðlunar í kerfum Euroclear Bank S.A./N.V. Fyrst var gefið út tímabundið bréf (e. Temporary Global Note), 21. desember 2004, en því svo skipt út fyrir varanlegt bréf (e. Permanent Global Note) frá og með 31. janúar 2005. Skuldabréf (e. Global Note) fékk fjárfestir afhent í samræmi við hlutfall fjárfestingarloforðs hans í heildar skuldabréfaútgáfunni. Skuldabréfin voru handhafabréf (e. Bearer Form).

Vaxtamiðar (e. Coupons) voru gefnir út samhliða skuldabréfunum. Samkvæmt útgáfulýsingu var skuldabréfáflokkurinn í heild EUR 500.000.000. Staðfesting Euroclear eða Clearstream fyrir eignarhaldi fjárfestis skyldi tekin sem sönnun á handhafarétti. Við ákveðin skilyrði, sem lýst var við útgáfuna, var mögulegt að skipta skuldabréfunum (e. Permanent Global Note) fyrir endanlegt handhafa bréf (e. Definitive Notes). Þau bréf voru gefin út í EUR 1.000.000 einingum. Uppgreiðsluheimild til handa útgefanda, þ.e. Landsbanka Íslands hf., var ekki að finna í skuldabréfunum. Vaxtagreiðsludagar voru skilgreindir fjórir á ári, 21. mars, 21. júní, 21. september og 21. desember. Gjaldldagi skyldi vera 21. desember 2009.

Skuldabréf þessi voru ekki skráð á skipulegum verðbréfamarkaði:

Sumarið 2008 greiddi Landsbanki Íslands hf. upp skuld við stefnda samkvæmt framangreindum skuldabréfum þótt ekki væri komið að gjalddaga þeirra. Áður en lengra er haldið er rétt að taka fram að Landsbanki Íslands innti af hendi þrjár greiðslur til stefnda á tímabilinu 23. júní 2008 til 21. júlí 2008 vegna fyrrnefndra skuldabréfa. Fyrsta greiðslan að fjárhæð EUR 3.854.800 sem átti sér stað þann 21. júlí 2008 er ekki hluti af þessu máli. Ástæðan er sú að þann sama dag keypti stefndi önnur bréf sem útgefin voru af Landsbanka Íslands hf. fyrir sambærilega fjárhæð. Þegar riftunarbréf sem slitastjórn stefnanda sendi til stefnda þann 18. ágúst 2010, sem fjallað er um hér að neðan, lágu þessar upplýsingar ekki fyrir. Í upphafi var því lýst yfir riftun á þremur greiðslum en í þessu máli er krafist staðfestingar á riftun og endurkröfu vegna seinni greiðslunnar tveggja.

Á kvittunum fyrir fyrri greiðslunni, sem um er deilt í máli þessu, er viðskiptadagur tilgreindur 19. júní 2008 en viðskiptin voru gerð upp í gegnum EUROCLEAR með þriggja daga (virkra daga) töf og fór greiðsla því fram þann 24. júní 2008, skv. uppgjörskvittun. Nafnverð bréfa sem stefndi fékk þar greidd upp var EUR 2.000.000. Landsbanki Íslands hf. greiddi og stefndi fékk þá greiddar EUR 1.913.889,50. Á kvittunum fyrir seinni greiðslunni er viðskiptadagur tilgreindur 16. júlí 2008 en viðskiptin eru gerð upp í gegnum EUROCLEAR með þriggja daga (virkra daga) töf og fór greiðsla því fram þann 21. júlí 2008, skv. uppgjörskvittun. Nafnverð bréfa sem stefndi fékk þar greidd upp var EUR 50.000. Landsbanki Íslands hf. greiddi og stefndi fékk þá greiddar EUR 47.057,65.

Á staðfestingu úr kerfum stefnanda kemur fram að stefndi var í öllum þremur tilvikum mótaðili bankans, þar sem kóðinn SCHELCHERPRI á við stefnda.

Þróun fjármálamarkaða og gjaldfærni Landsbanka Íslands hf. á árinu 2008:

Upp úr miðju ári 2007 hófst lausafjárrækja á fjármálamörkuðum í heiminum. Upphaf þessarar krepptu má rekja til þess að svokölluð undirmálslán til fasteignakaupa í Bandaríkjunum voru talin mun minna virði en áður hafði verið talið. Þessir erfiðleikar ágerðust á árinu 2008 og fór ástandið á erlendum og íslenskum fjármálamörkuðum versnandi. Staða Landsbanka Íslands hf. og flestra annarra íslenskra fjármálafyrirtækja var orðin mjög alvarleg sökum hinnar alþjóðlegu lausafjárrækju þegar leið á árið 2008.

Í febrúarmánuði 2008 hafði alþjóðlega matsfyrirtækið Moody's lækkað lánshæfiseinkunn Landsbanka Íslands úr Aa3 í A2. Þann 21. maí 2008 lækkaði Moody's lánshæfiseinkunn Ríkissjóðs Íslands í Aa1 úr Aaa. Þá var landsmat (e. country ceiling) á bankainnstæður í erlendri mynt lækkað í Aa1 úr Aaa.

Fyrir liggur að skuldatryggingarálag á Landsbanka Íslands

hf. og aðra íslenska banka hafi hækkað verulegu á árinu 2008 og gaf það sterka vísbendingu um þá erfiðleika sem bankinn stóð frammi fyrir. Öllum aðilum sem störfuðu á fjármálamarkaði mátti vera ljóst að áhættan var að aukast vegna krafna á hendur Landsbanka Íslands hf. og að virði þeirra krafna væri tvísýnt og a.m.k. verulega lægra en nafnverð.

Vegna þessarar erfiðleika hjá íslenskum fjármálafyrirtækjum, almenns lausafjárskorts og óvissu um stöðu bankanna voru markaðir fyrir skuldabréf í íslenskum bönkum ekki virkir. Bankarnir sjálfir voru nánast einu kaupendurnir að skuldabréfum þeirra sem ekki voru skráð á skipulegan markað.

Fram hefur komið, m.a. í skýrslu Rannsóknarnefndar Alþingis, að bankastjóri Landsbanka Íslands hf. hafi talið verulega hættu á því að íslenska bankakerfið myndi falla í lok mars 2008. Í skýrslunni koma einnig fram vísbendingar um að eigið fé Landsbanka Íslands hf. hafi verið ofmetið þar sem ekki hafi verið dregin frá því hlutir í bankanum sem aflandsfélög áttu og einnig eigin hlutir sem voru færðir á svokallaðan LI hedge reikning. Í skýrslunni er komist að þeirri niðurstöðu að á árinu 2008 og jafnvel fyrr hafi stjórnendur bankans gerst sekir um markaðsmisnotkun með kaupum á eigin hlutabréfum og lánveitingum til kaupa á eigin hlutabréfum. Þá hafi verið veruleg samþjöppun í útlánaáættu bankans m.a. hafi aðaleigendum bankans verið lánaðir fjármunir langt umfram heimildir skv. reglum um stórar útlánaáættur.

Þegar kom fram á haustið 2008 og með falli alþjóðlega fjárfestingarbankans Lehman Brothers þann 15. september 2008 fór af stað atburðarás sem endaði með falli íslenska bankakerfisins. Þann 29. september 2008 var tilkynnt að ríkisstjórn Íslands og helstu hluthafar Glitnis banka hf. (Glitnir) hefðu gert með sér samning um yfirtöku ríkisins á 75% af hlutafé bankans. Með aðgerðinni var reynt að mæta lausafjárförf Glitnis þar sem allar leiðir fyrir lánsfjáröflun íslensku bankanna voru lokaðar. Aðgerðin hafði í för með sér að virði eignarhluta annarra hluthafa í Glitni banka rýrnaði verulega frá skráðu markaðsvirði. Stærsti eigandi Glitnis, FL Group hf. og fleiri tengdir aðilar, voru stórir lántakendur í Landsbanka Íslands hf.

Vegna útstreymis fjármuna af svokölluðum Icesave reikningum og almennra erfiðleika í íslensku efnahagslífi og ekki síst erfiðrar stöðu Landsbanka Íslands hf. gerði fjármálaeftirlitið í Bretlandi kröfu um að bankinn greiddi GBP 200.000.000 til Englandsbanka að morgni mánudagsins 6. október 2008 til þess að auka við varasjóð vegna Icesave reikninga í Bretlandi. Á sama tíma tilkynnti Seðlabanki Evrópu breytingar á skilmálum í endurhverfum viðskiptum við Landsbanka Íslands hf. sem takmarkaði aðgang Landsbanka Íslands hf. að fjármagni enn frekar.

Þann 7. október 2008 tók Fjármálaeftirlitið yfir starfsemi Landsbanka Íslands hf. á grundvelli 100. gr. a. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki. Fjármálaeftirlitið skipaði jafnframt Landsbanka Íslands hf. skilanevnd sem tók við réttindum og skyldum stjórnar og hluthafafundar félagsins. Samkvæmt beiðni skilanefndar bankans skipaði Héraðsdómur Reykjavíkur honum slitastjórn þann 29. apríl 2009. Eftir að slitastjórn fjármálafyrirtækis hefur verið skipuð tekur hún (ásamt skilanevnd í tilviki stefnanda) við þeim réttindum og skyldum sem stjórn fjármálafyrirtækisins og hluthafafundur höfðu á hendi, sbr. 2. ml. 4. mgr. 101 gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki, sbr. lög nr. 130/2004 og 44/2009. Frestdagur við slitameðferð stefnanda er 15. nóvember 2008 samkvæmt III. bráðabirgðaaðkvæði laga nr. 44/2009 um breytingu á lögum um nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki.

Þann 16. ágúst 2010 sendi slitastjórn stefnanda riftunaryfirlýsingu vegna framangreindra greiðslna til stefnda. Í riftunaryfirlýsingunni lýsti slitastjórn stefnanda yfir riftun á framangreindum greiðslum og gerði kröfu um að stefndi, sem móttakandi hinnar ótímabæru greiðslu, greiddi stefnanda EUR 5.815.747,15. Í riftunaryfirlýsingunni kom fram að riftunin á framangreindum greiðslum væri aðallega byggð á 134. gr. laga nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl. Þá kom og fram að vaxta yrði krafist ef ekki yrði brugðist við yfirlýsingunni innan mánaðar frá dagsetningu hennar. Yfirlýsingin var send með ábyrgðarpósti, DHL. Eins og áður segir var krafan í riftunarbréfinu hærri þar sem gert var ráð fyrir þrem greiðslum.

Yfirlýsingu slitastjórnar stefnanda var andmælt í bréfi stjórnarformanns stefnda til slitastjórnarinnar, dags. 15. september 2010. Í því bréfi er því haldið fram að umrædd viðskipti eigi ekki undir íslensk lög eða lögsögu íslenskra dómstóla, jafnframt segir að stefndi telji greiðslurnar ekki riftanlegar enda hafi verið um venjuleg viðskipti að ræða á markaði og einnig að stefndi hafi aðeins verið milliliður í viðskiptunum.

Þann 18. nóvember 2010 sendi slitastjórn stefnanda tilkynningu til stefnda þar sem kom fram það álit slitastjórnar stefnanda að ef stefndi upplýsti hver væri raunverulegur móttakandi hinna riftu greiðslna gæti það breytt afstöðu slitastjórnarinnar en að öðrum kosti yrði að telja varastefnda skyld að endurgreiða hinar riftu greiðslur enda bæru gögn málsins ekki með sér að annar en stefndi hafi notið hags eða tekið við greiðslunum. Í bréfinu 18. nóvember ítrekaði slitastjórn þannig riftunina og endurgreiðslukröfu gagnvart stefnda með sjö daga greiðslufresti auk þess sem hafnað var andmælum varastefnda við riftanleika uppgreiðslunnar.

Með bréfi stefnda, dags. 9. desember 2010, til slitastjórnar stefnanda voru andmæli stefnda við riftun gagnvart honum ítrekuð. Jafnframt er þar upplýst að skuldabréfið hafi verið í eigu tveggja sjóða (e. Unit Trusts) sem stefndi hafði þjónustað með sölu umræddra skuldabréfa. Í bréfinu tilgreinir stefndi nöfn og auðkennisnúmer sjóðanna sem „Schelcher Prince Court Terme – ISIN: FR0007015169“ og „Schelcher Prince Haut Rendement – ISIN: FR0007496989“ og vísar á vörsluaðila (e. Depositary) þeirra sem „CACEIS:1/3, Place Valhubert – 75206 Paris Cedex 13“. Í bréfinu bendir stefndi jafnframt á að eignarhald þessara sjóða breytist dag frá degi. Þar sem ofangreindir sjóðir eru ekki sjálfstæðir lögaðilar skv. frönskum lögum, svipað og íslenskum rétti, telur stefnandi rétt að stefna rekstrarfélagi sjóðanna sem er stefndi.

Þar sem frekari svör hafa ekki borist frá stefnda og hann ekki orðið við áskorun um greiðslu er nauðsynlegt að höfða mál þetta.

Málsástæður og lagarök: Við slit fjármálafyrirtækis ráðstafar slitastjórn hagsmunum þess eftir sömu reglum og gilda um bústjórn skiptastjóra við gjaldþrotaskipti samkvæmt 103. gr. laga nr. 161/2002, sbr. 7. gr. laga nr. 44/2009.

Samkvæmt 4. mgr. 103. gr. framangreindra laga getur slitastjórn rift ráðstöfunum fjármálafyrirtækis í slitameðferð eftir sömu reglum og gilda um riftun ráðstafana þrotamanns við gjaldþrotaskipti enda sé sýnt að eignir fyrirtækisins muni ekki nægja til að efna skuldbindingar þess. Fyrir liggur að stefnandi getur ekki efnt að fullu skuldbindingar sínar við kröfuhafa sína svo sem fram kom á kröfuhafafundi stefnanda þann 23. nóvember 2009, og ítrekað síðar, í

samræmi við fyrirmæli í 5. mgr. 102. gr. laga nr. 161/2002, sbr. 6. gr. laga nr. 44/2009.

Slitastjórn Landsbanka Íslands hf. lýsir yfir riftun gagnvart stefnda á þeim greiðslum sem Landsbanki Íslands hf. innti af hendi þann 23. júní 2008, 24. júní 2008 og 21. júlí 2008. Þess er krafist að dómurinn staðfesti riftunaryfirlýsingu og endurkröfu, dags. 16. ágúst 2010, sem send var stefnda með ábyrgðarpósti.

Dómkröfur stefnanda byggja á því að Landsbanki Íslands hf. hafi með framangreindri greiðslu greitt skuld við stefnda fyrir en eðlilegt var þar sem framangreindar skuldabréfakröfur voru greiddar áður en kom að gjalddaga þeirra. Eins og kemur fram í málavaxtalýsingu, var ekkert þeirra skuldabréfa sem greitt var komið á gjalddaga og uppgreiðsluheimildir voru ekki til staðar. Við greiðsluna fóru réttindi og skyldur skv. skuldabréfinu á eina hendi og féll skuldabréfakrafan þar með niður.

Því telur stefnandi að greiðslan sé riftanleg á grundvelli 134. gr. laga nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl.

Þegar litið er til opinberra upplýsinga um stöðu Landsbanka Íslands og íslenska fjármálamarkaðarins á árinu 2008, lækkunar á láns hæfismati, hækkandi skuldatryggingarálags og almenns lausafjárskorts hjá fjármálafyrirtækjum er ljóst að greiðsla skuldar fyrir en nauðsynlegt var gat ekki verið venjuleg eftir atvikum. Notkun á takmörkuðu lausafé bankans til að greiða upp skuldabréf fyrir en nauðsynlegt var undir þessum kringumstæðum var ekki eðlileg ráðstöfun. Þá er rétt að líta sérstaklega til þess að stjórnendur bankans höfðu upplýsingar um mjög veika stöðu bankans á árinu 2008 og að aðgangur að lausu fé var takmarkað.

Til frekari stuðnings þessum sjónarmiðum vísar stefnandi til dóma Hæstaréttar Íslands í máli nr. 162/2010, Lífeyrissjóður starfsmanna ríkisins gegn Straumi Burðarási Fjárfestingabanka hf. og í máli nr. 163/2010, Gildi Lífeyrissjóður gegn Straumi Burðarási Fjárfestingabanka hf. Í báðum málunum var greiðsla á kröfum skv. skuldabréfum fyrir gjalddaga talin riftanleg.

Kröfum stefnanda er beint að stefnda þar sem hann var viðtakandi greiðslnanna sem rift er.

Lagatilvísanir: Stefnandi byggir kröfur sínar á lögum nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl., einkum 134. gr. og 142. gr.

Að auki byggir stefnandi rétt sinn á almennum reglum um jafnræði kröfuhafa.

Kröfu um málskostnað byggir stefnandi á ákvæðum XXI. kafla laga um meðferð einkamála nr. 91/1991.

Mál þetta er höfðað fyrir héraðsdómi Reykjavíkur með vísan til 4. mgr. 103. gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki, sbr. 1. gr. laga nr. 146/2011.

Stefna þessi er birt í Lögbirtingablaði á grundvelli b-liðar 89. gr. laga nr. 91/1991 um meðferð einkamála þar sem birting stefnunnar hefur ekki tekist á hendur stefnda.

Sönnunargögn: Við þingfestingu málsins mun stefnandi leggja fram þessa stefnu og skrá yfir sönnunargögn. Á meðal gagna sem stefnandi mun leggja fram eru skilmálar skuldabréfanna, staðfestingar úr skuldabréfakerfi Landsbanka Íslands (skjámynd, vegna viðskipta) og riftunaryfirlýsing slitastjórnar stefnanda til stefnda, dags. 16. ágúst 2010.

Þá áskilur stefnandi sér rétt til framlagningar annarra gagna á síðari stigum gefi málalíbúnaður stefnda tilefni til.

Skýrslutökur: Stefnandi áskilur sér rétt til að taka vitna- og aðilaskýrslur við aðalmeðferð málsins eftir því sem ástæða kann að vera til. Þá áskilur stefnandi sér rétt til frekari

gagnaöflunar eftir því sem varnir stefnda gefa tilefni til en málið verður nánar reifað og rökstutt við aðalmeðferð.

Áskorun og fyrirkall: Fyrir því stefnist hér með Christian Prince, stjórnarformanni og forstjóra, f.h. stefnda, Schelcher Prince Gestion, til þess að mæta á dómþingi héraðsdóms Reykjavíkur, sem haldið verður í sal nr. 102 í Dómhúsinu við Lækjartorg í Reykjavík á Íslandi, þriðjudaginn 29. maí 2012, kl. 10.00, er mál þetta verður þingfest, til þess þar og þá, ef ekki verður sátt í málinu, að sjá skjöl og skilríki í dóm lögð og leggja fram gögn af sinni hálfu. Mæti stefndi ekki á dómþingi þessu má hann búast við að útivistardómur gangi í málinu.

Stefnufrestur er einn mánuður.

Reykjavík, 6. janúar 2012.

Kristinn Bjarnason hrl.

(2012008685)

Útgáfud.: 27. apríl 2012

Stefna - f. h. slitastjórnar Landsbanka Íslands hf.

Slitastjórn Landsbanka Íslands hf., Austurstræti 16, Reykjavík,

gerir kunnugt: Að hann þurfi fyrir hönd Landsbanka Íslands hf. í slitameðferð kt. 540291-2259, Austurstræti 16, Reykjavík að höfða mál fyrir héraðsdómi Reykjavíkur á hendur Caja de Ahorros de Valencia, Castellon Y Alicante, BNCAJA, CL Caballeros, 2, 12001 Castellon de la Plana, Castellon á Spáni.

Dómkröfur: Stefnandi krefst þess aðallega að staðfest verði með dómi riftun á greiðslu Landsbanka Íslands hf. til stefnda Caja de Ahorros de Valencia sem greidd var 6. október maí 2008, að fjárhæð EUR 275.640 vegna skuldabréfaeignar stefnda að nafnvirði EUR 300.000 úr skuldabréfaflokki sem var með gjalddaga þann 16. júlí 2009 og gefinn var út af Landsbanka Íslands hf. og skráður sem EMTN 178 og ISIN númer XS0310086201.

Jafnframt krefst stefnandi þess að stefndi verði dæmdur til þess að greiða stefnanda EUR 275.640 með dráttarvöxtum skv. 6. gr. laga nr. 38/2001 frá 16. september 2010 til greiðsludags.

Stefnandi krefst þess að stefndi verði dæmdur til þess að greiða stefnanda málskostnað að mati dómsins í samræmi við hagsmuni málsins, vinnu málflytjanda og annan kostnað af málinu. Málskostnaðarreikningur verður lagður fram við aðalmeðferð málsins. Stefnandi er ekki virðisaukaskattskyldur.

Málflutningsumboð og fyrirsvar: Slitastjórn Landsbanka Íslands hf. hefur falið Kristni Bjarnasyni hrl., Lágmúla 7, Reykjavík að flytja mál þetta fyrir hönd Landsbanka Íslands hf. í slitameðferð (hér eftir nefndur stefnandi). Með fyrirsvar fyrir stefnanda fer slitastjórn stefnanda. Í henni sitja Kristinn Bjarnason hrl., Halldór H. Backman hrl. og Herdís Hallmarsdóttir hrl. Fyrirsvarsmaður stefnda er Hr. Jose Luis Olivas Martinez, Castellon Y Alicante, BNCAJA, CL Caballeros, 2, 12001 Castellon de la Plana, Castellon á Spáni, stjórnarformaður stefnda (es. Presidente).

Málsatvik: Í þessu máli krefst stefnandi þess að staðfest verði riftun hans á greiðslu Landsbanka Íslands hf. til stefnda skömmu áður en Landsbanka Íslands hf. var skipuð

slitastjórn og að stefndi verði dæmdur til að endurgreiða greiðsluna til stefnanda.

Þann 15. maí 2001 gaf Landsbanki Íslands hf. út útboðslýsingu vegna fyrirhugaðrar útgáfu bankans á skuldabréfum (e. Offering Circular, Euro Medium Term Note Programme, hér eftir nefndur EMTN skuldabréfaramminn). Samkvæmt upphaflega EMTN skuldabréfarammanum fékk Landsbanki Íslands hf. heimild til þess að gefa út skuldabréf samanlagt að nafnvirði USD 1.000.000.000. Á næstu árum og allt þar til að bankinn féll 7. október 2008 voru gerðar árlegar uppfærslur á EMTN skuldabréfaramma Landsbanka Íslands hf. og við fall bankans var heimild bankans til þess að gefa út skuldabréf undir rammanum orðin EUR 11.000.000.000.

Þau skuldabréf sem mál þetta tekur til eru gefin út á grundvelli útboðslýsingar sem gefin var út 18. apríl 2007 (e. Offering Circular. Landsbanki Íslands hf. Euro Medium Term Note Programme). Skuldabréfin voru gefin út af Landsbanka Íslands hf. 16. júlí 2007 með skilmálabýsingu (e. Final Terms) undir EMTN skuldabréfarammanum að heildarnafnvirði EUR 1.900.000,-. Skuldabréfin voru með auðkennið EMTN 178, þar sem bréfin voru númer 178 í röð skuldabréfa (e. Series Number) og töldust til 1. hluta (e. Tranche Number). Auðkenni númer þeirra var ISIN númerið XS0310086201 og var gjalddagi þeirra 16. júlí 2009. Um stutt bréf var að ræða og var engin uppgreiðsluheimild í þeim til handa útgefanda.

Samkvæmt gögnum málsins hefur stefndi átt hluta af þessari skuldabréfaútgáfu eða bréf að nafnvirði EUR 300.000.

Í gögnum málsins kemur jafnframt fram að Landsbanki Íslands hf. greiddi upp skuld við stefnda þann 6. október 2008 samkvæmt framangreindum skuldabréfum. Greiðslan var innt af hendi þótt ekki væri komið að gjalddaga þeirra með greiðslu að fjárhæð EUR 275.640,00. Samkvæmt gögnum Landsbanka Íslands hf. var viðskiptadagur tilgreindur 1. október 2008 og að greiðslan afhent stefnanda í gegnum Euroclear bank með þriggja daga uppgjörstöf (T+3) þann 6. október 2008. Á staðfestingu úr skuldabréfakerfi stefnanda sést að stefndi var móttakandi greiðslunnar þar sem kóði móttakanda CVALESVV er BIC-kóði stefnda samkvæmt swift skrá.

Upp úr miðju ári 2007 hófst lausafjárræppa á fjármálamörkuðum í heiminum. Upphaf þessarar kreppu má rekja til þess að svokölluð undirmálslán til fasteignakaupa í Bandaríkjunum voru talin mun minna virði en áður hafði verið talið. Þessir erfiðleikar ágerðust á árinu 2008 og fór ástandið á erlendum og íslenskum fjármálamörkuðum versnandi. Staða Landsbanka Íslands hf. og flestra annarra íslenskra fjármálafyrirtækja var orðin mjög alvarleg sökum hinnar alþjóðlegu lausafjárræppu þegar leið á árið 2008.

Í febrúarmánuði 2008 hafði alþjóðlega matsfyrirtækið Moody's lækkað lánshæfiseinkunn Landsbanka Íslands úr Aa3 í A2. Þann 21. maí 2008 lækkaði Moody's lánshæfiseinkunn Ríkissjóðs Íslands í Aa1 úr Aaa. Þá var landsmat (e. country ceiling) á bankainnstæður í erlendri mynt lækkað í Aa1 úr Aaa.

Fyrir liggur að skuldtryggingarálag á Landsbanka Íslands hf. og aðra íslenska banka hafi hækkað verulegu á árinu 2008 og gaf það sterka vísbendingu um þá erfiðleika sem bankinn stóð frammi fyrir. Öllum aðilum sem störfuðu á fjármálamarkaði mátti vera ljóst að áhættan var að aukast vegna krafna á hendur Landsbanka Íslands hf. og að virði þeirra krafna væri tvísýnt og a.m.k. verulega lægra en nafnvirði.

Vegna þessarar erfiðleika hjá íslenskum fjármálafyrirtækjum, almenns lausafjárskorts og óvissu um stöðu bankanna voru markaðir fyrir skuldabréf í íslenskum

bönkum ekki virkir. Bankarnir sjálfir voru nánast einu kaupendurnir að skuldabréfum þeirra sem ekki voru skráð á skipulegan markað.

Fram hefur komið, m.a. í skýrslu Rannsóknarnefndar Alþingis, að bankastjóri Landsbanka Íslands hf. hafi talið verulega hættu á því að íslenska bankakerfið myndi falla í lok mars 2008. Í skýrslunni koma einnig fram vísbendingar um að eigið fé Landsbanka Íslands hf. hafi verið ofmetið þar sem ekki hafi verið dregnir frá því hlutir í bankanum sem aflandsfélög áttu og einnig eigin hlutir sem voru færðir á svokallaðan LI hedge reikning. Í skýrslunni er komist að þeirri niðurstöðu að á árinu 2008 og jafnvel fyrr hafi stjórnendur bankans gerst sekir um markaðsmisnotkun með kaupum á eigin hlutabréfum og lánveitingum til kaupa á eigin hlutabréfum. Þá hafi verið veruleg samþjöppun í útlánaáættu bankans m.a. hafi aðaleigendum bankans verið lánaðir fjármunur langt umfram heimildir skv. reglum um stórar útlánaáættur.

Þegar kom fram á haustið 2008 og með falli alþjóðlega fjárfestingarbankans Lehman Brothers þann 15. september 2008 fór af stað atburðarás sem endaði með falli íslenska bankakerfisins. Þann 29. september 2008 var tilkynnt að ríkisstjórn Íslands og helstu hluthafar Glitnis banka hf. (Glitnir) hefðu gert með sér samning um yfirtöku ríkisins á 75% af hlutafé bankans. Með aðgerðinni var reynt að mæta lausafjárbörf Glitnis þar sem allar leiðir fyrir lánsfjárflyun íslensku bankanna voru lokaðar. Aðgerðin hafði í för með sér að virði eignarhluta annarra hluthafa í Glitni banka rýmaði verulega frá skráðu markaðsvirði. Stærsti eigandi Glitnis, FL Group hf. og fleiri tengdir aðilar, voru stórir lántakendur í Landsbanka Íslands hf.

Vegna útstreymis fjármuna af svokölluðum Icesave reikningum og almennra erfiðleika í íslensku efnahagslífi og ekki síst erfiðri stöðu Landsbanka Íslands hf. gerði fjármálaeftirlitið í Bretlandi kröfu um að bankinn greiddi GBP 200.000.000 til Englandsbanka að morgni mánudagsins 6. október 2008 til þess að auka við varasjóð vegna Icesave reikninga í Bretlandi. Á sama tíma tilkynnti Seðlabanki Evrópu breytingar á skilmálum í endurhverfum viðskiptum við Landsbanka Íslands hf. sem takmarkaði aðgang Landsbanka Íslands hf. að fjármagni enn frekar.

Þann 7. október 2008 tók Fjármálaeftirlitið yfir starfsemi Landsbanka Íslands hf. á grundvelli 100. gr. a. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki. Fjármálaeftirlitið skipaði jafnframt Landsbanka Íslands hf. skilanefnd sem tók við réttindum og skyldum stjórnar og hluthafafundar félagsins. Samkvæmt beiðni skilanefndar bankans skipaði Héraðsdómur Reykjavíkur honum slitastjórn þann 29. apríl 2009. Eftir að slitastjórn fjármálafyrirtækis hefur verið skipuð tekur hún (ásamt skilanefnd í tilviki stefnanda) við þeim réttindum og skyldum sem stjórn fjármálafyrirtækisins og hluthafafundur höfðu á hendi, sbr. 2. ml. 4. mgr. 101 gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki, sbr. lög nr. 130/2004 og 44/2009. Frestdagur við slitameðferð stefnanda er 15. nóvember 2008 samkvæmt III. bráðabirgðaákvæði laga nr. 44/2009 um breytingu á lögum um nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki.

Þann 16. ágúst 2010 sendi slitastjórn stefnanda riftunaryfirlýsingu vegna framangreindra greiðslna til stefnda. Í riftunaryfirlýsinguinni lýsti slitastjórn stefnanda yfir riftun á framangreindri greiðslu og gerði kröfu um að stefndi, sem móttakandi hinnar ótímabæru greiðslu, myndi greiða stefnanda EUR 275.640. Í riftunaryfirlýsinguinni kom fram að riftunin á framangreindri greiðslu væri aðallega byggð á 134. gr. laga nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl. Þá kom fram að vaxta yrði krafist ef ekki yrði brugðist við yfirlýsinguinni innan mánaðar frá dagsetningu hennar.

Yfirlýsingin var send með ábyrgðarpósti, DHL. Stefndi hefur ekki sinnt bréfinu. Þar sem stefndi hafa ekki orðið við áskorun um greiðslu er nauðsynlegt að höfða mál þetta.

Málsástæður og lagarök: Við slit fjármálafyrirtækis ráðstafar slitastjórn hagsmunum þess eftir sömu reglum og gilda um bústjórn skiptastjóra við gjaldþrotaskipti samkvæmt 103. gr. laga nr. 161/2002, sbr. 7. gr. laga nr. 44/2009.

Samkvæmt 4. mgr. 103. gr. framangreindra laga getur slitastjórn rift ráðstöfunum fjármálafyrirtækis í slitameðferð eftir sömu reglum og gilda um riftun ráðstafana þrotamanns við gjaldþrotaskipti enda sé sýnt að eignir fyrirtækisins muni ekki nægja til að efna skuldbindingar þess. Fyrir liggur að stefnandi getur ekki efnt að fullu skuldbindingar sínar við kröfuhafa sína svo sem fram kom á kröfuhafafundi stefnanda þann 23. nóvember 2009, og ítrekað síðar, í samræmi við fyrirmæli í 5. mgr. 102. gr. laga nr. 161/2002, sbr. 6. gr. laga nr. 44/2009.

Slitastjórn Landsbanka Íslands hf. lýsir yfir riftun gagnvart stefnda á þeirri greiðslu sem Landsbanki Íslands hf. innti af hendi til stefnda þann 6. október 2008. Þess er krafist að dómurinn staðfesti riftunaryfirlýsingu og endurkröfu, dags. 16. ágúst 2010, sem send var stefnda með ábyrgðarpósti.

Dómkröfur stefnanda byggja á því að Landsbanki Íslands hf. hafi þann 6. október 2008 greitt skuld við stefndu fyrr en eðlilegt var þar sem framangreindar skuldabréfakröfur voru greiddar áður en kom að gjalddaga þeirra. Samkvæmt skilmálum skuldabréfaútgáfunnar var ekki komið að gjalddaga krafanna á hendur Landsbanka Íslands hf. Um var að ræða handhafabréf án uppgreiðsluheimildar. Við greiðsluna fóru réttindi og skyldur skv. skuldabréfinu á eina hendi og féll skuldabréfakrafan þar með niður.

Því telur stefnandi að greiðslan sé riftanleg á grundvelli 134. gr. laga nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl.

Þegar litið er til opinberra upplýsinga um stöðu Landsbanka Íslands og íslenska fjármálamarkaðarins á árinu 2008, lækkunar á lánshæfismati, hækkandi skuldatryggingarálags og almenns lausafjárskorts hjá fjármálafyrirtækjum er ljóst að greiðsla skuldar fyrr en nauðsynlegt var gat ekki verið venjuleg eftir atvikum. Notkun á takmörkuðu lausafé bankans til að greiða upp skuldabréf fyrr en nauðsynlegt var undir þessum kringumstæðum var ekki eðlileg ráðstöfun. Þá er rétt að líta sérstaklega til þess að stjórnendur bankans höfðu upplýsingar um mjög veika stöðu bankans á árinu 2008 og að aðgangur að lausu fé var takmarkað.

Til frekari stuðnings þessum sjónarmiðum vísar stefnandi til dóma Hæstaréttar Íslands í máli nr. 162/2010, Lífeyrissjóður starfsmanna ríkisins gegn Straumi Burðarási Fjárfestingabanka hf. og í máli nr. 163/2010, Gildi lífeyrissjóður gegn Straumi Burðarási Fjárfestingabanka hf. Í báðum málunum var greiðsla á kröfum skv. skuldabréfum fyrir gjalddaga talin riftanleg.

Kröfu stefnanda er beint að stefnda þar sem hann var eigandi krafanna og jafnframt viðtakandi greiðslnanna, sem rift er.

Lagatilvísanir: Stefndi byggir kröfu sínar á lögum nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl., einkum 134. gr. og 142. gr. laganna.

Að auki byggir stefnandi rétt sinn á almennum reglum um jafnræði kröfuhafa.

Kröfu um málskostnað byggir stefnandi á ákvæðum XXI. kafla laga um meðferð einkamála nr. 91/1991.

Mál þetta er höfðað fyrir héraðsdómi Reykjavíkur með vísan til 4. mgr. 103. gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki, sbr. 1. gr. laga nr. 146/2011.

Stefna þessi er birt í Lögbirtingablaði á grundvelli b-liðar 89. gr. laga nr. 91/1991 um meðferð einkamála þar sem birting stefnunnar hefur ekki tekist á hendur stefnda.

Sönnunargögn: Við þingfestingu málsins mun stefnandi leggja fram þessa stefnu og skrá yfir sönnunargögn.

Á meðal gagna sem stefnandi mun leggja fram eru: Skilmálar (e. Final Terms) fyrir EMTN 178 dags. 12. júlí 2007, staðfesting úr skuldabréfakerfi Landsbanka Íslands og riftunaryfirlýsing slitastjórnar stefnanda til stefnda, dags. 16. ágúst 2010.

Þá áskilur stefnandi sér rétt til framlagningar annarra gagna á síðari stigum gefi málalítilbúnaður stefnda tilefni til.

Skýrslutökur: Stefnandi áskilur sér rétt til að taka vitna- og aðilaskýrslur við aðalmeðferð málsins eftir því sem ástæða kann að vera til. Þá áskilur stefnandi sér rétt til frekari gagnaöflunar eftir því sem varnir stefnda gefa tilefni til en málið verður nánar reifað og rökstutt við aðalmeðferð.

Áskorun og fyrirkall: Fyrir því stefnist hér með Jose Luis Olivas Martinez, stjórnarformanni stefnda, f.h. stefnda, CAJA DE AHORROS DE VALENCIA, Castellon Y Alicante, BNCAJA, CL Caballeros, 2, 12001 Castellon de la Plana, Castellon á Spáni til þess að mæta á dómþingi héraðsdóms Reykjavíkur, sem haldið verður í sal nr. 102 í Dómhúsinu við Lækjartorg í Reykjavík á Íslandi, þriðjudaginn 29. maí 2012, kl. 10.00, er mál þetta verður þingfest, til þess þar og þá, ef ekki verður sátt í málinu, að sjá skjöl og skilríki í dóm lögð og leggja fram gögn af sinni hálfu. Mæti stefnda ekki á dómþingi þessu má það búast við að útivistardómur gangi í málinu. Stefnufrestur er einn mánuður.

Reykjavík, 22. desember 2011.

Kristinn Bjarnason hrl.

(2012008686

Útgáfud.: 30. apríl 2012

Firmaskrá - Reykjavík

Nafn: Rauðaland slf.

Dagsetning samþykkt: 18. apríl 2012

Heimilisfang: Snælandi 5, Reykjavík.

Eigendur: Þór Theodórsson, kt. 100380-6179 (40%) og Edda Hrönn Hannesdóttir, kt. 300381-5029 (40%).

Tilgangur: Innflutningur, smásala, heildsala, þýðingar, ráðgjöf, rekstur fasteigna, svo og lánastarfsemi og skyldur rekstur.

Skattaðild: Sjálfstæð.

Firmaritut: Meirihlutaeigendur.

Prókúruumboð: Þór Theodórsson.

Stjórn félagsins skipa Þór Theodórsson, stjórnarformaður og Edda Hrönn Hannesdóttir, meðstjórnandi. Framkvæmdastjóri er Þór Theodórsson.

Reykjavík, 20. apríl 2012.

(2012008750

Útgáfud.: 30. apríl 2012

Firmaskrá - Kópavogur

Nafn: Steininn slf.

Dagsetning samþykkt: 17. apríl 2012

Heimilisfang: Fagrihjalli 92, Kópavogur.

Eigendur: Óli Jóhann Kristjánsson, kt. 141057-4649, Fagrahjalla 92, Kópavogi.

Tilgangur: Sala á hálendisferðum, akstur með ferðamenn ásamt annarri skyldri starfsemi.

Skattaðild: Sjálfstæð.

Firmaritut: Óli Jóhann Kristjánsson og Jónas Sigurðsson, kt. 040837-3539, báðir saman.

Prókúruumboð: Óli Jóhann Kristjánsson.

Tilkynning til firmaskrár Kópavogs um stofnun samlagsfélags.

Kópavogi, 18. apríl 2012.

(2012008763

Útgáfud.: 30. apríl 2012

Firmaskrá - Reykjavík

Nafn: Reykjavík Trading Company sf.

Dagsetning samþykkt: 2. apríl 2012

Heimilisfang: Bergstaðastræti 11a, Reykjavík.

Eigendur: Lisa Kjartansdóttir, kt. 100784-2039, Ásholti 38, Reykjavík og Ýr Káradóttir, kt. 250183-5349, Bergstaðastræti 11a, Reykjavík.

Tilgangur: Hönnun, framleiðsla og sala á vörum og listmunum og skyldur rekstur. Rekstur á netsíðum, auglýsingagerð, sala á auglýsingum og tengdur rekstur, ásamt tilheyrandi eignum og lánastarfsemi.

Skattaðild: Sjálfstæð.

Firmaritut: Báðir félagsmenn saman.

Prókúruumboð: Lisa Kjartansdóttir, kt. 100784-2039 og Ýr Káradóttir, kt. 250183-5349.

Reykjavík, 20. apríl 2012.

(2012008764

Útgáfud.: 30. apríl 2012

Firmaskrá - Reykjavík

Nafn: Sólarstund slf.

Dagsetning samþykkt: 16. apríl 2012

Heimilisfang: Suðurlandsbraut 18, Reykjavík.

Eigendur: Sólarljós ehf., kt. 620312-0370, Suðurlandsbraut 18, Reykjavík.

Tilgangur: Sala á þjónustu í tengslum við almenna skrifstofustarfsemi, rekstur úthringivers og skyld starfsemi, milliganga og umsjón með kaupum og sölu viðskipta- og verðbréfa og hverskonar annarra fjárfagna, kaup og eignarhald á fasteignum og útleiga þeirra, stofnun hlutafélaga, kaup og eignarhald á hlutabréfum og verðbréfum og þátttaka í eignarhaldi og rekstri í félögum, lánastarfsemi og öll önnur skyld þjónustustarfsemi.

Skattaðild: Sjálfstæð.

Firmaritut: Tveir stjórnarmenn saman.

Prókúruumboð: Davíð B. Gíslason og Óskar Norðmann.

Stjórnarmenn eru Davíð B. Gíslason, kt. 301269-4129 og Óskar Norðmann, kt. 241165-5909.

Reykjavík, 18. apríl 2012.

(2012008831)

Útgáfud.: 27. apríl 2012

Innkallanir

Með úrskurðum héraðsdóms Reykjaness uppkveðnum 4. apríl 2012 voru eftirtalin bú tekin til gjaldþrotaskipta. Sama dag var undirritaður skipaður skiptastjóri í búunum. Frestdagur við gjaldþrotaskiptin er tilgreindur við nafn viðkomandi bú.

Nafn bú: **Frestdagur:** **Skiptafundur:**

Uno ehf.,
kt. 580311-0320,
Heiðarbraut 2,
Reykjanesbæ
2012008625)

23. janúar 2012 þriðjudaginn
3. júlí 2012,
kl. 11.00

Virðir ehf.,
kt. 700904-2290,
Vesturvangi 11,
Hafnarfirði
2012008626)

5. janúar 2012 þriðjudaginn
3. júlí 2012,
kl. 10.00

Hér með er skorað á alla þá, sem telja til skulda eða annarra réttinda á hendur búunum eða eigna í umráðum þeirra, að lýsa kröfum sínum fyrir undirrituðum skiptastjóra í búunum innan tveggja mánaða frá fyrri birtingu innkallana þessara. Kröfulýsingar skulu sendar skiptastjóra að Vox lögmannsstofu, Mörkinni 3, 108 Reykjavík.

Skiptafundir til að fjalla um skrár um lýstar kröfur og ráðstöfun á eignum og réttindum búanna verða haldnir á skrifstofu skiptastjóra að Vox lögmannsstofu, Mörkinni 3, 2. hæð, Reykjavík, á ofangreindum tímum.

Komi ekkert fram um eignir í búunum mun skiptum lokið á þeim skiptafundum með vísan til 155. gr. laga nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl. Skrár um lýstar kröfur munu liggja frammi á skrifstofu skiptastjóra síðustu viku fyrir skiptafundina.

Reykjavík, 4. apríl 2012.

Saga Ýrr Jónsdóttir hdl.

(2012005925B)

Útgáfud.: 30. apríl 2012

Þinghald vegna staðfestingar nauðasamnings til greiðsluaðlögunar

Með ákvörðun umboðsmanns skuldara 22. desember síðastliðinn, var umsókn Ernu Skúladóttur, kt. 191183-2239, með skráð lögheimili að Mávabráut 4c, Reykjanesbæ, um heimild til að leita greiðsluaðlögunar samkvæmt lögum nr. 101/2010 um greiðsluaðlögun einstaklinga, samþykkt. Jóhannes Árnason hdl. var skipaður umsjónarmaður með samningsumleitunum skuldara 30. sama mánaðar. Samningsumleitunir skuldara við kröfuhafa báru ekki árangur. Með bréfi sem barst héraðsdómi Reykjaness 23. þessa mánaðar, hefur skuldari því leitað nauðasamnings til

greiðsluaðlögunar í samræmi við ákvæði X. kafla a. laga um gjaldþrotaskipti o.fl., nr. 21/1991 og krafist þess að nauðasamningur á grundvelli samningsfrumvarps, sem samþykkt hefur verið samkvæmt 3. mgr. 63. gr. a. laga nr. 21/1991, verði staðfestur. Samkvæmt frumvarpi að nauðasamningi sem fylgdi beiðni skuldara hefur umsjónarmaður mælt með því að svo verði gert.

Í frumvarpinu kemur fram að skuldari geti ekki staðið við skuldbindingar sínar og því sé það mat umsjónarmanns að til komi algjör niðurfelling samningskraftna, eða 100%. Skuldari geti ekki greitt lánardrottnum sínum neitt. Því sé ekki þörf á að hafa sérstakt samningstímabil. Þá kemur fram að þeir lánardrottinnar sem fari með samningskröfur séu Landsbankinn hf., Arion banki hf., Íslandsbanki hf., Avant, sýslumaðurinn á Blönduósi, Borgun hf., Heilbrigðiseftirlit Suðurnesja, Reykjanesbær, Vodafone, Þorvaldur Bragason tannlæknir, Ríkisútvarpið ohf. og Landspítali. Samtals fari samningskröfuhafar með kröfur að fjárhæð 4.846.234 krónur. Samkvæmt gögnum málsins standa þrjár kröfur utan greiðsluaðlögunar, sbr. 1. mgr. 3. gr. laga nr. 101/2010, en þær eru allar kröfur sýslumannsins á Blönduósi, samtals að fjárhæð 600.000 krónur. Í greinargerð umsjónarmanns eru tegundir krafanna tilgreindar sektir, dómsárituð sektarboð og lögr.stjóri sekt/-gerð. Samkvæmt meðfylgjandi bréfi sýslumanns hafi sýslumaður af þessum sökum ekki talið unnt að samþykkja frumvarp til greiðsluaðlögunar.

Hér með er skorað á þá, sem vilja hafa uppi andmæli gegn staðfestingu nauðasamnings með ofangreindum skilmálum, að mæta á dómþing héraðsdóms Reykjaness, sem verður háð í dómsal nr. 2, í dómhúsinu að Fjarðargötu 9, Hafnarfirði, miðvikudaginn 9. maí 2012, kl. 10.30, þegar krafa um staðfestingu nauðasamnings þessa verður tekin fyrir.

Hafnarfirði, 27. apríl 2012.

F. h. Ástríðar Grímsdóttur héraðsdómara,

Hákon Þorsteinsson aðstoðarmaður héraðsdómara.

(2012008869)

Útgáfud.: 27. apríl 2012

Skiptalok

Með úrskurði héraðsdóms Reykjavíkur uppkveðnum 18. janúar 2012 var neðangreint bú tekið til gjaldþrotaskipta. Sama dag var undirritaður lögmaður skipaður skiptastjóri í þrotabúinu.

Engar eignir fundust í búinu og var skiptum í því lokið 11. apríl 2012 samkvæmt 155. gr. laga nr. 21/1991 án þess að greiðsla fengist upp í lýstar kröfur, auk áfallinna vaxta og kostnaðar eftir úrskurðardag gjaldþrotaskipta.

Nafn bú:

Lýstar kröfur:

Kort ehf.,
kt. 420204-3290,
Skriðu, Kjalarnesi

kr. 9.947.541.

Reykjavík, 11. apríl 2012.

F.h. Evu Hrannar Jónsdóttur
hdl.,

Flosi Hrafn Sigurðsson hdl.

(2012006129)

Útgáfud.: 30. apríl 2012

Skiptalok

Með úrskurði héraðsdóms Reykjavíkur uppkveðnum 18. janúar 2012 var neðangreint bú tekið til gjaldþrotaskipta. Sama dag var undirritaður lögmaður skipaður skiptastjóri í þrotabúinu.

Engar eignir fundust í búinu og var skiptum í því lokið 17. apríl 2012 samkvæmt 155. gr. laga nr. 21/1991 án þess að greiðsla fengist upp í lýstar kröfur, auk áfallinna vaxta og kostnaðar eftir úrskurðardag gjaldþrotaskipta.

Nafn bús:

Assa ehf.,
kt. 580506-0620,
Kristnibraut 77, Reykjavík

Lýstar kröfur:

Upphæð lýstra krafna var
samataks kr. 2.782.693.

Reykjavík, 24. apríl 2012.

Valtýr Sigurðsson hrl.

(2012008853)

Útgáfud.: 30. apríl 2012

Skiptalok

Með úrskurði héraðsdóms Reykjavíkur uppkveðnum 18. janúar 2012 var neðangreint bú tekið til gjaldþrotaskipta. Sama dag var undirritaður lögmaður skipaður skiptastjóri í þrotabúinu.

Engar eignir fundust í búinu og var skiptum í því lokið 17. apríl 2012 samkvæmt 155. gr. laga nr. 21/1991 án þess að greiðsla fengist upp í lýstar kröfur, auk áfallinna vaxta og kostnaðar eftir úrskurðardag gjaldþrotaskipta.

Nafn bús:

Ansans ehf.,
kt. 470307-1100,
Rauðarárstíg 34, Reykjavík

Lýstar kröfur:

Upphæð lýstra krafna var
samtaals kr. 5.379.371.

Reykjavík, 24. apríl 2012.

Valtýr Sigurðsson hrl.

(2012008854)

Útgáfud.: 30. apríl 2012

Skiptalok

Með úrskurði héraðsdóms Reykjaness uppkveðnum 22. desember 2011 var neðangreint bú tekið til gjaldþrotaskipta. Sama dag var undirritaður lögmaður skipaður skiptastjóri í þrotabúinu.

Engar eignir fundust í búinu og var skiptum í því lokið 18. apríl 2012 samkvæmt 155. gr. laga nr. 21/1991 án þess að greiðsla fengist upp í lýstar kröfur, auk áfallinna vaxta og kostnaðar eftir úrskurðardag gjaldþrotaskipta.

Nafn bús:

Saga Seafood ehf.,
kt. 680709-0330,
Norðurgata 11, Sandgerði

Lýstar kröfur:

kr. 43.320.179

Reykjavík, 18. apríl 2012.

Höskuldur Eiríksson hdl.

(2012008859)

Útgáfud.: 30. apríl 2012

Auglýsing um vísitölu neysluverðs til verðtryggingar

Hagstofan reiknar vísitölu neysluverðs til verðtryggingar sparifjár og lánsfjár skv. 1. mgr. 14. gr. laga nr. 38/2001, með síðari breytingum, og vísitölu gagnvart fjárskuldbindingum tengdum lánskjaravísitölu, sem samið hefur verið um fyrir 1. apríl 1995, skv. V. lið til bráðabirgða í lögum nr. 38/2001, með síðari breytingum.

Eftirfarandi vísitölur gilda fyrir júní 2012:

Visitala neysluverðs: 398,2 stig.

Visitala gagnvart eldri fjárskuldbindingum tengdum lánskjaravísitölu: 7.862 stig.

Reykjavík, 27. apríl 2012.

Hagstofa Íslands.

(2012008781)

Lögbirtingablað,

48. tölublað 2012.

Útgefandi og ábyrgðarmaður, sýslumaðurinn í Vík,

Anna Birna Þráinsdóttir.